

PIRMDIEN, 2009. GADA 2. FEBRUĀRĪ

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 15.05)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. Es pasludinu ceturtdien, 2009. gada 15. janvārī pārtrauktās sēdes atsākšanu.

2. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana: (sk. protokolu)

3. Parlamenta sastāvs: (sk. protokolu)

4. Pilnvaru pārbaude: (sk. protokolu)

5. Komiteju un delegāciju sastāvs: (sk. protokolu)

6. Reglamenta interpretācija: (sk. protokolu)

7. Dokumentu iesniegšana: (sk. protokolu)

8. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti: (sk. protokolu)

9. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas: (sk. protokolu)

10. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana): (sk. protokolu)

11. Lūgumraksti: (sk. protokolu)

12. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Darba kārtības projekta galīgā versija šai sesijai, kā to izstrādājusi Priekšsēdētāju konference savā ceturtdienas, 2009. gada 29. janvāra sanāsmē saskaņā ar Reglamenta 130. un 131. pantu, ir izdalīta. Tika ierosināti šādi grozījumi.

Pirmdien: Roure kundze ir atsaukusi prasību pēc viņas sagatavotā ziņojuma (A6-0024/2009) par obligātajiem standartiem patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanai dalībvalstīs īsa izklāsta. Tādēļ balsojums par šo ziņojumu notiks ceturtdien.

Ceturtdiena: Nāciju Eiropas grupa ir lūgusi, lai jautājumu par stāvokli Filipīnās aizstātu ar jautājumu „Brazīlijas atteikums izdot Cesare Battisti”.

Roberta Angelilli, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, pēc apspriešanās ar daudziem saviem kolēģiem, es gribētu lūgt jūs veikt grozījumu darba kārtībā tieši tā, kā jūs teicāt. Konkrēti, es vēlētos pajautāt, vai Battisti lietu var iekļaut kā steidzamu jautājumu.

Faktiski pirms dažām dienām Brazīlijas valdība nolēma atteikt terorista Cesare Battisti, kam piespriests mūža ieslodzījums par četrām slepkavībām, izdošanu, un piešķīra šim slepkavam politiska bēgļa statusu. Šis lēmums, vienlaikus aizvainojot iestādes un Itālijas taisnīgumu, ir apvainojums upuru piemiņai un to ģimenēm, un tas ir izraisījis sabiedrības sašutumu.

Tas ir iemesls, kādēļ es uzskatu, ka šis lūgums būtu jāuzklausā citu lietu starpā, un arī tādēļ, ka prasību sākotnēji izvirzīja Itālijas valsts augstākās amatpersonas, sākot ar Itālijas Republikas prezidentu *Napolitano* kungu. Tādēļ tas ir iemesls šim lūgumam.

(Parlaments pieņēma lūgumu)

(Darba kārtību pieņēma ar attiecīgajiem grozījumiem.)

13. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Reģionālo un mazākumtautību valodu sadarbības grupā mēs sagatavojām ziņojumu, kura mērķis ir aizsargāt tradicionālās nacionālās mazākumtautības. Kādēļ tas ir svarīgi? Daudzās jaunajās dalībvalstīs, tai skaitā, piemēram, Rumānijā, piemēram, nav likumdošanas par mazākumtautībām. Pagājušajā gadā mēs kļuvām par lieciniekiem tam, kā formā tērpti policisti Slovērijā piekāva civiliedzīvotājus. Kopš Rumānijā sākusi strādāt jaunā valdība, mēs esam pamanījuši, ka tiek iznīcināti mazākumtautību simboli, ka par problēmu tiek uzskatīts tas, ja cilvēks runā vairāk kā vienā valodā, un ka vairāki simti bērnu nejausi neuzsāka skolas gaitas. Tāpēc mēs domājam, ka ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments sagatavotu ziņojumu, lēmumu, garantējot mazākumtautību, tradicionālo etnisko minoritāšu aizsardzību. Liels paldies, priekšsēdētāja kungs.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Dāmas un kungi, konflikts starp Krieviju un Ukrainu un dabas gāzes piegādes pārtraukums janvārī ir radījis smagus zaudējumus dažām Eiropas valstīm, jo īpaši Bulgārijai.

Tiešie zaudējumi Bulgārijas ekonomikai tikai dažās dienās bija vairāk kā 230 miljoni eiro, kas ir tieši tā summa, kura vajadzīga, lai uzsāktu Nabuko projektu. Šis fakts ir nostādījis mūsu ekonomiku nedrošā stāvoklī un piespiedis mūs meklēt iespējas, lai atkal iedarbinātu Kozlodujas atomelektrostaciju.

Dialogam šajā jautājumā jābūt saprātīgam un mierīgam, un tā pamatā ir jābūt labai analīzei. Risinājumi ir sarežģīti, tomēr neizdarīsim pārsteidzīgus secinājumus un neatmetīsim tos pilnībā, kaut arī Komisija diemžēl šādu signālu ir devusi.

Es uzskatu, ka Bulgārijai un dažām visvairāk cietušajām valstīm ir jādod iespēja saņemt papildu finansējumu no Eiropas Attīstības plāna, un nevis tikai minimālo daļu 20 miljonu eiro apjomā, kas jau ir piešķirta gāzes nodrošināšanas projektiem. Nav saprotams, ka visvairāk skartā valsts saņem vismazāko summu laikā, kad enerģētisko resursu projektiem tiks piešķirti gandrīz 3,5 miljoni eiro.

Drīz mēs sāksim pārrunas par enerģētisko resursu stratēģiju. Es aicinu Parlamenta deputātus parādīt, ka mums ir redzējums par neatkarību enerģētisko resursu jomā, ka vēlēšanu priekšvakarā mēs varam pārvarēt politiskās pretrunas un ka mēs varam aizstāvēt solidaritāti un savstarpēju palīdzību, kas mūs ir apvienojusi.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Čehijas prezidentūra sāka darbu pirms mēneša, bet tā jau ir paguvusi mums iesplaut sejā un aizvainot mūs ar savu dāvanu: Igaunija ir pārklāta ar sirpi un āmuru, uz somu pirts grīdas gul' piedzēries cilvēks, Vācijai ir kāskrusts, Itālijai ir futbola spēlētāji, kas tur bumbu netālu no savām ģenitālījām, Bulgārijai ir pieblīveta ar tualetēm, utt. Tieši tā mākslinieks, kas gatavoja Čehijas Republikas dāvanu Eiropas Savienībai, attēloja Eiropas Savienības tautas un valstis savā darbā.

Māksla var šokēt un bieži tai ir jāšokē, bet vai izsmieklis par citu valsti un tautu ir vispiemērotākais veids, kā to darīt? Čehijas valdība runā par mākslinieka izpausmes brīvību: taisnība, bet konkrētajā gadījumā šī brīvība pilnīgi noteikti ir izmantota nepareizā kontekstā. Valdībai, protams, nav ļauts ierobežot mākslinieka radošo brīvību: arī tā ir taisnība, bet, pasniedzot šādu dāvanu, Čehijas valdība ir apstiprinājusi šī mākslas darba pausto ziņu, un kā dāvanas devējai Čehijas valdībai un nevis māksliniekam tagad ir jāuzņemas atbildība par sekām. Ir grūti saprast, kā Čehijas Republikas vadība varēja justies tiesīga aizvainot citas dalībvalstis.

Kā Igaunijas pārstāve es gaidu atbildi un atvairīšanos no prezidējošās valsts, lai es varētu to nodot igauņu tautai. Diemžēl neviens no prezidējošās valsts pārstāvjiem nav šeit ieradies, bet es ticu, ka mans lūgums tiks viņiem nodots.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, katru dienu caur Augustovu izbrauc pieci tūkstoši starptautisko pārvadājumu kravas mašīnu. Katru dienu bērni dodas uz skolu, ejot pa brauktuves malu, jo

šosejai nav ietves. Gandrīz katru dienu kāds bērns iet bojā zem kravas mašīnas riteņiem. Ekoteroristi ir apturējuši ietves izveidi, lai pasargātu putnus no trokšņa. Katru nedēļu, kamēr ietve netiek izbūvēta, kāds no Augustovas bērniem par to samaksā ar savu dzīvību. Ne ekoteroristu, ne Eiropas Kopienu tiesnešu bērni nenokļūst zem kravas mašīnu riteņiem. Taču Augustovas bērnu dzīvībai tiek piešķirta mazāka nozīme nekā putnu labklājībai.

Es atbalstu rūpes par vidi un darbību, lai aizsargātu dabu. Tomēr, ja runa ir par cilvēku dzīvību, mēs nedrīkstam to tik bezsirdīgi izšķiest. Es uzdošu jautājumu Eiropas Komisijai: cik daudz poļu bērniem būs jāsamaksā ar savu dzīvību tādēļ, ka ir apturēta ietves būvniecība? Vai, pieņemot šo lēmumu, viņu dzīvība vispār tika ņemta vērā?

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievērst Eiropas Parlamenta uzmanību tam, ka cilvēktiesību situācija Tunisijā pasliktinās – ja tas vispār vēl ir iespējams.

Kopš 11. decembra *Sihem Bensedrine*, labi pazīstams cilvēktiesību aizstāvis un *Kalima* galvenais redaktors, ir pakļauts preses uzbrukumiem un apvainojošām piezīmēm, kas ir pilnīgi neciešami un nepieļaujami saskaņā ar tiesiskumu.

23. janvārī, *Amin* kungam, kas ir Magrebas Cilvēktiesību organizāciju koordinācijas padomes koordinators, tika atteikta iebraukšana Tunisijā.

28. janvārī radiostacija *Kalima*, kas šajā dienā uzsāka radiotranslāciju, izmantojot satelītu, tika ielenkta. Tās žurnālisti tika apcietināti, un tos, kas nāca viņiem palīgā, rupji izgrūda uz ielas. Tunisijas policija joprojām ir aplenkusi šo radiostaciju, tādējādi iedragājot informācijas un vārda brīvību.

Rīt notiks to Gafsas strādnieku apelācijas uzklaušīšana, kuri cīnās pret korupciju un viņu ekspluatāciju šajā Tunisijas ogļraktu vju teritorijā, ar taisnīgas tiesas atteikumu, ko mēs pieredzējām pirmās tiesas sēdes laikā.

Misijas vadītāji Tunisā ir norūpējušies par šo situāciju; viņi to ir pārrunājuši un, iespējams, pārrunā tieši šobrīd. Šodien viņiem bija sanāksme.

Es aicinu jūs, priekšsēdētāja kungs, uzņemties nozīmīgu politisku iniciatīvu, lai pārtrauktu šos sistemātiskos cilvēktiesību pārkāpumus Tunisijā.

Priekšsēdētājs. – Tikko ir ieradies arī mūsu jaunais un arī bijušais kolēģis *Martin Kastler* kungs. Viņš saka, ka esot iestrēdzis satiksmes sastrēgumā. Ir divas iespējas, kā izvairīties no kavēšanas: vai nu izbraucot laicīgāk, vai uzlabojot ceļu tīklu Eiropā.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, kara gūstekņu un civiliedzīvotāju slepkavības kara laikā ir viens no vissmagākajiem starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem. Trešajā un ceturtajā Ženēvas Konvencijā ir skaidri noteikts, ka šādas darbības neatbilst starptautisko tiesību aktu prasībām un padara vainīgo atbildīgu starptautiskās sabiedrības priekšā. Tas ir tas pats likuma gars, kas pausts Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 2. pantā, nosakot, ka dzīvības atņemšana ir drausmīgs pārkāpums.

Turku aktiera *Attila Olgaç* nesenā atzīšanās 10 Kipras grieķu slepkavībā Turcijas iebrukuma laikā Kiprā 1974. gada vasarā atkal ir izcēlusi gaismā Turcijas pastrādātos noziegumus un, līdz ar to uzlikusi par neizbēgamu Turcijas pienākumu atvērt savus arhīvus, lai izmeklētu visu pazudušo personu likteņus. Starptautiskajai sabiedrībai, kurā Eiropas Savienībai ir nozīmīga loma, jāizdara maksimāls spiediens uz Turciju, lai tā ievērotu starptautiskos tiesību aktus, ar tiem saistītos Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumus, un visas atbilstīgās ANO rezolūcijas.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Čehijas prezidentūras moto „Eiropa bez barjerām” nevajadzētu būt tikai lozungam, bet jākļūst par skaidru atbildi uz pašreizējām problēmām. Prezidentūrai ir jātiek galā ar jautājumiem, kas satrauc tos Eiropas pilsoņus, kuriem pastāvošās barjeras liedz izmantot savas tiesības ES teritorijā.

Eiropas Savienībā ir piecdesmit miljoni eiropiešu ar dažādām veselības problēmām, kas ikdienā sastopas ar dažādām grūtībām. Daudzi no viņiem ir vērsušies pie manis ar prasībām attiecībā uz nepieciešamību savstarpēji atzīt ID kartes cilvēkiem ar ļoti nopietnu invaliditāti. Cilvēki ar īpašām vajadzībām nevar izmantot šīs kartes visās ES dalībvalstīs. Piemēram, tas viņiem rada grūtības novietot automašīnas stāvvietās viņiem paredzētajās vietās. Es esmu iesniegusi jautājumu Padomei un Komisijai, un es ceru, ka visdrīzākajā laikā tiks veikti pasākumi, lai šīs kartes varētu izmantot visur.

„Eiropa bez barjerām” – šim moto ir jānozīmē visu, tostarp fizisko, sociālo un arhitektūras barjeru likvidēšana, un jebkādas diskriminācijas novēršana pret cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) 5. februāra Prāgas sanāksmes dokumentos ir minētas debates par Barselonas mērķiem saistībā ar sabiedriskajiem bērnu pieskatīšanas pakalpojumiem, pievēršot uzmanību bērnu pieskatīšanai mājās. Es gribētu zināt, vai Čehijas prezidentūra ir informēta par Eiropas Komisijas ziņojumu 2008. gada oktobrī, kurā norādīts, ka vairāk kā seši miljoni sieviešu vecumā no 25 līdz 49 gadiem apgalvo, ka viņas ir spiestas nestrādāt vai var strādāt tikai pusslodzī ģimenes pienākumu dēļ.

Bērnu pieskatīšana mājās nedrīkst būt neizdevīgāka par sabiedriskajiem bērnu pieskatīšanas pakalpojumiem. Kā sociāldemokrāte es uzskatu, ka ieguldījumi sabiedriskajās bērnu pieskatīšanas iestādēs nes labumu sabiedrībai kopumā. Es mudinu Čehijas prezidentūru apsvērt, kādu palīdzību ir iespējams sniegt dalībvalstīm, ļaujot tām uzlabot valsts bērnu aprūpes pakalpojumus kvantitatīvā un kvalitatīvā perspektīvā, jo īpaši pašreizējās krīzes laikā.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). – (BG) Šonedēļ Šveicē notiks referendums par cilvēku brīvu pārvietošanos. Šveicieši izlems, vai līgums starp viņu valsti un Eiropas Savienību tiks pagarināts laika ziņā un paplašināts satura ziņā, un vai tas ietvers Bulgārijas un Rumānijas pilsoņus.

Ar šo lēmumu Šveice sekmēs un noteiks ne tikai to, kā turpmāk notiks vīzu un robežu izmantošana, bet arī izlems, vai konkrēti atbildīgi lēmumi, kas saistīti ar ekonomisko attīstību pēdējos 30 gados, tiks piemēroti arī nākotnē. Pilsoņu brīvas pārvietošanās politika veicina ekonomisko attīstību gan Šveicē, gan Eiropas Savienībā, un tā uzlabos arī mūsu vispārējo dzīves līmeni.

Es patiesi ceru, ka šīs nedēļas referenduma rezultāts Šveicē būs pozitīvs, jo pretējs, negatīvs rezultāts vēlreiz novestu šīs lieliskās partnerattiecības un sadarbību pie barjerām, kādas mums reiz jau bijušas, ierobežojumus un neērtības nolīgumu trūkuma dēļ.

Tieši šī iemesla dēļ es ceru, ka mūsu Šveices draugi atbalstīs mūsu kopējo nākotni, un es aicinu gan Eiropas Savienības dalībvalstis, gan Komisiju turpināt savstarpējo sadarbību ar Šveici labā saskaņā un ar labiem rezultātiem visiem Eiropas Savienības pilsoņiem.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Davosas sanāksmē Vācijas kanclere *Angela Merkel* aicināja būvēt gāzes cauruļvadu no Krievijas uz Vāciju Baltijas jūras gultnē.

Merkel kundze vēlreiz pierādīja savu izpratni par Eiropas solidaritāti. Tomēr Skandināvijas valstis, kā arī Lietuva, Latvija, Igaunija un Polija ir izteikušas iebildumus un izrādījušas pretestību šim gāzes cauruļvada projektam. *Merkel* kundze ir parādījusi, kādu būtisku nozīmi viņa piešķir to ekoloģijas atbalstītāju viedoklim, kuri brīdina par apdraudējumu Baltijas jūrai. *Merkel* kundzei faktiski nav svarīgi, vai celtniecības izmaksas būs daudzreiz lielākas nekā pazemes gāzesvada būvniecības izmaksas.

Man ir jautājums: vai tā var būt, ka, sekojot sava priekšteča kanclera *Gerhard Schroeder* piemēram, *Merkel* kundze meklē iespēju sadarboties ar *Gazprom*? Vai Vācijas kreisā un labējā spārna līderi apzinās, ka, demonstrējot šādu attieksmi, viņi apdraud Eiropas Savienības autoritāti, cieņu un kohēziju?

László Tóké (Verts/ALE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem visām tautām ir pašnoteikšanās tiesības. Tas attiecas arī uz 1,5–2 miljoniem ungāru Transilvānijā. Pirms diviem gadiem sēkeju nacionālā padome organizēja neoficiālu referendumu par sēkeju zemes reģionālo autonomiju. Šajā referendumā tika izmantotas pārvietojamas vēlēšanu kastes, neraugoties uz mākslīgi radīto pret ungāriem noskaņoto propagandas kampaņu, 99 % no 210 000 balsotājiem nobalsoja par autonomiju. Nesen ievērojams skaits vietējo pašvaldību sēkejas zemē uzsāka jaunu iniciatīvu par visaptverošu oficiālu referendumu. Valsts iestādes un to vietējie pārstāvji, tā dēvētie prefekti, dara visu iespējamo, lai liktu šķēršļus sēkejas zemes ungāriem izteikt savu gribu mierīgā, likumīgā un demokrātiskā ceļā. Es lūdzu Parlamentu un priekšsēdētāju *Hans-Gert Pöttering* kungu uzmanīgi vērot turpmākos notikumus saistībā ar referendumu Rumānijā un pastiprināt to vietējo pašvaldību aizsardzību, kuras ir varas iestāžu apdraudētas. Paldies!

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp *Cariforum* valstīm un Eiropas Savienību uzsāk kaut ko nevēlamu Francijas Antiļu salu un Gajānas visattālākajiem reģioniem.

Vēl jo jaunāk, ka nolīgumā, par kuru man būs jāizsaka viedoklis, nav ievērotas tās pilnvaras, ko noteikusi Eiropas Padome vai kas noteiktas Eiropas Savienības stratēģijā Karību jūras reģionam, vai tās stratēģija visattālākajiem reģioniem; visās trīs stratēģijās nepārprotami ir pieminēta nepieciešama iekļaut visattālākos

reģionus *Cariforum* valstīs un izveidot starpreģionālu tirgu starp abām šīm pusēm, lai sekmētu šī reģiona vispārēju attīstību.

Es esmu noraizējies. Jau 10 dienas Gvadelupā notiek briesmīgs streiks, apturot visu darbību, tai skaitā naftas rūpniecību. Šis streiks turpinās tik ilgi, jo Francijas Antīlu salu un Gajānas iedzīvotāji cieš no dzīves dārdzības, kas ir pusotru reizi augstāka nekā Eiropas galvaspilsētās. Lai gan līdz šim tā bija uzskatāma tikai par Francijas problēmu, tagad tā faktiski ir kļuvusi par Eiropas problēmu, un Komisijas atteikums apspriest īpašu nolīgumu starp visattālākajiem reģioniem un *Cariforum* valstīm, manuprāt, ir kauns un negods.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējā laikā mēs esam dzirdējuši, lasījuši un redzējuši, ka tiek bombardēti civiliedzīvotāji un tiek iznīcināti bērni. Nesen mēs redzējām vīrieti no Turcijas, kas publiski atzinās, ka Turcijas iebrukuma laikā Kiprā 1974. gadā viņš ir noslepkavojis 10 roku dzelžos saslēgtus Kipras grieķu karavīrus. Tas, ko mēs neesam redzējuši, priekšsēdētāja kungs, ir Hāgas Starptautiskās Krimināllietu tiesas vēlme rīkoties, kas bija tik acīmredzama Dienvidslāvijas notikumos; Bijušās Dienvidslāvijas Starptautiskā krimināltribunāls joprojām vajā noziedzniekus. Līdz ar to es domāju, ka mums ir likumīgas tiesības prasīt, lai Parlaments mums pastāsta, vai ir izveidots to valstu saraksts, kas ietilpst Hāgas tiesas jurisdikcijā, vai arī ir valstis, pret kurām šī tiesa ir vienaldzīga un uz kurām tā neattiecas. Es domāju, ka mūsu prasība, lai mēs zinātu, kuras valstis un kuri pilsoņi ir iesūdzēti Hāgas tiesā kā apsūdzētie un kuri nav iesūdzēti, ir likumīga prasība.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Paldies par man doto vārdu, priekšsēdētāja kungs. Es lūdzu vārdu, jo pirms trim dienām Horvātijā notika traģisks nelaimes gadījums. 18 gadīgs vīrietis uzkāpa uz kājnieku mīnas un kļuva par vienu no daudzajiem upuriem, kuru vidū ir Itālijas, Holandes un citu Eiropas valstu pilsoņi. Horvātija nav plašās atmiņēšanas programmas dalībniece, ko Komisija finansē 2008. – 2013. gadā, un izvietoto mīnu skaits joprojām nav zināms. Lai arī Horvātija nekad nav ražojusi šāda veida mīnas, tās teritorijā 1000 kilometru garumā atrodas šādas dzīvību apdraudošas mīnas. Es godbijīgi lūdzu Komisiju un jūs, priekšsēdētāja kungs, risināt šo jautājumu, lai arī Horvātija varētu saņemt Eiropas palīdzību – tāpat kā Bosnija, Ukraina, Kosova un Kipra – jo šī operācija ir ļoti dārga un ļoti bīstama. Es runāju, izmantojot savas ES un Horvātijas apvienotās parlamentārās komitejas priekšsēdētāja tiesības no ES puses. Liels paldies par man doto iespēju izteikties.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Grieķijas lauksaimnieku demonstrācijas kopā ar citām demonstrācijām Eiropā raida mums svarīgas ziņas par pašreizējo uzskatu pārmaiņām saistībā ar lauksaimniecības un pārtikas jautājumu, pieprasot Eiropas un valstu politikas reformu. Kad ekonomika sabrūk Eiropas līmenī, ir zudusi jebkāda uzticība finanšu sistēmai, mazie un vidējie uzņēmumi pakāpeniski izzūd un nodarbinātības iespējas samazinās, mēs nevaram izlikties neredzam problēmas, kas saasinās laukos, lauksaimniecībā, lauku ekonomikā un reģionālajā nodarbinātībā. Būtu labi, ja Komisija un Parlaments uzsāktu dialogu un iesniegtu priekšlikumus, kā risināt problēmas, ne tikai tādā līmenī, lai mazie un vidējie uzņēmumi izdzīvotu, bet arī ļautu tiem izklūst no krīzes turpmākajos gados, lai aktivizētu iejaukšanās mehānismus un stiprinātu krīžu pārvaldības mehānismu – tā, lai būtu iespējams nosegt pat ienākumu zudumu – un valstu politiku, ko varētu padarītu elastīgāku arī bez obligāta kopējās lauksaimniecības politikas līdzfinansējuma.

Eugenijus Gentvilas (ALDE). – (LT) Eiropas vadītāji pēdējā laikā ir izteikuši vilšanos attiecībā uz Ukrainas un Gruzijas valstu vadītājiem. Viņi sāk šaubīties, vai šo valstu vadītāji spēs padarīt šīs valstis demokrātiskas un ievest tās NATO un Eiropas Savienībā. Šādi uzskati un runas var tikai atbalstīt Krievijas politiku un tās īpašos dienestus. Tieši savu acu priekšā mēs varam redzēt Krievijas provokācijas, kuru mērķis ir vājināt prezidenta *Yushchenko*, prezidenta *Saakashvili* autoritāti un to uz rietumiem orientēto politiku, ko viņi īsteno. Notiek arī neredzamas provokācijas. Vislabākais veids, lai redzētu, kā tās tiek organizētas, būtu izpētīt KGB arhīvus. Tikai naivi politiķi mūsdienu Eiropā var noticēt, ka Krievija vairs neveic šādas šantāžas un provokācijas, pat tad, kad to vada KGB virsnieks *Putin* kungs. Pēdējā informatīvā provokācija bija apgalvojums, ka Gruzija ir nolaupījusi krievu kareivi. Tā tika izplatīta Eiropā veselu nedēļu. Vēlāk Krievija atzina, ka faktiski kareivis pats dezertēja, bet šī melnā propaganda jau bija iedarbojusies. Cilvēkiem rodas iespaids, ka Krievija spīdoši spēlē spēles ar tankiem, gāzes cauruļvadiem, informāciju un melīgu informāciju. Tomēr pats galvenais, kas ļauj Krievijai spēlēt šādas spēles, ir Eiropas politiku naivums.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, izmantojot to, ka pasaules sabiedrības uzmanība tagad ir pievērsta jautājumiem, kas saistīti ar ekonomisko krīzi, Ķīnas iestādes ir izmantojušas savu plašo apspiešanas aparātu, lai pastiprinātu spiedienu uz tibetiešiem. Kampanja, kas ilgst 40 dienas, ir vērsta galvenokārt pret pagājušā gada protestu dalībniekiem.

Pieaug izsaukumu skaits uz policijas iecirkņiem, un tieši tāpat palielinās palielinās pazušanas gadījumu, iebiedēšanas gadījumu un neizskaidrojamas nāves gadījumu skaits. Mēs nevaram izslēgt iespēju, ka represiju

sekas varētu būt tibetiešu nemieri, jo viņi būs spiesti veikt ārkārtējus pasākumus. Ķīnas drošības dienesti un armija atbildēs ar brutālu šo nemieru apspiešanu, un var izrādīties, ka notiek tīšas Ķīnas iestāžu provokācijas, kas paļaujas uz faktu, ka pat demokrātiskas valdības apmierināsies ar nosacītiem protestiem laikā, kad notiek kopīga cīņa ar ekonomisko krīzi. Eiropas Parlamentam vajadzētu skaidrāk un izlēmīgāk paust savu nostāju šajā jautājumā, un tādēļ es šodien atļaušos iesniegt aicinājuma projektu Ķīnas premjerministram. Raidīsim kopīgi signālu šim komunisma režīmam, ka mēs nepiekrītam Tibetas tautas pamattiesību pārkāpumiem.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Eiropas Komisija ir pasludinājusi 2009. gadu par Eiropas Kreativitātes un inovāciju gadu. Radoša domāšana ir panākumu atslēga globālajā ekonomikā – tas ir fakts, ko Eiropas Savienība ir atzinusi jau sen. Patiešām, jauninājumi ir gan Komisijas klimata pārmaiņu paketes, gan Eiropas ekonomikas atdzīvināšanas plāna neatņemama sastāvdaļa. Eiropas Parlamentam no savas puses ir aktīvāk jāiesaistās radošuma kā jauninājumu virzītājspēka veicināšanā. Pagājušā gadā tika pieņemta klimata pārmaiņu pakete un apstiprināta rakstiska deklarācija par fibromialģiju, par ko es jums vēlos vēlreiz pateikties. Šie dokumenti bruģē ceļu jauninājumiem un radošumam ļoti svarīgās jomās, piemēram, veselības jomā, identificējot jaunus fibromialģijas ārstēšanas veidus, un enerģētikā, padarot alternatīvos enerģijas avotus vēl efektīvākus.

Alexandra Dobolyi (PSE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, arī Ungārija ir pievienojusies Šengenas zonai 2007. gada 21. decembrī, un joprojām pastāv daži neatrisināti jautājumi saistībā ar Austroungārijas robežu. Burgenlandes iestādes nesarunājas ar mums. Tādēļ 2008. gada jūnijā mani ungāru tautieši iesniedza lūgumrakstu Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai, ko mēs nekavējoties nosūtījām komisāram *Jacques Barrot* kungam. *Barrot* kungs beidzot atbildēja pēc 4 mēnešiem, norādot, ka viņam nav pietiekamas informācijas par lūgumrakstu, un ka viņi mēģinās sazināties ar personu, kas to iesniegusi. Divus mēnešus pēc šīs atbildes es pats sazinājos ar personu, kas bija iesniegusi šo lūgumrakstu un pajautāju, kāda ir situācija. Es saņēmu atbildi, ka līdz šai dienai neviens Komisijas pārstāvis nav sazinājies ar lūgumraksta iesniedzēju; Komisijai patiešām nebūtu grūti iegūt informāciju. Kad es atkal sazinājos ar Komisijas pārstāvjiem, man teica, ka viņi izskatīs lietu „ar iespējami mazāko kavēšanos”. Es vēlos pajautāt Komisijai, ko nozīmē izteiciens „ar iespējami mazāko kavēšanos”, un izteikt cerību, ka vēlēšanu kampaņu, kurai jānotiek pēc četriem mēnešiem, *Barroso* un *Jacques Barrot* kungi arī organizēs „ar iespējami mazāko kavēšanos”. Liels paldies.

Viktória Mohácsi (ALDE). – (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Dāmas un kungi, sniegšu jums ātru vienas minūtes ieskatu joprojām zeļošajā Eiropas rasismā. Ungārijā pirms dažām dienām policijas galvenais konstebls, kas izteicis rasistisku apgalvojumu, tika atbrīvots un tad atkal atjaunots amatā, atsaucoties uz iekšēju izmeklēšanu. Izmeklēšanā nerisināja jautājumu, vai šis rasistisks apgalvojums tika izteikts vai ne. Rumānijā, Terlundženi pašvaldībā netālu no Brašovas tika uzbūvēta siena starp romu un citu tautību ģimenēm. Atbildot uz kāda tā apvidus bērna uzdoto jautājumu, kāpēc viņi tiek nošķirti, bērna tēvs varētu teikt: tāpēc, ka tie, kas dzīvo vienā sienas pusē ir slikti cilvēki, taču tie, kas dzīvo otrā pusē ir labi cilvēki. Pirms desmit dienām mēs nobalsojām par delegācijas uz Itāliju ziņojuma pieņemšanu; pēc šī fakta, pirms nedēļas Itālija nosūtīja bruņotus karavīrus uzbrukumā romiem pēc diviem noziegumiem, ko pastrādājušas nezināmas personas. Policijas spēki pārbauda romu ģimenes, izmantojot helikopterus, suņus un bruņotus policistus. Liels paldies.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Bezdarbnieku skaits Portugālē pieaug eksponenciāli. Katru dienu uzņēmumi ziņo par ražošanas apjoma samazināšanu, darbinieku atlaišanu vai pat pilnīgu darbības pārtraukšanu.

Viens no nopietnākajiem gadījumiem ir aptuveni 2000 darbinieku Kimondā, Vila du Konde atlaišana pēc mātes uzņēmuma slēgšanas Vācijā. Trešdien abu valstu delegācijas ieradīsies šeit Parlamentā, cerot uz solidaritāti un arī mūsu atbalstu viņu cīņā par savas darba vietas saglabāšanu.

Taču skandālu par algas un citas atlīdzības samaksu, kas pienākas strādniekiem, arī kļūst vairāk – tā notiek korķa pārstrādes uzņēmumos, dažos tekstila uzņēmumos un keramikas un metalurģijas sektoros, cita starpā. Šī situācija rada nopietnas sociālas problēmas, palielina nabadzību un pat izraisa traģiskas situācijas tajos gadījumos, kad vienas ģimenes locekļi strādā vienā uzņēmumā. Es par to varēju pārliecināties vēl pirms pāris dienām *Subercor*, uzņēmumā, kas atrodas *Santa Maria da Feira* (daļa no *Suberus* grupas, kas nodarbojas ar apavu ražošanu), kur strādnieki cīnās, jo nesaņem algas, un kur ir ģimenes, kas dzīvo badā, un kuras nevar pabarot savus bērnus. Tās ir šausmīgas situācijas, ko izraisījusi krīze, kas posta mūsu dzīvi, un tās sekas var redzēt cilvēku sejās un cilvēku dzīvē. Tādēļ es lūdzu ne tikai būt solidarīgiem, bet risināt šīs nopietnas problēmas.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, sabiedrība Ungārijā ar lielu interesi seko līdzi notikumiem ūdens metēju lietā Ungārijā, un mēs gribētu, lai pēc iespējas ātrāk šajā jautājumā tiktu ieņemta skaidra nostāja. Mēs lūdzam Komisijas palīdzību šajā jautājumā. Šis jautājums attiecas uz faktu, ka Ungārijas valdība laikā

no 2006. – 2008. gadam turpināja uzskatīt, ka tā ir iegādājusies jaunus ūdens metējus par Šengenas fonda līdzekļiem, un ka tie ir izmantoti Budapeštā 2007. gada 22. oktobrī, lai izklīdinātu pūli. 2008. gada beigās Tieslietu un tiesību aizsardzības ministrs apgalvoja, ka šis maksājums netika izmaksāts no Šengenas fonda, kas ir ES resurss. Kompetentais Eiropas komisārs apstiprināja, ka ūdens metēji nav pirkti par Šengenas fonda līdzekļiem. Dienu vēlāk šīs pašas ministrijas valsts sekretārs pretēji Eiropas Komisijas teiktajam apgalvoja, ka Ungārijas valdība ir apmaksājusi ūdens metēju pirkumu no vietējiem Šengenas fonda līdzekļiem. Mans jautājums ir šāds: vai Komisija ir iedziļinājusies jautājumā par to, vai Šengenas finansējums šajā gadījumā tika izmantots, kā tas bija paredzēts, un vai tā ir pārliecinājusies, kāda ir patiesība saistībā ar šo ūdens metēju iegādi? Pēc šiem notikumiem ne tikai Ungārijas valdības, bet arī Eiropas Komisijas rīcības uzticamība un pārredzamība ir apšaubāma. Liels paldies.

Glyn Ford (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā pirmdienā Apvienotās Karalistes valdība paziņoja par priekšizpēti piecām plūdmaiņas enerģijas shēmām Severnas estuārā: trīs no tām būtu aizsprosti un divas – lagūnas.

ES ir pareizi izvirzījusi mērķus neizsīkstošās enerģijas izmantošanai, bet doma, ka tos varēs sasniegt bez kaitējumiem, ir maldīga. Severnas upes aizsprosts varētu nodrošināt līdz 5 % AK enerģijas resursu vajadzību, taču tas radītu problēmas attiecībā uz Dzīvotņu direktīvas interpretāciju.

Juridisko argumentu rezultāts – vai sabiedriskās domas rezultāts – apturot šo shēmu, pierādītu *Nietzsche* izteikumu, ka neprāts ir reti sastopams atsevišķu cilvēku vidū, taču partiju, grupu un organizāciju vidū tas ir izplatīts. ES un AK valdībai vajadzētu pārdomāt *Jeremy Bentham* filozofiju, ka mums ir jāmeklē lielākais labums lielākajam cilvēku skaitam.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ir pagājis ilgs laiks, kopš Balkāni atbrīvojās no neproduktīva nacionālisma, kas neatbilst Eiropas uzvedības un vērtības standartiem. Taču šķiet, ka dažiem cilvēkiem šī ziņa ir jādzird vēlreiz. 2008. gada oktobrī Bijušās Dienvidslāvijas republikas Maķedonijas valdība iesniedza pieprasījumu par Kopienas finansējumu koridoram 10, kas šķērso tās teritoriju. Tikai divus mēnešus vēlāk ar skandaložu lēmumu, kas pat tika publicēts šīs valsts oficiālajā laikrakstā, viņi izlēma nodēvēt šo ceļu „Maķedonijas *Alexander the Great*” vārdā, tādējādi acīmredzami pārkāpjot pagaidu nolīgumu ar Grieķiju, kurā nepārprotami norādīts, ka ir jāizvairās no valdības propagandas un tādu simbolu izmantošanas, kas veicina ļaunumu, naidu un vardarbību. Es aicinu Eiropas Komisiju sasaistīt saņemto pieprasījumu Kopienas finansējumam ar šī skandalozā lēmuma atcelšanu, kas atgādina mums, ka Balkānos joprojām ir nacionālisti. Mēs veidojam Eiropu, kurā nav vietas nacionālismam.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Pagājušajā trešdienā Eiropas Komisija paziņoja par savu priekšlikumu attiecībā uz rekonstrukcijas programmu enerģētikas drošības jomā.

Saskaņā ar šo priekšlikumu Bulgārija saņems tikai 20 miljonus eiro mērķfinansējuma projektam, kas savienos Bulgāriju ar Grieķiju. Tikai 20 miljonus eiro no miljardiem mērķfinansējuma, kas paredzēts projektiem! Manā valstī šādus gadījumus mēs sakām tā: „pāri palicis tikai čiks”. Tas ir viss pēc šādas lielas gāzes padeves krīzes!

Kā jūs zināt, šī krīze visvairāk skāra Bulgāriju, un tā ir vienīgā valsts, kas ir pilnībā atkarīga no Krievijas gāzes. Oficiāli tiek ziņots, ka tiek finansēti izstrādātie projekti, taču ir radušās šaubas. Kritiski svarīgo projektu, ko Bulgārija ir ierosinājusi Čirenas gāzes uzglabāšanas iekārtu paplašināšanu, var pabeigt tikai dažu mēnešu laikā. Ja tam nebūs atbalsta, Bulgārija šo projektu pabeigs saviem spēkiem, bet kas tad notiks ar Eiropas solidaritāti un taisnīgumu?

Pagājušā nedēļā ietekmīgā Eiropas žurnālā bija lasāms, ka krīzes rezultātā atbalsts eiro skeptiķiem Bulgārijā ir palielinājies par 20 %. Es ceru, ka šie nav precīzi aprēķini. Tomēr, ja Komisija turpinās šādi izturēties pret Bulgāriju, tas ievērojami veicinās eiro skeptiķu skaita pieaugumu.

Jim Higgins (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pirms divarpus gadiem es uzzināju, ka Eiropas Komisija ir uzsākusi procesu pret Dāniju Eiropas Kopienas tiesā, jo Dānija bija ieviesusi 2 % sliekšni hidrogenētiem taukiem pārtikas produktos. Komisija to izdarīja, lai arī bija pretēji zinātniski pierādījumi, kas parādīja, ka hidrogenētas skābes ir bīstamas sirds slimību gadījumā, utt. Tādēļ pirms diviem gadiem es nolēmu kopā ar diviem mūsu kolēģiem *Dan Jørgensen* un *Linda McAvan* sagatavot rakstisku paziņojumu. Mūs atbalstīja 254 Parlamenta deputāti no 25 dažādām dalībvalstīm, kas bija milzīgs atbalsts.

Nesen Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja publicēja ziņojumu, kurā pieļautais maksimālais līmenis ir 2 %, kas ir tieši tāds pats skaitlis, kādu noteikusi Dānija. Tādēļ, pamatojoties uz

medicīniskiem un zinātniskiem pierādījumiem, es aicinu Komisiju tagad pieņemt pilnībā 2 % sliekšni, ko ieviesusi Dānija un ko šajā ziņojumā iesaka Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Es vēlreiz ar nožēlu atzīmēju, ka, lai gan itāļu un ungāru mazākumtautību statuss Slovēnijā tiek regulēts ļoti pareizā veidā, un katrai mazākumtautībai ir savs pārstāvis Slovēnijas parlamentā, Slovēnijas mazākumtautības nesāņem tādu pašu atbalstu valstīs, kurās tās dzīvo.

Neskatoties uz Budapeštā parakstīto līgumu, Ungārijā nav politiskās gribas ļaut, lai slovēņu mazākumtautībai būtu savs pārstāvis parlamentā. Turklāt pēdējie ziņojumi norāda, ka līdzekļu trūkuma dēļ tiks slēgts vienīgais slovēņu muzejs Ungārijā. Tomēr šis muzejs ir vienīgais slovēņu mazākumtautības kultūras dzīves centrs Ungārijā, kas saņēmis 16 000 eiro lielu finansējumu.

Ja Slovēnija savai ungāru mazākumtautībai piešķir 14,5 miljonus eiro gadā, Ungārija savai slovēņu mazākumtautībai piešķir tikai 400 000 eiro gadā. Šī iemesla dēļ mēs pamatoti gaidām, lai Ungārijas valdība uzlabotu savu finansiālo un politisko atbalstu slovēņu mazākumtautībai. Finanšu krīzi nevar izmantot par attaisnojumu mazākumtautību finansējuma samazināšanai ne Ungārijā, ne Itālijā, ne arī kur citur pasaulē.

Atanas Papanizov (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, neraugoties uz vienošanos starp Grieķijas iestādēm un lauksaimniekiem, lauksaimnieki joprojām bloķē pārrobežu satiksmes ceļus starp Bulgāriju un Grieķiju Kulatas un Promahonas robežšķērsošanas punktā. Nepārtrauktā 14 dienu robežpunkta blokāde starp Bulgārijas Republikas un Grieķijas Republiku ir radījusi ievērojamus finanšu zaudējumus Bulgārijas transportuzņēmējiem.

Es un 14 citi Eiropas Parlamenta Bulgārijas deputāti ir nosūtījuši rakstisku jautājumu Komisijai par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2679/98. Mēs atzīstam Eiropas pilsoņu pamattiesības un brīvības. Tomēr mēs esam pārliecināti, ka šī regula būtu ievērojami jāuzlabo, lai izvairītos no citiem transporta kustības bloķēšanas gadījumiem starp dalībvalstīm, pilnībā pārkāpjot iekšējā tirgus pamatprincipus, tādus kā preču un personu brīva kustība.

SĒDI VADA: Diana WALLIS,

Priekšsēdētāja vietniece

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, pirms deviņām dienām Akvitānijas, Dienvidu-Pireneju reģionu un Langdokas-Rusijonas reģionu smagi skāra vētra *Klaus*.

Postījumi ir ļoti plaši, un es aicinu, lai šie reģioni saņemtu ārkārtas Eiropas palīdzību. Jo īpaši es domāju Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, un arī Strukturālos fondus un Lauku reģionu attīstības fondu, un es arī domāju atļaujas sniegšanu valsts palīdzības saņemšanai.

Es vēlētos pievērst jūsu uzmanību, dāmas un kungi, faktam, ka 2005. gada maijā Eiropas Parlaments pieņēma *Berend* kunga ziņojumu par Solidaritātes fonda reformu, lai paplašinātu tā darbības jomu. Šobrīd šī lieta ir iestrēgusi Ministru padomē. Ir absolūti nepieciešams, lai visdrīzākajā laikā jautājums tiktu atrisināts pozitīvi.

Eiropas pilsoņi gaida, lai Eiropas Savienība viņus aizsargātu un sniegtu viņiem praktisku palīdzību. Ļaujot šiem Francijas reģioniem saņemt ārkārtas palīdzību, bet izskatot arī Solidaritātes fonda reformu, mēs eiropiešiem sniegtu drošas garantijas, ka Eiropas Savienības pienākums un mērķis ir būt viņu pusē grūtos brīžos.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, mazo un vidējo uzņēmumu lauksaimnieki ir ielās jau otro nedēļu cīņā, kas ir satricinājusi visu valsti. Kopējās lauksaimniecības politikas, ko vienoti formulē un īsteno Grieķijas valdība, un saskaņā ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju noslēgto nolīgumu rezultāts ir lauksaimniecības produkcijas kritums, dramatisks to lauksaimnieku ienākumu samazinājums, kam pieder mazie un vidējie uzņēmumi, kā arī ātrā šo uzņēmumu izskaušana. Grieķijas lauksaimniecības tirdzniecības bilance tikai 2008. gadā ir samazinājusies par aptuveni 3 miljardiem eiro. Tā vietā, lai apmierinātu mazo un vidējo saimniecību galvenās vajadzības, Jaunās demokrātijas valdība cenšas apmānīt tās ar nenozīmīgiem paziņojumiem, vienlaikus mobilizējot speciālos bruņotos spēkus, lai apspiestu lauksaimnieku cīņu. Grieķijas Komunistu partija un strādnieki atbalsta mazo un vidējo saimniecību cīņu pret kopējo lauksaimniecības politiku un cīņu pret Eiropas Savienības un buržuāzisko valdību politiku, kas vērsta pret vienkāršajām tautas masām. Tāpat Grieķijas Komunistu partija un strādnieki atbalsta mazo un vidējo saimniecību prasību garantēt minimālās zemkopības un lopkopības produktu cenas, kas nosegtu ražošanas izmaksas un palielinātu mazo un vidējo saimniecību ieņēmumus.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētājas kundze, ekonomiskā krīze kļūst dziļāka, galvenie ar rūpniecību saistītie jautājumi, kas parādījušies Apvienotajā Karalistē, izriet no piespiedu brīvās darbaspēka pārvietošanās ES un iepirkumu prasībām saistībā ar lielākajiem valsts iepirkumiem, jo līgumi, ko iegūst ārvalstu uzņēmumi, rada ievērojamu ārvalstu darbinieku ieplūšanu valstī, nostādot vietējos strādniekus un vietējos bezdarbniekus nelabvēlīgākā situācijā un liedzot viņiem iespējas iegūt darbu.

Šajā kontekstā, es domāju, daudzi sapratīs, kādu cenu Apvienotā Karaliste maksā par dalību ES. Mēs esam spiesti pakļauties darba tirgus likumiem un ES tiesību aktu un Eiropas Kopienu tiesas lēmumu pārākumam. Iepirkuma politika, kas neļauj dot priekšroku vietējiem uzņēmējiem un darbiniekiem, rada arvien lielāku pretestību ES un tās neelastīgajām prasībām.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, pirms diviem gadiem Parlaments gandrīz vienbalsīgi pieņēma rezolūciju. Šajā rezolūcijā tas aicināja noskaidrot Kiprā pazudošo personu likteni. Ir pagājuši divi gadi, taču nav panākts nekāds progress. Turcijas armijai tika lūgts nodot kompetentai komitejai visu informāciju, kas ir tās rīcībā, bet šajā virzienā nekas nav darīts. Tieši pretēji – šodien mēs esam uzklauzījuši kāda turka, kas toreiz bija karavīrs un kas sirdsapziņas pārmetumu dēļ to vairs nevar izturēt, atzīšanos, ka viņš ir nogalinājis 10 Kipras grieķus. Turcijas armija zina par šiem noziegumiem un citiem noziegumiem un, nav šaubu, ka mūsdienās nav neviena civilizēta cilvēka, turku vai citas tautības, kas nenosodītu šādus kara noziegumus. Tomēr, kas mums būtu jādara? Mums ir jāpastiprina mūsu centieni pārliecināt Turcijas armiju sniegt informāciju kompetentajai komitejai, lai izbeigtu pazudošo cilvēku radnieku ciešanas.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, kā jūs zināt, manā valstī ir notikuši plaši protesti pret Itālijas uzņēmumu, kas ir uzvarējis konkursā par naftas pārstrādi manā vēlēšanu apgabalā un šī līguma izpildē ir izmantojis tikai Itālijas darbaspēku.

Skaļais protests ir saprotams, ja minētais uzņēmums patiešām ir rezervējis tiesības saviem pilsoņiem un nav ļāvis strādāt britu pilsoņiem. Tas būtu Eiropas Savienības tiesību aktu pārkāpums (diskriminācija pilsonības dēļ), kā tas notiktu, ja uzņēmums neievērotu Apvienotās Karalistes tiesiskās prasības, kas ir jāievēro saskaņā ar Direktīvu par norīkotajiem darbiniekiem.

Taču, ja protestētāji saka, ka tikai Apvienotās Karalistes uzņēmumiem vajadzēja būt tiesībām piedalīties šajā konkursā un pieņemt darbā tikai Apvienotās Karalistes darbiniekus, tad, protams, protestētāji ir izteikuši nepareizu argumentu. Viņiem būtu jāpatur prātā, ka vairāk kā divi miljoni Apvienotās Karalistes pilsoņu strādā citās ES valstīs, un tikai viens miljons ES pilsoņu, kas nav Apvienotās Karalistes pilsoņi, strādā Lielbritānijā.

Lozungs „Britu strādniekus britu darbavietām” nozīmē iespēju britu strādniekiem konkurēt labi apmācītā veidā un bez diskriminācijas. Tas nedrīkst nozīmēt darba rezervēšanu tikai attiecīgās valsts pilsoņiem ne Apvienotajā Karalistē, ne kādā citā Eiropas Savienības dalībvalstī.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es priecājos paziņot, ka pēc divām dienām mēs šeit oficiālā sēdē laipni uzņemsim Palestīnas pašpārvaldes prezidentu. Šajā gadījumā pašpārvaldes prezidents ierodas uz dzimteni Eiropas palātu, kas sagrauj Eiropas dzimteni, turpretim Vidusjūras valstis ir piemērotas tikai kā kapenes nabadzīgajiem un tiem, kas nolemti bada nāvei un iznīcībai.

Mēs šeit pārstāvam – lūk, šis ir laiks nacionālistu protestiem, un ikvienam vajadzētu piedalīties – Eiropas dzimteni postu, kas iznīcina eiropiešu dzimteni, un mūsu pienākums ir to pateikt Briselei. Pēc divām dienām runās Palestīnas pašpārvaldes prezidents. Fakts, ka 80 % Izraēlas pilsoņu atbalsta Eiropu atšķirībā no Jeruzalemes valdības, kā to parādījis *Adenauer* fonds, norāda arī to, ka Palestīnas, Libānas, Vidusjūras reģiona dienvidu valstu un Tunisijas tautām nav tiesību rīkot revolūciju...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Ņemot vērā pašreizējo klimatu Eiropā, energoapgādes drošība kļūst par prioritāri. Enerģētikas resursu tranzīta maršrutu dažādošanu var garantēt, savienojot Eiropas gāzes tīklus; tas arī atbalsta solidaritāti dalībvalstu starpā, kas ir viens no galvenajiem Eiropas Savienības pamatprincipiem. Papildus finanšu ieguldījumam, ko Rumānija un Ungārija veica pašas, Eiropas Komisija pagājušajā nedēļā ierosināja piešķirt 30 miljonus eiro *Arad-Szeged* gāzes cauruļvada projekta pabeigšanai, kura finansēšana tika atlikta vairāk kā piecus gadus.

Šis projekts ir ārkārtīgi svarīgs. Gāzes cauruļvads ne tikai savienos Rumāniju un Ungāriju, bet arī nodrošinās savienojumu ar Eiropas Savienības gāzes tīklu. Kad gāzes cauruļvada būvniecība tiks pabeigta, Rumānija varēs gan eksportēt, gan importēt gāzi Eiropas tirgū ne tikai normālos apstākļos, bet arī Eiropas enerģētikas

krīzes situācijās. Paturot to prātā, es aicinu jūs atbalstīt to, lai Komisijas priekšlikumu ieviestu cik ātri vien iespējams.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, gaļas skandāls Īrijā ir skāris visu Eiropu, tai skaitā Austriju, kur skandālam bija divainas sekas – Īrijas gaļa tika pārdota kā Tiroles bekons. Pēc manām domām vienīgais risinājums šai ES mēroga problēmai ir obligāta norādes ieviešana svaigai gaļai un gaļas produktiem, kurā būtu jāiekļauj šāda informācija: izcelsmes valsts; dzīvnieka nokļūšanas laika ilgums uz lopkautuvi un no tās uz gaļas pārdošanas vietu; ja gaļa ir no valsts, kas nav ES valsts, precīzi ir jānorāda izcelsmes valsts. Turklāt ir pēdējais laiks, lai Eiropas Savienībā šo informāciju pārbaudītu inspektori. Tāpēc, lai to patiešām paveiktu, es aicinu Padomi, Komisiju un jūs, dāmas un kungi, veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka Eiropas patērētājus vairs nevarēs šādā veidā maldināt.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Mēs esam redzējuši un dzirdējuši ziņojumus, ka ilgstošais pilsoņu karš Šrilankā varētu beigties. Tomēr kara pārtraukšana bija militāra pārspēka izmantošana, nevis politisks sasniegums vai kāds ilgtermiņa risinājums, kas liktu „Tamilas tīģeriem” atstāt pēdējo svarīgāko cietoksni. Šis militārais risinājums ir problēmu pārpilns. Mēs redzam ieguvējus un zaudētājus, zaudētāji ir desmitiem tūkstošu vietējo iedzīvotāju, kas atkāpjas vai bēg bailēs no valdības bruņotajiem spēkiem.

Rietumbalkānu pieredze mums māca, ka militārām uzvarām un formālai militāras karadarbības pārtraukšanai bieži vien seko zaudētāju vai viņu atbalstītāju nogalināšana. Uzvarām var sekot virkne atsevišķu, nekontrolētu atlidzināšanas darbību, bet bieži vien seko arī organizētas slepkavības, ko vainīgie cenšas slēpt.

Es necenšos nevienam apvainot pirms laika. Es tikai cenšos norādīt, ka arī Eiropas Savienībai ir jāuzsāk steidzamas darbības, lai nodrošinātu starptautisku klātbūtni un starptautisku uzraudzību šajā viskritiskākajā pēckonflikta periodā, periodā, kas sagādā vislielākās briesmas bailēs bēgošajiem civiliedzīvotājiem.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, daudzi zina par nesenaigām bailēm no dioksīna Īrijas Republikā. Arī liellopu audzētāji Ziemeļīrijā tika iesaistīti šajā problēmā, jo viņi importēja kombinēto barību, kas izraisīja problēmas viņu lopiem. Ziemeļīrijas izpildvara tagad piedāvāja fermeriem 25 % kompensāciju, kas viņiem nozīmē izputēšanu. Izpildvarai ir problēmas atrast atbilstošus līdzekļus, un tā nespēs nodrošināt 37,5 % kompensāciju, kas ir pieejama no Eiropas Savienības. Es saprotu, ka Īrijas Republikas valdība ir skaidri pateikusi, ka tā neuzņemsies nekādu atbildību, lai arī tā bija licencējusi un kontrolējusi lopbarības ražošanu. Vienā rūpnīcā ir konstatēts arī ievērojams daudzums inficētas cūkgaļas. Tā ir ļoti nopietna un bīstama problēma, un tā ir jāatrisina pēc iespējas ātrāk.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Eiropas Savienība nopietni gatavojas apspriest līgumu pēc Kioto Protokola darbības beigām, lai turpinātu samazināt klimata pārmaiņu cēloņus. Dalībvalstīm ir pakāpeniski jāsamazina oglekļa dioksīda emisijas. Eiropas uzņēmumiem ir steidzami jāiegulda līdzekļi ražošanas iekārtu modernizācijā energoietilpīgās nozarēs, lai spētu saglabāt pašreizējo ražošanas līmeni, saglabāt darba vietas un aizsargāt apkārtējo vidi.

Es vēlos pievērst jūsu uzmanību faktam, ka pašreizējās ekonomiskās krīzes laikā Eiropas uzņēmumi nespēj saņemt kredītus, kas tiem ir ļoti nepieciešami, lai spētu modernizēt ražošanu. Runa nav par to, ka Eiropas uzņēmumiem būtu jāražo mazāk, vienkārši ražošanai ir jābūt automatizētai un videi draudzīgākai. Es aicinu Eiropas Komisiju, Eiropas Investīciju banku un dalībvalstis izvirzīt ES ilgtspējīgu ekonomisko attīstību par prioritāti un ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu garantēt nepieciešamos apstākļus, lai Eiropas uzņēmumi varētu modernizēt ražošanu un saglabāt konkurētspēju arvien sarežģītākajos tirgus apstākļos.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (HU) Liels paldies, priekšsēdētājas kundze. Eiropas Savienības priekšā ir izaicinājumi garantēt stabilitāti un drošību, uzlabot savu pilsoņu labklājību un izveidot kopīgu Eiropas nākotni. Vēsturiskās, nacionālās un etniskās mazākumtautības ir nezūdoša vērtība Eiropas dažādības saglabāšanai. Taču šo mazākumtautību tiesību ievērošana joprojām netiek pietiekami nodrošināta. Tas, ka pastāv tādi dokumenti kā Nacionālo mazākumtautību aizsardzības pamatkonvencija, kā arī Eiropas Reģionālo un mazākumtautību valodu harta, vieš uzticību. Ir saprotams, ka līdz brīdim, kad katra Eiropas Savienības dalībvalsts ratificēs šos dokumentus, būs jāpieliek papildu pūles. Parlamentam vajadzētu izvirzīt par mērķi izstrādāt saistošu pamatnolīgumu, kas garantētu nacionālo mazākumtautību aizsardzību, atzīstot, ka dažādi autonomijas un pašnoteikšanās veidi, kuru pamatā ir subsidiaritātes princips, ir pieņemams risinājums mazākumtautību kopienām. Liels paldies.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man izteikt pilnīgu atbalstu tiem pilsoņiem un tām ģimenēm, ko skārusi vētra *Klaus*, kas vairāk nekā nedēļas plosījās Eiropas dienvidos un jo īpaši Francijas dienvidrietumos pirms.

Vētras sekas ir traģiskas. Dzīvību zaudējuši 11 cilvēki; vairāk kā pusotrs miljons mājokļu palikuši bez elektrības, un ir izpostīti 300 000 hektāru mežu, t.i., 40 % no Landas reģiona mežiem. Vētras laikā ir nogāzti apmēram 30 līdz 40 miljoni kubikmetru koku.

Kopš 2002. gada Eiropas Savienībai ir Solidaritātes fonds, kas ļauj sniegt ārkārtas finansiālu palīdzību tiem Eiropas reģioniem, kurus skārušas šādas dabas katastrofas. Ministru padomei ir jāļauj izmantot šo Solidaritātes fondu – šeit es atkārtoju *Laperrouze* kundzes secinājumus – un es ceru, ka Parlaments parūpēsies, lai tas notiktu visdrīzākajā laikā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, mēs gatavojamies svinēt Apaļā galda sarunu uzsākšanas Polijā 20. gadadienu. Pirms 20 gadiem valdība un opozīcija apsēdās pie viena galda, lai uzsāktu sarunas un kopīgi pārrunātu risinājumu Polijas problēmām, gan ekonomiska, gan sociāla rakstura problēmām, kā arī vissvarīgākajām mūsu politiskās sistēmas problēmām.

Opozīciju galvenokārt pārstāvēja „Solidaritāte”, kas tika nodibināta 1980. gadā un ko vadīja *Lech Wałęsa* kungs un organizācijas padomdevēji. No valdības puses pārrunu dalībnieki bija irstošās sociālistiskās ekonomikas sistēmas iestādes, kara laika likumu radītāji Polijā.

Apaļā galda sarunu un pasākumu rezultātā 1989. gada jūnijā notika vēlēšanas, kuru rezultātā tika izveidota pirmā nekomunistiskā valdība, ko vadīja *Tadeusz Mazowiecki* kungs. *Tadeusz Mazowiecki*. Tā bija valdība, kas mums parādīja, ka pareizais Polijas attīstības virziens ir ne tikai brīvība un demokrātija, bet arī integrācija Eiropas Savienībā. Izmaiņas, kas toreiz notika manā, brūģēja daudzu Centrāleiropas un Austrumeiropas valstu ceļu uz brīvību, demokrātiju un integrāciju ES.

Priekšsēdētāja. – Ar šo šis punkts ir noslēgts.

14. Ietekmes novērtējums 2008. gada jūlija beigās Dohas sarunās panāktajiem kompromisiem attiecībā uz piekļuvi ar lauksaimniecību nesaistītu ražojumu tirgum un pakalpojumiem (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības jautājums ir Komisijas paziņojums par ietekmes novērtējumu 2008. gada jūlija beigās Dohas sarunās panāktajiem kompromisiem attiecībā uz piekļuvi ar lauksaimniecību nesaistītu ražojumu tirgum un pakalpojumiem.

Catherine Ashton, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, mēs esam sastapušies ar vislielāko veselās paaudzes ekonomisko izaicinājumu, un šajā procesā gan attīstītās, gan jaunattīstības valstis saskaras ar sarežģītiem un ļoti svarīgiem lēmumiem.

Mums ir jāpanāk pozitīva globalizācijas ietekme, lai reaģētu uz tās negatīvo ietekmi. Es esmu stingri pārliecināta, ka tad, kad mēs sāksim skatīties uz to, kas mums jādara, mēs nonāksim pie secinājuma, ka mums ir vitāli svarīgi pabeigt daudzpusējās tirdzniecības sarunas – Dohas sarunas.

Iespējams, nav vajadzības atgādināt godājamajiem Parlamenta deputātiem vēstures mācību saistībā ar protekcionismu, tirgus atvēršanas svarīgumu un iespēju mūsu uzņēmējiem tirgoties visā pasaulē. Iespējams, man nav jāstāsta visiem godājamajiem Parlamenta deputātiem, ka saskaņā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem, ja valstis atteiktos no savu pašreizējo tarifu piemērošanas un sāktu piemērot tādus tarifus, kādus tām atļauj šie noteikumi, tad tirdzniecības izmaksas būtu aptuveni 260 miljardi eiro. Es esmu pārliecināta – man nav jāatgādina godājamajiem Parlamenta deputātiem, ka jaunattīstības valstis, domājot par nākotni, ir ļoti nobažījušās par to, kas notiks ar to palīdzību, kas līdz šim tām ir bijusi pieejama.

Tātad, pastāstīšu par to, ko mēs esam sasnieguši: mēs zinām līguma, kas šobrīd ir pabeigts par 80 %, vērtību, un to, ka 2008. gada jūlijā bija paveikti 80 % no tā, kas bija jāpaveic. Saskaņā ar šo vienošanās, līguma vērtība ir šāda: jaunattīstības valstīs ieguvumi būs apmēram 12–14 miljardi eiro gadā; būs jaunas piekļuves iespējas jauniem tirgiem jaunattīstības valstīs, piemēram, Ķīnā; mums būtu jaunas daudzveidīgas eksporta iespējas Eiropas Savienībā, piemēram, ķīmiskajām vielām un tekstilizstrādājumiem, un pakalpojumu jomā ir 14 miljardus eiro liels tirdzniecības potenciāls. Vēl viens šobrīd svarīgs fakts ir tas, ka beztarifu barjeras – beznodokļu barjeras – tikai Ķīnā vien 2007. gadā Eiropas Savienības uzņēmumiem izmaksāja 20 miljardus eiro. Tas ir ārkārtīgi svarīgs posms.

Es tikko esmu atgriezies no Davosas, kur tirdzniecības ministru diskusijas pastiprināja nepieciešamību atkal sēsties pie sarunu galda un, protams, tehniskās diskusijas turpinās Ženēvā.

Mēs visi gaidām, ka jaunā Amerikas administrācija pārskatīs savu tirdzniecības politiku, ko tā pašlaik plāno darīt, un nonāks pie tāda paša secinājuma, pie kāda esam nonākuši mēs. Mēs gaidām G20 sanākumi 2009. gada 2. aprīlī un iespēju, kādu tā piedāvā pasaules līderiem attiecībā uz finanšu un ekonomiskās krīzes atrisināšanu, kā arī iespēju vēlreiz apspriest nepieciešamību pabeigt Dohas sarunas. Aprīlī vai maijā notiks arī vēlēšanas Indijā, kas pašas par sevi būs īstais brīdis esošajai vai jaunajai valdībai atgriezties pie šī jautājuma.

Runājot par īpaši svarīgiem neatrisinātiem jautājumiem sarunu raundā, jāpiemin īpašais atbalsta mehānisms, kas galu galā bija jautājums, kurš neļāva turpināt sarunas starp Indiju un Amerikas Savienotajām Valstīm. Tiek apsvērti jauni priekšlikumi. Joprojām ir jāpieņem lēmums par kokvilnu, bet arī par šo jautājumu ir iesniegti priekšlikumi. Amerikas Savienotajām Valstīm ir reāli jautājumi par konkrētām nozarēm.

Nav šaubu, ka darāmā vēl ir daudz, bet es esmu pilnīgi pārliecināta, ka ar politisku gribu visus šos jautājumus var atrisināt, un citas alternatīvas nav. Mums jautājumi par pakalpojumiem ir ļoti svarīgi, un mēs turpināsim.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka šobrīd ir pienācis īpašs brīdis, kad nepieciešamība pabeigt šo sarunu raundu ir ļoti acīmredzama un ļoti skaidra, un es ar cerībām raugos uz to, lai jūsu un arī Komisijas vārdā turpinātu savus centienus nodrošināt to, ko mēs darām.

Georgios Papastamkos, *PPE-DE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, rūpniecības preču un pakalpojumu tirdzniecība Eiropas ekonomikā patiešām ir stratēģiski svarīga. Eiropas Savienība, kā mēs visi zinām, ir vislielākā eksportētāja pasaulē un galvenais tiešu ārvalstu investīciju avots. Eiropas Savienība ir viens no visatvērtākajiem tirgiem laikā, kad mūsu ievērojamie partneri saglabā augstas tirdzniecības barjeras. Mēs vēlamies panākt ievērojamu tarifu samazinājumu un risinājumu jautājumam par nepamatotām beztarifu barjerām. Bez rūpnieciski attīstītām trešām pasaules valstīm ir arī jaunās ekonomikas valstis, kam jāveic koncesijas proporcionāli to attīstības pakāpei un konkurētspējai konkrētajā nozarē. Tomēr, komisāra kungs, problēma ir ne tikai barjeru atcelšana: regulēšanas sistēmu atšķirības rada papildus izmaksas eksportam, padarot Eiropas produktus mazāk konkurētspējīgus salīdzinot ar importētajiem produktiem no tām valstīm, kurās ir elastīgāki standarti, un daudzos gadījumos tas izvirza jautājumu par Eiropas patērētāju drošību un aizsardzību. Ielgusi nespēja panākt vienošanos saasina ekonomiskās nenoteiktības klimatu un kaitē daudzpusējās tirdzniecības sistēmas uzticamībai. Divpusēji un starpreģionāli nolīgumi pēc būtības var būt tikai papildinoši. Turklāt ekonomiskā krīze var izraisīt vienpusēju, ierobežojošu vai kropļojošu tirdzniecības barjeru izveidi. Šādi piemēri jau ir sastopami, šobrīd nelielā skaitā, kā to apliecina Pasaules Tirdzniecības organizācijas ģenerāldirektors *Lamy* kungs. Aizsardzības klauzula ASV produktiem, ko pieņēma Pārštāvju palāta, ir solis šajā nevēlamajā virzienā. Es domāju, ka atgriešanās pie vienpusējas pieejas nav risinājums. Šodien vairāk kā jebkad iepriekš problēmas ir jārisina kopīgi, ar pozitīvāku integrāciju, izveidojot vai pastiprinot starptautiskās regulējošās sistēmas ar sistemātisku konvergenci. Mums vajadzīga jauna starptautiska ekonomiskā arhitektūra. Mums vajadzīga pārredzamāka un līdzsvarotāka globālās tirdzniecības pārvaldība, un šajā saistībā, komisāra kungs, mēs gaidām integrētu priekšlikumu „globalizācijai ar Eiropas seju”, kurā tiks ņemtas vērā jau veiktās izmaiņas un saistība starp komerciālo un ekonomisko dimensiju pārredzamai, demokrātiskai un efektīvai Eiropai pasaulē šajā krīzes laikā.

Glyn Ford, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, mēs Eiropas Sociālistu partijā ticam veiksmīgam Dohas attīstības sarunu kārtas rezultātam, taču politiskā pulksteņa tikšķēšana ir radījusi situāciju, kad, ja tā var teikt, progress apstājas. Komisārs *Ashton* kungs norādīja, ka Amerikas Savienotajās Valstīs ir jauna, un pēc manām domām, ļoti atzinīgi vērtējama administrācija, ko vada prezidents *Obama* kungs, bet mēs gaidām tirdzniecības politikas pārskatīšanu, kas varētu prasīt zināmu laiku.

Aprīlī vai maijā notiks vēlēšanas Indijā. Tā vieta, ko komisārs *Ashton* kungs nepieminēja, ir pati Eiropas Savienība, kur jūnijā notiks mūsu Eiropas Parlamenta vēlēšanas, un pēc tam tiks izveidota jauna Komisija, kurā es ceru, komisārs *Ashton* kungs turpinās darbu kā Tirdzniecības komisārs. Tomēr tas nenozīmē, ka līdz tam trūktu darāmā. Eiropai ir jāturpina uzsvērt savu apņemšanos attīstības un brīvas tirdzniecības jomā tādā veidā, lai izbeigtu ekspluatāciju un nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību.

Es piekřītu *Papastamkos* kungam: brīva tirdzniecība uz šāda pamata var ļaut visiem dalībniekiem būt ieguvējiem. Pašreizējā finanšu un ekonomiskā krīze ir iemesls, lai virzītos uz priekšu, nevis atkāptos.

Komisārs *Ashton* kungs un Komisija var mēģināt sagatavot pamatu kompromisam starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Indiju. Manuprāt, abu pušu stūrgalvība izjauca veiksmīgu noslēgumu pēdējās sarunās. Var būt vienošanās 80 % jautājumu, bet mums ir nepieciešami arī atlikušie 20 %. Amerikas Savienotajās Valstīs ir jauna administrācija. Vēlēšanas Indijā varētu radīt vēl vienu jaunu administrāciju.

Līdz tam mums nav citas izvēles, kā turpināt slēgt divpusējus līgumus. Es atzinīgi vērtēju pagājušās nedēļas sarunās panāktos rezultātus attiecībā uz brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Korejas Republiku, un, manuprāt, mēs esam tuvu tam, lai drīzumā panāktu vienošanos, kas atkal būs izdevīga abām pusēm.

Es esmu referents par brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Dienvidaustrumāzijas nāciju asociāciju (ASEAN), un man jāsaka, ka sarunu pamats rada institucionālus šķēršļus. Mums ir jāapsver iespēja veidot koalīciju ar tām ieinteresētajām ASEAN valstīm, kas, ja tā var teikt, spēj parakstīt nolīgumu. Piemēram, Indijas gadījumā, manuprāt, šobrīd valdība nevēlas panākt rezultātu. Pēc vēlēšanām jaunajai Deli administrācijai, jaunai vai tai pašai, ir jāpabeidz šis darbs vai mums, ES, jāturpina darbs ar tām valstīm, kas vēlas ne tikai runāt, bet panākt vienošanos.

Noslēgumā es vēlos apsveikt *Pannella* kungu, nākamo runātāju, kas ir jaunais Eiropas Liberāļu un demokrātu savienības pārstāvis tirdzniecības jomā. Varbūt, ka atbilstīgs varētu izrādīties Starptautiskās Tirdzniecības komitejas apmeklējums. Mēs viņu laipni aicinām.

Marco Pannella, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es domāju, ka zināmā mērā mēs varētu sākt – ņemot vērā, ka šie jēdzieni pēdējās dienās ir diezgan plaši lietoti – ar to, kas mums ir jādara, komisāra kungs, savādā veidā salīdzinot Dohas vai bijušās Dohas – kā mēs cerējam - cilvēku un Davosas cilvēku. Es nedomāju, ka šis ir piemērots salīdzinājums, noteikti ne, bet tas ir interesants.

Mēs šobrīd esam, kā jūs mums pastāstījāt, komisāra kungs, zināmā mērā atkarīgi no notikumiem, kas nenotiek Eiropā: notikumiem Amerikas Savienotajās Valstīs, notikumiem Indijā un *Ford* kungs tikko mums atgādināja par tādām svarīgām teritorijām kā Dienvidaustrumāzijas nāciju asociācija un Dienvidkoreja. Galvenā problēma tomēr ir tā, kādā mērā mēs, Komisija un Eiropas Savienība, spējam noturēties pret tādu nacionālisma izpausmi, kas tika pieminēta pirms kāda brīža, un tādām autokrātiskām idejām un jaunām protekcionisma ilūzijām, kas var ļoti sarežģīt jūsu darbu, Komisār, un arī mūsu - Eiropas Savienības - darbu.

Es domāju, ka šajā vēlēšanu kampaņā ir ļoti svarīgi saprast, kādā mērā Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa un Eiropas demokrāti, Eiropas Liberāļu un demokrātu savienība kopā ar citiem dalībniekiem spēs atrast veidu, kā izstrādāt mūsu priekšlikumu – priekšlikumu, kura pārstāvis esat jūs, komisāra kungs, un kādā mērā mēs spējam padarīt to par Eiropas priekšlikumu un nevis tikai par priekšlikumu, vai, es teiktu, mūsu Briseles centru pret daudzām galvaspilsētām, kas katra jau rīkojas pēc sava prāta, kā tas diemžēl daudzreiz ir noticis pagājušajā gadsimtā.

Jacky Hénin, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, nav nozīmes to noliegt: jūlija pārrunās Indija un Ķīna notvēra *Bush* administrāciju un Eiropas Savienību to pašu izliktajās lamatās. Vēl jo vairāk, pretēji liekulīgajiem liberālo ekonomistu apgalvojumiem, kam Dohas sarunu neveiksme būtu katastrofa nabadzīgajām valstīm, tas tā nebija.

Gluži pretēji – valstīm, kas nonākušas grūtībās, tā bija vēsturiska iespēja tādā nozīmē, ka notiek ievērojamas izejvielu cenu svārstības. Pat eksperti atzīst, ka ieguvumi, uz ko varēja cerēt visnabadzīgākās valstīs, bija daudz zemāki par nodokļu zaudējumiem, ko radītu atteikšanās no muitas nodokļiem šajās valstīs, nodokļiem, kuru apjoms būtu sasniedzis 60 miljardus ASV dolāru.

Šo sarunu laikā Komisija, sapinusies pati savās liberālajās dogmās, parādīja pilnīgu atbildības trūkumu attiecībā uz Eiropas iedzīvotājiem, aizejot pat tik tālu, ka tā ierosināja automobiļu ražošanas ES teritorijā būtisku iedragāšanu, pat upurēšanu, lai tikai panāktu vienošanos.

Pasaules Tirdzniecības organizācija (PTO) un Komisija uzskata, ka pastāv tikai patērētāji, nevis labklājības radītāji. Tieši šāda pieeja ir pašreizējās krīzes pašā pamatā, jo, padarot konkurenci par vissvarīgāko aspektu, tā liek mums vēl vairāk samazināt algas un metodiski iznīcināt visa veida sociālo aizsardzību, tādējādi novedot pilnīgā nabadzībā strādniekus.

Ja Dohas sarunas būtu jāpabeidz, tā būtu katastrofa visām valstīm. Turklāt jo īpaši sāpīgs fakts pašreizējā situācijā ir tas, ka, neraugoties uz ievērojamiem zaudējumiem, kas konstatēti darba gaitā, joprojām pastāv vēlēšanās turpināt darboties nepareizā virzienā, lai ko arī tas maksātu. Šobrīd steidzami ir nepieciešams revolucionāri pārveidot PTO, lai tajā būtu iespējams iedibināt demokrātiju.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Dohas sarunas ir turpinājušās jau vēra ņemamu laiku, un Eiropai pienākas uzslava par to, ka tā ir panākusi reālu progresu mūsu nostājas tuvināšanā. Eiropa ir izvirzījusi tālejošu priekšlikumu par lauksaimniecību, bet, diemžēl, citas valstis neatbalsta mūsu centienus. Tas ir vēl viens iemesls, kādēļ tik svarīgi ir apskatīt tiesību aktu kopumu kā vienotu veselumu, tas ir, ietverot tajā piekļuvi ar lauksaimniecību nesaistītu ražojumu tirgum (NAMA) un pakalpojumus.

Jūs varat būt pārliecināti par pilnīgu manu atbalstu jūsu centieniem panākt ātru vienošanos. Kā eiropieši mēs nedrīkstam pieļaut protekcionisma praksi, kas kļūst aizvien izplatītāka, galvenokārt pasaules ekonomikas sliktā stāvokļa dēļ, taču tā tiek īstenota arī, izmantojot lozungu par pārtikas drošības aizsardzību. Kā eiropiešiem mums ir atkārtoti jāuzsver mūsu nelokāmā uzticība savstarpīguma principam. Ja mēs esam atvērti, arī viņiem ir jābūt atvērtiem.

Ko mēs šajā jautājumā varam sagaidīt no jaunā ASV prezidenta un tā pasākumu kopuma, par kuru viņš tikko ir paziņojis? Ko mēs varam sagaidīt no Ķīnas? Faktiski, mēs pirmkārt gaidām jūsu rīcību tieši šajā saistībā, jo šādas ekonomiskas un finansiālas krīzes apstākļos ar masveida atļaišanām un ekonomikas sarūkšanu tieši šāda tirgus atvēršana ir tas, kas var stiprināt mūsu intereses.

Priekšsēdētājas kundze, mēs uzdodam jautājumus ar nolūku uzsvērt mūsu pilsoņu ieguvumus no šāda pasākumu kopuma īstenošanas un parādīt, ko mēs varam piedāvāt šādā pasākumu kopumā. Es pilnīgi saprotu, ka jūs nevarat atbildēt uz šādiem jautājumiem īsajā laika sprīdī, kas šeit ir atvēlēts, bet vēlos aicināt jūs turpmākajās nedēļās un mēnešos būt atklātai pret pilsoņiem par izskatāmajiem jautājumiem un to ietekmi uz viņiem. Tas ir jo īpaši svarīgi, jo tuvojās Eiropas Parlamenta vēlēšanas, un es ceru, ka mēs varam rēķināties, ka jūs šim jautājumam piešķirsiet augstu prioritāti darba kārtībā.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Saistībā ar šo ļoti nopietno finanšu un ekonomisko krīzi, ir ārkārtīgi būtiski panākt progresu Dohas sarunu noslēgšanā.

Krīzes laikā vienmēr pastāv tendence dot priekšroku protekcionisma kārdinājumam. Protekcionisms faktiski ir neirozes veids, kam ir tendence skart sabiedrību un valstis laikā, kad tās sastopas ar nopietnām krīzēm – tādām, kādu šobrīd piedzīvojam mēs. Tādēļ mums ir skaidri jācinās pret iespējamu šī protekcionisma kārdinājuma parādīšanos, jo mēs no vēstures zinām, pie kā tas noved. Tas noved pie pasaules kopienas vispārējas grimšanas nabadzībā, un tas nekādā veidā nepalīdz atrisināt tās nopietnās problēmas, ar kurām mēs sastopamies. Tomēr protekcionisms ir viena lieta, kas ir absolūti kritizējama un no kā būtu jāatturas, taču pavisam cita lieta ir nepieciešamība garantēt likumīgo interešu aizsardzību dažādās pasaules daļās, kurās mēs esam sadalīti. Šajā saistībā arī Eiropas Savienībai ir pienākums aizstāvēt eiropiešu intereses – un ne tikai eiropiešu kā patērētāju intereses, bet arī eiropiešu kā ražotāju intereses.

Tāpēc ir svarīgi turpināt daudzpusējās Dohas sarunas. Kaut arī mēs zinām, ka faktiski protekcionisms ir kļūda, mēs zinām arī to, ka nekontrolēta starptautiskās tirdzniecības liberalizācija nenovēršami noved pie ļoti nopietnām ekonomiskām un sociālām katastrofām. Vienīgais veids, kā izvairīties no šādas nekontrolētas liberalizācijas, ir iespējamā vienošanās atbilstīgajā forumā, tas ir, Pasaules Tirdzniecības organizācijā, daudzpusēja vienošanās, kas nosaka noteikumus, lai aizsargātu visu iesaistīto pušu likumīgās intereses. Arī šajā gadījumā Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības loma ir atjaunot tieši eiropiešu uzticību.

Šobrīd Eiropā pastāv arī uzticības krīze attiecībā uz aizsardzību spēju un tās pārstāvju politisko regulējumu gan dalībvalstīs, gan Eiropas Komisijā un visā Eiropas Savienībā kopumā. Tāpēc mūsu uzdevums ir palīdzēt izbeigt pārstāvības un uzticības krīzi, nodrošinot, ka mēs virzāmies uz priekšu pa pareizo ceļu. Pareizais ceļš šajā gadījumā ir garantēt daudzpusēju vienošanos, kas aizsargā visas mūsu likumīgās intereses.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienības un buržuāzisko valdību stratēģiskā izvēle dziļā kapitālisma krīzē – krīzē, kad uzkrājis kapitāls un pārprodukcija, kas piemēklējusi arī Eiropas Savienības dalībvalstis – ir izmantot Pasaules Tirdzniecības organizāciju kā svarīgu palīgu ar aktīvu lomu, piemērojot pilnīgu tirdzniecības un komercijas, privatizācijas un pārņemšanas liberalizāciju un Eiropas monopolu iespēšanas jaunos tirgos. Dohas sarunu kārtas mērķis ir koordinēt pilnīgu kapitāla uzbrukumu, lai daudz nacionālie uzņēmumi var iegūt trešo valstu izejvielas un palielināt strādnieku ekspluatāciju visā kapitālistiskajā pasaulē. Pret tautas masām vērstā kopējā lauksaimniecības politika ir veids, kā veicināt Eiropas Savienības mērķus liberalizēt ar lauksaimniecību nesaistīto produktu un pakalpojumu tirgu, lai aizsargātu darbavietas imperiālistu piramīdā. Neapšaubāmi, mēs esam ieinteresēti starptautiskā tirdzniecībā un tās attīstībā uz savstarpēji izdevīgiem pamatiem. Tomēr kapitālisma apstākļos nav iespējams, lai globālā tirdzniecība būtu vienlīdzīga un pamatota uz savstarpēju izdevīgumu. Tāpēc steidzami ir jāpastiprina strādnieku cīņa, kas vērstā pret imperiālistu un monopoliem, lai ieviestu radikālas izmaiņas gan starptautiskā līmenī, gan arī katrā atsevišķā valstī.

Nils Lundgren, IND/DEM grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, pagājušajā gadā Dohas sarunu kārta cieta neveiksmi. Stāvoklis ir ārkārtīgi nopietns. Progress, kas panākts virzienā uz globālu brīvo tirdzniecību pēdējās dekādēs, ir izvilcis no nabadzības neticamu cilvēku skaitu tādā mērogā, kas faktiski ir izmainījis pasauli. Tomēr tagad pasaules ekonomika atrodas ļoti dziļā krīzē. Tas nav brīvās tirdzniecības un šāda veida

globalizācijas rezultāts, bet gan globālas finanšu krīzes rezultāts. Šajā ziņā šī situācija līdzinās tai, kas tika pieredzēta divdesmitā gadsimta divdesmito gadu beigās.

Šāda veida finanšu krīze izraisa globālu depresiju. Pēdējo reizi tā ļāva *Hitler* nonākt pie varas. Tā noveda pie Otrā Pasaules kara šausmām un 50 gadu ilgas komunisma verdzības pusē Eiropas un pusē Āzijas. Jautājumi, par kuriem mēs šeit runājam, ir svarīgi. Vissvarīgākais globālās depresijas iemesls tolaik bija protekcionisma atdzimšana. Valstis viena pēc otras ieviesa nodokļus, kvantitatīvus ierobežojumus, noteikumus „pirkt tikai vietējos ražojumus” un konkurences devalvāciju.

Patiesībā pastāv liels risks, ka šāds stāvoklis var atkārtoties arī šoreiz. Par to liecina daudzas satraucošas zīmes. Prezidents *Obama* faktiski uzvarēja vēlēšanās no protekcionistu platformas. Mēs redzam pirmās zīmes. Šobrīd tiek apspriesta liels tiesību aktu kopums, kas patiesībā ietver klauzulu „Pērc amerikāņu precis” attiecībā uz tēraudu būvniecības nozarei. Tas varētu būt sākums.

Ja šīs durvis tiks atvērtas, citas valstis atklās, ka tās var rīkoties līdzīgi, ņemot vērā to, cik stāvoklis ir slikts. Tās valstis, kas pašlaik ir smagi cietušas visā pasaulē un Eiropas Savienībā, jutīs kārdinājumu apsolīt saviem strādniekiem un viņu uzņēmumiem aizsardzību pret ārvalstu konkurenci. Tendences ir skaidri saskatāmas. Ja šis process sāksies, to nevarēs apturēt. Tas patiešām būs katastrofāli.

ES ir vislielākais tirdzniecības bloks pasaulē, un tādējādi tai ir ievērojama atbildība. Tirdzniecības politikas jomā ES pauž vienotu viedokli, un šoreiz tas ir labi, bet, kāds tagad faktiski ir šis viedoklis? Ir pamats pesimismam.

Panākumu atslēga ir meklējama lauksaimniecības nozarē. Tomēr Francijas un Vācijas kampaņa, lai piespiestu ES iepirkt piena pulveri un sviestu un sākt subsidēt piena produktu eksportu, arī nevēsta neko labu. Tā ir sīkmanīga un savtīga politika, nevis māka pārvaldīt valsti.

Līdz ar to Padomei un Parlamentam nekavējoties ir jāsniedz skaidri paziņojumi, kuru saturs ir tāds, ka ES aizsargās brīvo tirdzniecību visā pasaulē un atvērs ceļu lauksaimniecības produktu tirdzniecībai. Nekas cits nevar būt svarīgāks par šo jautājumu. Paldies par iespēju izteikties.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Es piekřītu iepriekšējam runātājam, ka Dohas sarunu kārtā ir ārkārtīgi svarīga, bet es vēlētos piebilst, ka tā nekad iepriekš nav bijusi tik svarīga kā šobrīd. Es uzskatu, ka tieši šīs finanšu krīzes laikā mums ir lielāka nepieciešamība nekā jebkad iepriekš parādīt, ka globālā tirdzniecības sistēma reāli darbojas.

Atlikt Dohas sarunu kārtu un teikt, ka mēs nevaram panākt globālas tirdzniecības vienošanās, manuprāt, būtu katastrofā, kas apdraudētu visu globālo tirdzniecības sistēmu. Neveiksme Dohas sarunu kārtā, iespējams, nekad neizmaksās dārgāk, kā tas ir šobrīd.

Fakts, ka Dohas sarunu kārtā ir daudz svarīgāka šobrīd nekā jebkad iepriekš, ir tieši finanšu krīzes dēļ. Es uzskatu, ka vislielākais mūsu risks šajā finanšu krīzē nav kredītēju kapitāla trūkums; vislielākais risks ir tas, ka krīze var izraisīt protekcionisma tendences. Mēs to esam pieredzējuši visā vēstures gaitā. Tas notika divdesmitā gadsimta trīsdesmitajos gados un beidzās ar katastrofu pasaules ekonomikā, tas notika arī divdesmitā gadsimta septiņdesmitajos gados.

Manuprāt, mēs jau varam saskatīt zīmes, ka pasaule domā, ka tā varēs atrisināt šīs fundamentālās problēmas ar lielāku protekcionismu, neskatoties uz to, ka pastāv protekcionisma izplatīšanās risks, kas radītu pat vēl dziļāku pasaules ekonomikas krīzi. Tas notiek pakalpojumu sfērā, jo īpaši finanšu pakalpojumu un pakalpojumu tirdzniecības jomā. Finanšu pakalpojumu nozarē mēs redzam ļoti strauju protekcionisma pieaugumu.

Atgriežoties pie Dohas sarunu kārtas, kāda tā izskatās šodien, galvenais iebildums, kas man bija visa Dohas sarunu kārtas perioda laikā, bija tas, ka sarunu priekšplānā izvirzījās lauksaimniecība, lauksaimniecība un vēlreiz lauksaimniecība. Es domāju, ka šāda darba kārtība ir ļoti šaura, un faktiski es uzskatu, ka pasaules tirdzniecība ir pelnījusi daudz plašāku pieeju, jo īpaši tādēļ, ka lauksaimniecība ir relatīvi neliela pasaules tirdzniecības daļa, ja mēs to salīdzinām, piemēram, ar rūpniecības precēm un pakalpojumiem kopumā. Es arī domāju, ka tā nodrošina relatīvi nelielu izaugsmes potenciālu, jo īpaši, iespējams, šeit, Eiropā. Jaunas tirgus piekļuves iespējas un jaunu tirgu atvēršana pasaules mērogā, jo īpaši pakalpojumu tirdzniecībai, bet arī rūpniecības precēm, manuprāt, ir vissvarīgākais priekšnoteikums, lai iekustinātu procesu un atjaunotu globālo attīstību.

Tādēļ es vēlos uzdot jautājumu Komisijai. Ko Komisija ir paredzējusi darīt un kādas iniciatīvas tā gatavo Dohas sarunu kārtas darba kārtības paplašināšanai, lai mēs izklūtu no šīs nogurdinošās situācijas, kādā mēs visi atrodamies un pārmetam ikvienam par lauksaimniecības produktu tirdzniecību, lauksaimniecības produktu tirdzniecību un tikai lauksaimniecības produktu tirdzniecību, ja mēs zinām, ka pasaules ekonomikai ir nepieciešama daudz plašāka tirdzniecības darba kārtība, kurā ietilpst arī pakalpojumu tirdzniecība un rūpniecības preču tirdzniecība. Liels paldies.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlos apsveikt komisāres kundzi. Viņas priekštecis Mandelson kungs bija ļoti pazīstams Īrijā, un, kāds ir tā iemesls, es esmu pārliecināta, viņa ļoti labi zina.

Eiropas iedzīvotāji neapspriež jautājumu par Dohas sarunu kārtu. Šis jautājums tiek apspriests tādās vietās kā šī, bet, kad es tiekos ar cilvēkiem, kas, piemēram, ir zaudējuši darbu, viņi nesaka: „Turpināsim Dohas sarunas”. Līdz ar to es domāju, ka nav saistības starp Dohu un ekonomisko attīstību, neraugoties uz visām šeit izvirzītajām teorijām.

Attiecībā uz finanšu tirgu globalizāciju es varētu pieļaut iespēju, ka šis ir gadījums, kad globalizācija ir mūs pievīlusi – lai gan godīgāk būtu teikt, ka mūs ir pievīlusi finanšu tirgu regulēšana vai tās trūkums. Mani interesē komisāra McCreevy kunga nesen izteiktie komentāri par to, ka dažas no šīm problēmām minētajā jomā ir izraisījuši dalībvalstu regulatori, veidojot impērijas. Tas, iespējams, ir jautājums citām debatēm, bet tas ilustrē to, kā, lai arī mēs par globalizāciju runājam kā par lielisku lietu, tas neattiecas uz finanšu nozari.

Kas attiecas uz lauksaimniecību – par ko runāja jau citi pirms manis – es nācu pie slēdziena, ka lauksaimniecība nebija aizķeršanās punkts Dohas sarunu kārtā. Taču tas ir ļoti nopietna jautājums un par to man ir milzīgas bažas. Varbūt tas ir tādēļ, ka es esmu vecāka par iepriekšējo runātāju, kurš ir manā politiskajā grupā, bet es uzskatu lauksaimniecību par samērā svarīgu, jo tā ražo pārtiku, un šī iemesla dēļ tai ir lielāka prioritāte par to, kādu tai piešķir iepriekšējais runātājs. Es domāju, ka mums tas ir jāatceras. Mēs Parlamentā balsojam par ziņojumu, ko es sagatavoju par globālo pārtikas drošību. Mēs par to esam norūpējušies, kā tam arī vajadzētu būt. Tas ir jautājums, kas jāapspriež Dohas sarunu līmenī.

Vēl viens jautājums ir par to, kā Eiropas ražotāji – lauksaimnieki – var saglabāt konkurētspēju, ja mums Eiropas Savienībā ir atšķirīgi, augstāki dzīvnieku labturības standarti saistībā ar vidi un PTO to nerisina. Jūs tikai iegūsiat mūsu pilsoņu atbalstu, ja PTO tiks risināti šie jautājumi. Atklāti runājot, es domāju, ka līdz šim vēl nav bijis situācijas, kad mums nepieciešama tieša diskusija par šiem jautājumiem šajā Palātā un Ženēvā tik ļoti, kā šobrīd.

Es vēlēš jūs lūgt, vai savos noslēguma komentāros jūs varētu minēt dažus no šiem patiesi aktuālajiem jautājumiem, lai cilvēki saprastu, ka tie tiek apspriesti. Es neredzu, ka Dohas sarunu kārtā risinātos jūsu ierosinātajā tempā. Iespējams, ka es kļūdos.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, saistībā ar Dohas sarunu kārtu mani interesē, kā Tirdzniecības ģenerāldirektorāts plāno aizsargāt tarifu kvotas, kas ir Eiropas fermentācijas rūpniecības konkurētspējas pamatā. Šīm tarifam kvotām ir ļoti liela nozīme, jo fermentācijas rūpniecībai ir jāsaglabā starptautiska līmeņa konkurētspēja.

Otrkārt, kā jūs reaģēsiet uz tērauda klauzulu, ko tikko pieņēma ASV Kongress, kura aizliedz Amerikas Savienotajās valstīs izmantot ES tēraudu?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Dohas sarunu kārtas mērķis bija palīdzēt attīstīties nabadzīgākajām valstīm, izcelt tās no nabadzības. Tādēļ, no vienas puses, mums ir jādara viss, lai palīdzētu, bet, no otras puses, mēs nedrīkstam aizmirst mūsu pašu uzņēmējus un lauksaimniekus.

Tādēļ es vēlos uzdot jautājumu: kā mēs varam aizsargāt mūsu mazos un vidējos uzņēmumus no bankrota un kā mēs varam pasargāt mūsu mazās saimniecības no konkurences ar Ķīnu, Indiju vai Brazīliju? Pateiksim skaidri un skaidri, ka, lai importētu jebkāda veida produktu uz ES, neatkarīgi, vai tās ir kurpes vai liellopu gaļa, tiem ir jāatbilst īpašiem standartiem. Tad mēs varēsim runāt par vienlīdzīgu konkurenci.

Sarunu noslēgšana nākamajos mēnešos būs ārkārtīgi sarežģīta, jo tiem vadītājiem, kuriem patiesi ir nozīmīga loma šajās sarunās, trūkst politiskās gribas. Pastāv draudi, ka pašreizējās pasaules ekonomiskās krīzes rezultātā palielināsies protekcionisms.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Es vēlos teikt, ka klausoties iepriekšējās Dohas debates Katarā, man radās iespaids, ka jaunattīstības valstis izjūt aizvainojumu pret mums – attīstītajām valstīm. Iespējams, tās

ir bijušā koloniālisma sava veida atskaņas, vai arī tas ir tādēļ, ka tās ir pieradušas saņemt tiešo palīdzību un arī ziedojumus. Man šķiet, ka turīgās valstis var palīdzēt ar labu tirdzniecību, labiem standartiem un apmācību. Nekas nav svarīgāk kā padarīt vietējos uzņēmumus neatkarīgus, un izveidot horizontālas attiecības starp Āfrikas, Āzijas un arī Latīņamerikas valstīm. Es arī domāju, ka tieši pakalpojumu sniegšana iemāca vadīšanu, sadarbošanos un labus standartus. Saistībā ar to uzsvars uz tirgus atvēršanu pakalpojumiem ir ļoti svarīgs abām pusēm.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, paldies par vēl vienu man atvēlēto minūti, jo man ir svarīgi komentāri par lauksaimniecību. Rodas iespaids, ka Eiropas lauksaimnieki ir vienīgie, kas ir nobažījušies. Taču patiesība ir tāda, ka Dohā Indijas sarunu pārstāvji ir noraizējušies par saviem sīkzemniekiem un smagajām sekām, kādas pāreja uz brīvo tirdzniecību atstātu ne tikai uz atsevišķiem lauksaimniekiem, bet arī uz sociālo stabilitāti Indijā. Tādējādi lauksaimniecības jautājums skar visus sarunu dalībniekus, un mums attiecībā uz vajadzētu būt mazliet godīgākiem. Komisāres kundze, varbūt jūs arī šo jautājumu varētu pieminēt noslēguma komentāros.

Catherine Ashton, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, es mēģināšu īsi atbildēt uz Parlamenta deputātu uzdotajiem jautājumiem.

Papastamkos kungs, es jums piekrītu jautājumā par juridisko un regulatīvo slogu. Ir ļoti svarīgi, lai šīs lietas tiktu pienācīgi risinātas. Ir svarīgi tās atrisināt, un es arī piekrītu tam, cik svarīga ir drošība šajā kontekstā.

Vairāki Parlamenta deputāti, jo īpaši *Lundgren* kungs un *Rübig* kungs, kā arī *Papastamkos* kungs, runāja par „Pērc amerikāņu precī” klauzulu, kas šobrīd tiek virzīta Kongresā. Parlamenta locekļi zina, ka tās pamatā ir 1979. gada Tirdzniecības akts. Mums jau ir šāds nosacījums, bet līdz ar Nolīgumu par valsts iepirkumu mums ir savstarpēja vienošanās, ka tās valstis, kuras paraksta šo nolīgumu, var piedalīties konkursā par šiem projektiem. Mēs ceram un mēs par to esam runājuši arī ar amerikāņiem, ka tas beigsies tāpat kā iepriekš. Es esmu lasījusi šo tiesību aktu. Es arī par to esmu ļoti noraizējusies.

Februāra beigās es dodos uz Ameriku, lai tiktos ar Amerikas Savienoto Valstu Tirdzniecības pārstāvi, kas, mēs ceram, līdz tam laikam jau būs apstiprināts, un Parlamenta deputāti var būt pārliecināti, ka mēs runāsim par šiem ļoti svarīgajiem jautājumiem.

Ford kungs izvirzīja dažus jautājumus par divpusējām attiecībām. Koreja ir progresējusi, un jautājumā par Dienvidaustrumāzijas Nāciju asociāciju es ceru uz elastību, ko mēs ar *Ford* kungu esam pārrunājuši jau iepriekš, lai mēģinātu risināt un virzītos uz priekšu šajā jautājumā, bet es arī piekrītu, ka daudzpusējiem nolīgumiem nav aizstājēju ne vērtības, ne svarīguma ziņā.

Runājot par Indiju, premjerministrs *Singh* kungs ir skaidri pateicis, ka viņa apņēmība ir ļoti liela. Es piekrītu *McGuinness* kundzei, ka lauksaimniecības jautājums Indijai, pie kura es vēl atgriezšos, ir ļoti svarīgs. Pagājušajā nedēļā es Londonā tikos ar *Kamal Nath* kungu, apspriežot Dohas sarunu kārtu, un viņš kā Indijas Tirdzniecības ministrs norādīja tieši uz to pašu, ko uzsvēra *McGuinness* kundze, proti, uz zema līmeņa pašnodrošinājuma lauksaimnieku neticamo svarīgumu. Es pilnīgi piekrītu viņas komentāriem un visam ministra teiktajam.

Pannella kungs, es nedomāju, ka mēs būtu gluži notikumu varā. Es domāju, ka mums kā Eiropai ir jāvirzās uz priekšu, jāizmanto sava ietekme un pilnīgi skaidri jāpasaka, ka mēs piekrītam tam, ko jūs teicāt par cīņas pret protekcionismu kritiski svarīgo nozīmi. Tas ir liels uzdevums, un viens no tajā iesaistītajiem uzdevumiem ir komunikācija, pārliecinoties, ka cilvēki to saprot.

Diemžēl *Hénin* kungs nav palicis, lai dzirdētu manu atbildi, taču runa nav par rūpniecības upurēšanu patērētāju dēļ. Runa ir par rūpniecības izaugsmi un attīstību. Runa ir par strādnieku darbavietu aizsardzību, jo mēs zinām, cik liela loma šajā nolūkā ir tirdzniecībai un eksportam. Kas attiecas uz institucionālām pārmaiņām PTO, mēs varētu veltīt tam laiku, taču es gribu veltīt savu laiku tam, lai atrastu praktisku izeju no šī sarežģītā ekonomikas perioda.

Wortmann-Kool kundze runāja par pakalpojumiem. Es piekrītu, tas ir ļoti svarīgi. Tāpat ļoti svarīgi ir būt pārredzamiem. Es nevaru tam nepiekrīst.

Assis kungs, pilnīgi pareizi ir aizsargāt mūsu intereses, nevis protekcionismu. Pastāv principiāla atšķirība, kas mums ir skaidri jāsaprot, un mums šajā visā ir jāpārliecinās par darbaspēka aizsardzību.

Attiecībā uz lauksaimniecību, kā es sacīju, kritiski svarīgi ir pārliecināties, ka mēs spējam attīstīt savu rūpniecību. Tas attiecas uz pārtikas produktu ražošanu, un tas ir ļoti svarīgi Dohas sarunu kārtā. Mana kolēģe *Mariann Fischer Boel* kundze ir ļoti smagi strādājusi, lai pārliecinātos, ka Eiropas stāvoklis lauksaimniecībā ir

drošs. Tas ir fundamentāls pamats visam tam darbam, ko es veicu mūsu divpusējo, reģionālo un daudzpusējo sarunu laikā, lai pārliecinātos, ka ir nodrošinātas vislabākās iespējas, lai aizsargātu visas mūsu lauksaimniecības jomas nākotnē.

Attiecībā uz fermentācijas rūpniecību, *Rübig kungs*, es saprotu tos jautājumus, kas pašlaik tiek apspriesti, bet es es būšu vairāk nekā laimīga par iespēju vēlāk sniegt jums detalizētu informāciju.

Visbeidzot, attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, *Siekierski kungs*, ir ļoti svarīgi, lai mēs aizsargātu savus mazos uzņēmumus. Es cieši sadarbojos ar *Günter Verheugen* kungu, lai panāktu uzņēmējdarbības un tirdzniecības efektīvu sadarbību ar nolūku pārliecināties, ka mēs nodrošinām mazajiem uzņēmumiem iespējas mums pastāstīt, kur tiem vajag atvērt tirgus, ka mēs palīdzam tiem atvērt šos tirgus un atbalstām tos tirdzniecības procesā.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

15. Ražošana un nodarbinātība tekstilizstrādājumu un apģērbu nozarē dažādās ES dalībvalstīs (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir debates par mutisko jautājumu Komisijai par ražošanu un nodarbinātību tekstilizstrādājumu un apģērbu nozarē dažādās ES dalībvalstīs.

Corien Wortmann-Kool, autore. – Priekšsēdētājas kundze, Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā es gribētu pastāstīt, kādi ir apspriežamie jautājumi.

Runa ir par ražošanu un nodarbinātību tekstilizstrādājumu un apģērbu nozarē dažādās Eiropas dalībvalstīs. Eiropas Savienība un Ķīna ir piekritušas kopīgai uzraudzības sistēmai saistībā ar noteiktu kategoriju tekstilizstrādājumu un apģērbu produktu eksportu no Ķīnas un Eiropas dalībvalstīm, bet šīs sistēmas darbība beidzās 2008. gada 31. decembrī.

Pagājušo divu gadu laikā ir zaudētas 350 000 darbavietas, un uzņēmumu skaits šajā pašā periodā ir samazināts par 5 %. Ņemot vērā to uzņēmumu aizvien pieaugošo skaitu, kas pārtrauc savu darbību vai pārvieto ražošanu, izraisot bezdarba pieaugumu vairākos reģionos, es Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā gribētu uzdot šādus jautājumus:

Vai Komisija vai kāda dalībvalsts ir ierosinājusi vai prasījusi divkāršā uzraudzības mehānisma darbības pagarināšanu pēc 2008. gada 31. decembra vai kādu citu pasākumu īstenošanu šajā saistībā?

Kādus pasākumus Komisija gatavojas veikt, lai aizsargātu ražošanu un nodarbinātību tekstilizstrādājumu un apģērbu nozarē?

Vai Komisija turpinās uzraudzīt tirgus attīstību reālā laikā, importa statistiku un muitas kontroli, un nodrošinās tekstilizstrādājumu un apģērbu nozari par jaunākajiem notikumiem?

Kāda ir pašreizējā situācija attiecībā uz ierosināto regulu par marķējumiem, norādot ražotāju valsti?

Kādus pasākumus Komisija ir veikusi, lai risinātu tos priekšlikumus, ko Parlaments pieņēma savā 2007. gada 13. decembra rezolūcijā?

Catherine Ashton, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, šī brīža ekonomiskajā klimatā ir saprotams, ka pastāv bažas par ražošanas panākumiem konkurences apstākļos, un, protams, tekstilizstrādājumu nozare ir ļoti svarīga. Nodarbinātība turpina kristies, un ražošanas apjoms atkal ir samazinājies – un tas notiek pāris pēc pāris relatīvas stabilitātes gadiem. Bez šaubām, šī nozare atrodas globalizācijas procesa pašā priekšgalā. Milzīga loma tajā ir mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Pēc Saprāšanās memoranda darbības beigām 2005. gadā mēs noslēdzām nolīgumu par kopīgu uzraudzības sistēmu – kam mūsu uzmanību pievērsa *Wortmann-Kool* kundze – un tā mums ir sniegusi savlaicīgu informāciju par tirdzniecības plūsmām. Tādējādi mēs esam labāk sagatavoti, lai reaģētu tajā gadījumā, ja mūsu rūpniecība piedzīvos pēkšņu kāpumu. Vienlaikus tas ir nākamais solis pārējā uz atvērtiem tirgiem, kas izstrādāti un attīstīti – es esmu pārliecināta, ka deputāti to zina, – kopīgi ar iesaistītajiem ekonomikas dalībniekiem un diskusijās ar dalībvalstīm un Parlamentu. Veicinot pakāpenisku pārmaiņu procesu, mēs esam palīdzējuši šai nozarei pielāgoties. To ir atbalstījuši sociālie partneri. Viņi neprasīja brīvprātīgā pieauguma apjoma palielināšanu saskaņā ar **Saprāšanās memorandu** (MOU), kad 2008. gadā beidzās tā darbība, tāpat kā viņi neprasīja uzraudzības sistēmas darbības turpināšanu 2009. gadā – lai gan es novērtēju to, ka dažas

dalībvalstis būtu vēlējušās, lai mēs to darām. Kopumā importa apjoms no Ķīnas ir pieaudzis, taču pieaudzis saprātīgās robežās. Ievērojamais pieaugums dažās kategorijās – tādās kā, piemēram, kleitas, bikses un džemperi – ir līdzsvarots ar tekstilizstrādājumu importa samazinājumu no piegādātājiem citās valstīs. Līdz ar to 2008. gadā kopumā ir pieļauts tikai neliels kopējais importa pieaugums, un tirgi to ir absorbējuši samērā labi.

Pareizā politiskā reakcija nav aizvērt mūsu tirgus vai uzraudzīt importu. Mums ir jānodrošina, lai visi uzņēmumi spēj mainīties, pielāgoties, veikt tirdzniecību un jauninājumus, lai izklūtu no pašreizējiem apstākļiem. Tieši tādēļ, lai palīdzētu uzņēmumiem šādā veidā, tika apstiprināts ekonomikas atjaunošanas plāns. Tajā, protams, ir ietverts milzīgs ES IKP pieaugums par 1,5 %, kam būtu jāpalīdz tekstilizstrādājumu un apģērbu nozarei. Izaicinājumi šai nozarei ir iepriekš noteikuši pašreizējo palēninājumu. Astoņi no piecpadsmit iesniegumiem saskaņā ar Globalizācijas pielāgošanas fondu ir paredzēti, lai atbalstītu tekstilizstrādājumu nozares strādniekus.

Komisija ir gatava atbalstīt iniciatīvas, lai izveidotu tādas partnerattiecības tekstilizstrādājumu un apģērbu nozarē, kuru uzdevums būtu paredzēt pārstrukturēšanu, lai aizsargātu nodarbinātību, un, kopumā, lai šī nozare gūtu labumu no fakta, ka pastāv ilgstoša sociālā dialoga sistēma. Mēs atzinīgi vērtējam Parlamenta rezolūciju par tekstilizstrādājumu nozares nākotni. Mēs virzāmies uz priekšu attiecībā uz piekļuvi tirgum, attiecībā uz Vadošā tirgus iniciatīvas līdzekļiem un uz katru brīvās tirdzniecības nolīgumu, jo tas liek mums saglabāt uzticību vides un sociālajiem standartiem. Protams, mūsu darba kārtībā paliek valūtas devalvācija.

Georgios Papastamkos, PPE-DE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, tekstilizstrādājumu un apģērbu nozare ir globalizēta ekonomikas „par excellence” nozare, tā ir nozare, ko raksturo nemitīgas izmaiņas attiecībā uz ražošanas vietu un pastāvīga pārstrukturēšana un pielāgošana jaunām situācijām, piemēram, starptautiskā tirgus liberalizācijai.

Daudzām Eiropas Savienības dalībvalstīm, tai skaitā Grieķijai, šī nozare ir svarīgs eksporta un nodarbinātības avots. Tomēr ievērojamais pārvietoto ražošanas vienību skaits un pastāvīgā nodarbinātības samazināšana sasniedz satraucošus apjomus. Papildus strukturālām problēmām negatīva loma ir krasajai neatbilstībai starp Eiropas Savienības importa tarifiem no vienas puses un tās vissvarīgāko konkurentu piemērotajiem tarifiem no otras puses. Komisāres kundze, mēs runājam par nozari, kas rada procentuāli ārkārtīgi lielu daļu uz Eiropas Savienības robežām kopumā konfiscēto pirātisko izstrādājumu, un šis procents pastāvīgi palielinās. Šajā saistībā es uzskatu, ka priekšlikums izveidot Eiropas novērošanas centru pirātiskiem izstrādājumiem būtu laba doma, lai mēs varētu panākt labāku koordināciju starp kompetentajām iestādēm, dalībvalstīm un Komisijas dienestiem, kā arī nodrošināt apstākļus efektīvai sadarbībai ar privāto sektoru. Es domāju, ka mums ir jāpieņem noteikumi par marķējumu, kurā norādīta ražotāja valsts, kas palīdzēs aizsargāt godīgas konkurences nosacījumus un veicinās patērētāju aizsardzību. Efektīvāku noteikumu ieviešana attiecībā uz produkta izcelsmi ir svarīga no tāda aspekta, lai piemērotu tarifu kvotas saskaņā ar vispārīgiem tarifu atvieglojumiem un reģionāliem nolīgumiem. Mums ir jāizveido jauna sadarbības attiecību sistēma starp aģentūrām, kas īsteno rūpniecības un reģionālo politiku un saistības, un mums ir efektīvi jāatbalsta Eiropas uzņēmumi, lai tie spētu saglabāt un pilnveidot savu konkurētspējīgo specializāciju. Es runāju par kvalitātes un dizaina ziņā augstas pievienotās vērtības produktu ražošanu, jauninājumiem un jaunu tehnoloģiju izmantošanu.

Rovana Plumb, PSE grupas vārdā. – (RO) Mēs vēlamies jums pateikties par atbildēm uz mutiskajiem jautājumiem. Es gribētu uzsvērt, ka, kā tas ir labi zināms, tekstilizstrādājumu nozare dod īpaši svarīgu ieguldījumu IKP visās dalībvalstīs, tostarp arī Rumānijā. Mēs visi lieliski apzināmies, ka šī nozare rada jaunas darbavietas, jo īpaši sievietēm. Es piekrītu jūsu ierosinātajiem pasākumiem un atbalstu tos, jo, apzinoties tirdzniecības svarīgo lomu pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos, mums ir jāsaprot, cik svarīgi ir tie pasākumi, kas mums jāveic, lai aizsargātu darbavietas.

Nemot vērā, ka pagājušā gada beigās tika pārtraukta kopīgās uzraudzības sistēmas tekstilizstrādājumu importam no Ķīnas darbība, kas, kā es saprotu, bija svarīgs tirgus uzraudzības instruments, es vēlos ierosināt, lai Komisija piešķir lielāku nozīmi ne tikai tekstilizstrādājumu nozarei, bet arī citām jutīgām rūpniecības nozarēm, tādām kā tērauda, ķīmiskā un iekārtu ražošanas nozare. Tāpat es gribētu ierosināt, lai Eiropas Komisija regulāri iesniedz ietekmes pētījumus, statistikas datus vai citus elementus un šīm nozarēm piemērotus instrumentus. Es gribētu vēlreiz jūs apsveikt ar tiem pasākumiem, ko jūs ierosinājat attiecībā uz piekļuvi tirgum, brīvu tirdzniecību, fondiem un vidi.

SĒDI VADA: MARTINE ROURE*Priekšsēdētāja vietniece*

Gianluca Susta, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, nav šaubu, ka mēs piedzīvojam ārkārtīgi nopietnu rūpniecības krīzi un ka Eiropas tekstilrūpniecība nevar izvairīties no šīs krīzes, kas ir arī finanšu krīzes rezultāts.

Ir skaidrs, ka aizkavētie patērētāju izdevumi ietekmē Eiropas progresīvos ražojumus, ieskaitot manas valsts Itālijas ražojumus nozarē, kas jau ir pieredzējusi, kā norādīja Starptautiskās tirdzniecības komitejas priekšsēdētājs, 350 000 darbavietu zaudējumu un uzņēmējdarbības samazināšanos par 5 %.

Tagad es tomēr uzskatu, ka šai nozarei līdzīgi kā citām rūpniecības nozarēm vairāk nekā finanšu atbalsts ir vajadzīgi noteikumi un, kā tas jau tika norādīts, patiess savstarpīgums. Lai gan mēs to varam saprast attiecībā uz jaunās ekonomikas valstīm, ir novērojama tendence uz reālu tirgus atvēršanu, lai veicinātu šo valstu un tādējādi arī jaunu tirgu attīstību; daudz mazāk saprotams ir savstarpīguma trūkums saistībā ar juridiskajiem šķēršļiem un tarifu šķēršļiem attiecībā uz visattīstītākajām valstīm – ASV, Kanādu, Austrāliju un Japānu.

Šī iemesla dēļ daži fundamentāli jautājumi – kas tiek atbalstīti vairāk uz papīra, nekā praksē – piemēram, jautājums par izcelsmes marķējumu ir atkal jāizvirza Komisijas un Padomes uzmanības centrā. Eiropai ir vajadzīgi jauni noteikumi, bet tai ir vajadzīgs arī savstarpīgums un lielākas pūles izstrādājumu viltošanas un pirātisma apkarošanā, lai veiktu reālu darbību pret dumpinga pasākumu jomā un, jo īpaši, lai pieņemtu regulu par izcelsmes marķēšanu.

Redziet, komisār, ja mēs piedalāmies boksa cīņā ar vienu roku, kas piesieta mugurai, mēs nevaram uzvarēt. Es gribētu arī vēlreiz uzsvērt, ka šī problēma ir svarīga ASV tāpat kā mums, un tā neattiecas tikai uz Ķīnu vai Indiju. Tām ir noteikumi par izsekojamību, ko piemēro arī mūsu ražojumiem, taču mums šādu noteikumu nav. Tas tāpat ir fundamentāls jautājums, un es uzskatu, ka par to ir jāpastiprina Komisijas iniciatīva daudz vairāk nekā pagātnē, jo mēs esam pieredzējuši, ka, ja tā vēlas, tā var pārliecināt pat tos, kas parasti iebilst, kā tas bija vides jautājuma gadījumā.

Nobeigumā, es uzskatu, ka ir daži pasākumi, kas ir dārgi, un citi, kas nav tik dārgi, bet tie dārgie ir daļa no to tiesību aktu kopuma krīzes risināšanai, kas drīz tiks pieņemta. Tie ietver Globalizācijas pielāgošanas fondu, lielākus kredītus ieguldījumu veicināšanai un mazo un vidējo uzņēmumu kapitalizācijas stiprināšanai, vairāk līdzekļu pētniecībai tekstila tehnoloģiju jomā un lielāku atbalstu mazo un vidējo uzņēmumu eksportam. Mazāk dārgie pasākumi ir īpaši regulējums par izcelsmes marķēšanu, intelektuālā īpašuma aizsardzība, antidumpinga pasākumi un cīņa pret viltojumiem. Ja mēs varam virzīt uz priekšu visus šos dārgos un mazāk dārgos pasākumus, es uzskatu, ka mēs palīdzēsim Eiropas ekonomikai, nemainot konkurences noteikumus un neiekrītot neoprotekcionismā.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Pēc citām iniciatīvām mēs ierosinājam Eiropas Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komitejai izvirzīt jautājumu, uz ko jāsniedz mutiska atbilde plenārsēdē ar debatēm, par ražošanu un nodarbinātību tekstilrūpniecības un apģērbu nozarē dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs, jo mēs uzskatām to par neatliekamu un neaizstājamu.

Mēs arī ierosinājam, ka šīm debatēm būtu jāietver Padomes piedalīšanās un tām būtu jānoslēdzas ar Parlamenta rezolūciju, taču šie priekšlikumi neguva citu parlamentāro grupu atbalstu.

Ir pagājis vairāk nekā gads kopš šī Parlamenta debatēm 2007. gada 12. decembrī. Šajā laikā mēs cēlām trauksmi, ka, ja netiks veikti pasākumi ražošanas un nodarbinātības aizsardzībai tekstilrūpniecības un apģērbu nozarē, mēs turpināsim novērot šīs stratēģiskās nozares lielas daļas lēnu agoniju un sabrukumu. Kopš tā laika un līdzīgi kā iepriekš ir zaudētas tūkstošiem darbavietu un slēgti neskaitāmi uzņēmumi, tikai pēdējos divos gados zaudējot 350 000 darba vietu un 5 % uzņēmumu.

Mēs varētu jautāt, vai tas ir tas, ko Eiropas Komisija sauc par konkurenci ar pārstrukturēšanu. Kopš tā laika tāpat kā agrāk darba ņēmējiem draud bezdarbs – bieži bez kompensāciju un iekavētās darba algas izmaksas – ar intensīvāku ekspluatāciju, ar lielāku nedrošību, ar algas aizkavējumiem un nenormētām darba stundām.

Par šo situāciju ir atbildīgi vairāki iemesli un cilvēki, piemēram, tie, kas veicina tekstilizstrādājumu un apģērbu tirdzniecības liberalizāciju un ražošanas pārcelšanu ar nolūku gūt vislielāko peļņu, tādējādi nostādot nozares lielu daļu pret konkurenci, kas no paša sākuma pamatota uz dubultstandartiem.

Saskaroties ar šo situāciju, Eiropas Savienība ir vai nu ignorējusi to vai veikusi nepilnīgus pasākumus, kas ne tuvu nesniedz risinājumu nozares problēmām un vajadzībām. Eiropas Komisija neuzskata tekstilrūpniecību

un apģērbu nozari par īpašu, kā to apgalvo, ne tā kā citas nozares. Kopā ar citiem steidzamiem pasākumiem, kas jāīsteno katrā dalībvalstī, Eiropas Savienībai arī ir pienākums sniegt atbildi uz smagajām problēmām, ar kurām cīnās nozare.

Komisār, kad tiks piemēroti saistoši noteikumi par izcelsmes etiķešu pievienošanu, pieņemot, piemēram, regulu par „izgatavots”? Kad importa produktiem tiks piemērotas tādas pašas patērētāju drošības un aizsardzības prasības kā Eiropas Savienībā ražotajiem produktiem? Kā Eiropas Savienība turpinās uzraudzīt reālā laikā importa tendences un muitas inspekciju un kontroli, nodrošinot nozares pilnīgu informētību un iedarbinot drošības klauzulas, kad tas vajadzīgs? Kā tā izmantos 2007.–2013. gada finanšu plānu, ieskaitot tā saukto Globalizācijas pielāgošanas fondu, lai atbalstītu ražošanu un nodarbinātību tekstilrūpniecības un apģērbu nozarē, it īpaši mazajos un vidējos uzņēmumos, ko ietekmējusi liberalizācija? Kad būs monetārā un ārvalstu valūtas maiņas politika, kas nesodīs dažu dalībvalstu eksportu? Kad tiks izveidota šī Parlamenta ierosinātā Kopienas programma un rasts finansējums nozares modernizācijai un veicināšanai un atbloķēta rūpnieciskās aktivitātes diversifikācija, jo sevišķi vismazāk attīstītajos reģionos, kas ir no tās atkarīgi?

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas tekstilrūpniecības un apģērbu nozare ir nozare, kas dažos pēdējos gados ir smagi cietusi no globalizācijas postošās ietekmes.

Tagad par spīti dažām vēl joprojām sāpīgām brūcēm dažos Eiropas reģionos, šī nozare ir spējusi mainīt virzienu, galvenokārt attīstot tehniskus un novatoriskus tekstilizstrādājumus.

Tomēr neapdraudēsim šīs nozares atveseļošanās spēju, rīkojoties pavisāmērā un nevērīgi. Patiesi, Eiropas Savienībai ir jāsaglabā politiskā griba radīt konkurences sistēmu saviem uzņēmumiem, paliekot modrai un veicot praktiskas un efektīvas darbības, kad tas ir nepieciešams.

Lai Eiropas Savienība to darītu, jums, komisār, ir jāturpina uzraudzīt muitas statistika par importu no Ķīnas un jums ir jāinformē šī nozare par jaunākajiem notikumiem. Mums ir rūpīgi jānovēro lietas, un mums ir jāreaģē. Eiropas Savienībai ir līdzekļi, lai to veiktu – tirdzniecības aizsardzības instrumenti ir lielisks šādu līdzekļu piemērs. Tādēļ es turpināšu uzsvērt to, ka Eiropa, kas aizsargā, nav protekcionistiska Eiropa.

Tomēr manas bažas šodien, komisār, ir pamatotas uz nepieredzētu viltotu tekstilizstrādājumu un ādas izstrādājumu konfiscējumiem, tādu izstrādājumu, kas ir impregnēti ar azo krāsām vai niķeli, kas pakļauj Eiropas patērētāju drošību un veselību arvien lielākam riskam. Jūs labi saprotat, ka šī parādība neizzudīs kopā ar ekonomikas krīzi, kuru mēs piedzīvojam.

Tādēļ es aicinu jūs sadarboties ar dalībvalstīm, lai pēc iespējas drīz īstenotu četru gadu rīcības plānu cīņai pret viltošanu un pirātismu, izveidojot Eiropas viltošanas novērošanas centru un nostiprinot Eiropas muitas sistēmu.

Padarot par obligātu no trešām valstīm ievesto preču izcelsmes marķēšanu, saskaņojot muitas kontroles procedūras un sodot intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumus ar kriminālvajāšanu, mēs cīnāmies par labu mūsu uzņēmumiem, mūsu darbavietām un Eiropas pilsoņiem.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, šis jautājums ir ļoti konkrēts piemērs, kurā labi izpaužas nesen iepriekšējās debatēs noteiktās atšķirības starp aizsardzību un protekcionismu.

Mums ir jāpasaka „nē” protekcionismam, kas noplicina, bet eiropiešu pamattiesību garantiju aizsardzība ir absolūti nepieciešama. Šī ir ļoti svarīga nozare dažādos Eiropas reģionos un valstīs, arī reģionā, no kura es nāku – Ziemeļu Portugālē. Tai ir izšķiroša nozīme reģiona ekonomikā. Tā ir nozare, kas ir bijusi īpaši pakļauta globalizācijas procesam. Nopietnas finanšu krīzes apstākļos, kurus mēs piedzīvojam, šī nozare piederz absolūti traģisku laiku.

Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir jāvelta lielāka uzmanība tekstilrūpniecībai, izvēloties aizsardzības pasākumus un uzbrūkošus pasākumus. Aizsardzības pasākumi ietver visu to komerciālās aizsardzības mehānismu un instrumentu izmantošanu, kas ir pieejami. Tie arī ietver politiskā dialoga uzturēšanu ar mūsu galvenajiem partneriem, lai apkarotu reāla monetārā protekcionisma situācijas un situācijas, kas apdraud Eiropas ražotāju likumīgās intereses. Aizsargāt Eiropas ražotājus, darba devējus un darba ņēmējus nozīmē aizsargāt Eiropas pilsoņus un arī aizsargāt Eiropas patērētājus. Tas mums ir jāsaprot vienreiz un uz visiem laikiem.

Vienlaikus mums ir jāizmanto šie aizsardzības pasākumi saskaņā ar principiem, kas ir tikpat vienkārši, kā tie, kas jau ir izklāstīti šeit: savstarpīguma princips un pastāvīgas cīņas pret negodīgu konkurenci princips. Mēs neprasām nekādu īpašu attieksmi pret Eiropas Savienību vai tās visvairāk cietušajiem reģioniem. Mēs

vienkārši prasām, lai būtu noteikumi, un lai šie noteikumi būtu pamatoti uz savstarpīguma fundamentālajiem principiem. Tomēr, lai gan Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm nav jāšaubās, cīnoties par komerciālās aizsardzības instrumentiem, kas ir vispiemērotākie konkrētajam gadījumam, mums arī ir jāattīsta uzbrūkoša politika un pasākumi. Tas faktiski jau notiek nozares modernizācijas veidā un arī cilvēkresursu attīstības, ieguldījumu profesionālajā apmācībā, tehnoloģijas modernizācijas un reģionu attīstības jomās.

Ir reģioni, un viens no tiem ir Ziemeļportugāles reģions, ko es labi pazīstu, kuriem draud patiesi traģiska situācija, tādēļ tā ir jārisina nekavējoties.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Šogad Lietuvas tekstilrūpniecības un apģērbu nozarē var tikt zaudētas pat līdz 50 % darbavietu. Gandrīz 20 000 darba ņēmēju var kļūt par bezdarbniekiem. Tās nebūtu vienkārši ekonomikas un finanšu krīzes sekas. Tekstilrūpniecībai ir jāiztur nevienlīdzīgas konkurences noteikumi un jāpiemēro augstāki ražošanas, darba, higiēnas un ekoloģiskie standarti. Ir ļoti grūti konkurēt ar Ķīnas subsidēto ražošanu nelīdzsvarotā valūtas maiņas kursa dēļ, banku kreditēšanas politikas dēļ, amortizācijas atskaitījumu trūkuma un nodokļu politikas dēļ. Turklāt Ķīna un citas valstis pastāvīgi paaugstina tirgus piekļuves šķēršļus, kas ietekmē ES produktus. Ko Komisija domā par situāciju, kurā Ķīnas produktu cena ir mazāka nekā to izgatavošanai izmantoto izejvielu cena? Ko Komisija plāno darīt, lai atjaunotu vienlīdzīgas konkurences apstākļus, tā sauktos „vienādos spēles noteikumus”? Turklāt es vēlētos lūgt uzrādīt konkrētus faktus, kas parādītu, kā *Helpdesk* departaments, ko Komisija nodibināja, lai palīdzētu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, palīdz tekstilrūpniecības nozarei uzsākt izmeklēšanas par tirgus aizsardzības pasākumu piemērošanu acīmredzami negodīgas konkurences gadījumos? Jūsu informācijai – linu tekstilizstrādājumu ražotāji jau divus gadus cenšas uzsākt pretdepinga lietu pret Ķīnas izcelsmes linu audumiem, taču līdz šim nav spējuši to izdarīt, jo Komisija nesniedz nekādu palīdzību. Ko Komisija iesaka darīt tekstilizstrādājumu ražotājiem?

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Komisār, jūs tikko sacījāt, ka vispārējās vilcienos situācija ar tekstilizstrādājumu importu no Ķīnas 2008. gadā ir izrādījusies labāka, nekā gaidīts. Es jūtu pienākumu stingri iebilst pret jūsu apgalvojumu, jo skaitļi rāda pavisam citādu ainu.

Īstenībā tekstilizstrādājumu imports no Ķīnas pagājušajā gadā sasniedza maksimumu. Nav šaubu, ka, ja mēs skatāmies uz T-krekliem, biksēm, kleitām un puloveriem, citiem vārdiem, neaizsargātām produktu kategorijām, imports ir pieaudzis gandrīz divkārt viena gada laikā, un tas noteikti rada nopietnas bažas. Tas nozīmē, ka pārraudzības sistēma, kas tajā laikā bija ierīkota, nedarbojās. Kā mēs visi zinām, dubulto pārbaužu sistēma vairs nedarbojas. Šī situācija, lēdija *Ashton*, ir nepārliecinoša, jo nav reālu sankciju, ko mēs varam piemērot; mums nav nekādas ietekmes.

Kā sacīja iepriekšējais runātājs, kaut kas ir pamatos nepareizs ar Ķīnas tekstilizstrādājumu milzīgo importu cenām. Cenas ir samazinājušās aptuveni par trešdaļu, un šo kritumu nevar attiecināt tikai uz valūtas maiņas kursu atšķirībām. Turklāt, komisār, ražošanas izmaksas Ķīnā ir krasi pieaugušas atkal pagājušajā gadā, kas norāda, ka šīs cenas ir praktiski dempinga cenas. Mēs paļaujamies uz jums, ka jūs neļausiet tam paiet nepamanītam. Kā *Wortmann-Kool* kundze iepriekš paziņoja, pēdējos divos gados ir zaudētas 350 000 darbavietu. Lielā mērā tas ir negodīgas konkurences rezultāts, un mums ir jāreaģē uz šo situāciju.

Tas nav vienīgais iemesls bažām, komisār. Kā jūs zināt, pašreizējās apstākļos ir daudz grūtāk iegūt kredīta apdrošinājumu, un tieši tas negatīvi ietekmē eksportu. Francijas valdība jau ir izveidojusi papildu kredīta apdrošināšanas sistēmu apģērbu un tekstilrūpniecības nozarei. Būtu jāapsver, vai mēs varētu ieteikt šo sistēmu un to tālāk pilnveidot Eiropas līmenī. Es neiesaku saskaņošanu, bet mēģinājumu ieviest Eiropas līmenī iniciatīvas, lai kaut kādā mērā veicinātu Francijas sistēmu. Vai jūs varētu uzņemties saistību, ka, izmantojot jūsu pilnvaras, jūs īstenosiet iniciatīvas šajā sakarā? Šīs iniciatīvas neko nemaksā. Tas ir tikai politiskas gribas un koordinācijas jautājums.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisār, kā mēs esam nesen pārliecinājušies, tekstilrūpniecības nozare piedzīvo nopietnu krīzi, kas ir izraisījusi daudz uzņēmumu slēgšanu, pārvietošanu un darbinieku atlaišanu jo īpaši reģionos, kas specializējas šajā nozarē.

Nemot vērā pašreizējo ekonomikas krīzi, Eiropas Komisijai kopā ar dalībvalstīm vajadzētu rīkoties cik iespējams ātri, lai atvieglotu šīs pārstrukturēšanās sociālekonomiskās sekas. Šīs pārmaiņas ir bijušas īpaši dramatiskas reģioniem un ģimenēm, kuras tā skārusi.

Es domāju, ka ir jāsniedz palīdzība darba ņēmējiem tekstilrūpniecības un apģērbu nozarē un jāveic sociāli pasākumi, veidojot plānus, lai palīdzētu uzņēmumiem, kuros notiek pārstrukturēšanās un kuri tagad atrodas ļoti grūtos apstākļos. Būtu vēlams novirzīt būtisku Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu daļu tekstilrūpniecības nozares pārstrukturēšanai un darbinieku apmācībai, jo sevišķi mazajos un vidējos

uzņēmumos, kas veido vairākumu šajā nozarē Eiropas Savienībā. MVU ir ievērojami cietuši no tirgus liberalizācijas ietekmes.

Turklāt ir par jaunu jānodibina importa kontroles sistēma jo sevišķi attiecībā uz importu no Ķīnas tā lielā apjoma dēļ. Tas nebūt nav tirdzniecības šķēršļu veicināšanas jautājums. Tas vairāk ir šo ievērojamo pārmaiņu negatīvo seku kompensācijas jautājums. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Eiropas Savienība ir pasaulē otrā lielākā tekstilizstrādājumu un apģērbu eksportētāja, kas prasa garantēt optimālu piekļuvi trešo valstu tirgiem. Tas ir būtiski tekstilrūpniecības un apģērbu nozares nākotnei Eiropas Savienībā un jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Tas viss, protams, ir jāveic, garantējot godīgu konkurenci uz sociālo un vides standartu veicināšanas pamata šajās valstīs. Šajā sakarā precīzas informācijas sniegšana patērētājiem, piemēram, par regulu, ar ko ievieš marķējumu „izgatavots ...”, kas, kā mēs zinām, vēl nav īstenota, būtu ļoti noderīga, jo tas nozīmētu, ka importa produkti būtu pakļauti tādām pašām patērētāju drošības un aizsardzības prasībām, kā Eiropas Savienībā ražotie produkti. <BRK>

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es mēģināšu uzdot jautājumus ļoti kodolīgi. Mans pirmais jautājums ir par Eiropas Savienības speciālo pārraudzības mehānismu tekstilizstrādājumiem, kas beidzās, kā jau tika teikts, 2008. gada 31. decembrī. Komisār, mums trūkst precīzas un regulāras statistisko datu par importu, eksportu un cenām publicēšanas, kā tas tiek darīts ASV. Bez šiem datiem Eiropas Savienība nevar reaģēt uz jebkādu negodīgu praksi, un Komisija pati nespēj definēt tās stratēģiju. Arī es, tāpat kā citi deputāti, lūgtu jūs pievērst tam uzmanību.

Otrkārt, ražošana Eiropas Savienībā arvien vairāk ir saistīta ar pakļaušanos drošības noteikumiem, sociālajiem noteikumiem un vides standartiem. REACH, piemēram, ir jauna iniciatīva, kas mums rada pat vēl vairāk prasību.

Ir svarīgi, lai Komisijai būtu skaidra stratēģija, kuru var redzēt un pārraudzīt, par importa produktiem, kas jāpakļauj tādām pašām prasībām. Kādā veidā šie aspekti ir pienācīgi garantēti pašreizējos brīvās tirdzniecības nolīgumos? Attiecība uz „izgatavots ...” marķēšanu – vai tā var reāli palīdzēt risināt šo problēmu?

Treškārt, Eiropas Savienība ir sākusi ekonomikas atveseļošanas plānu cīņai pret pašreizējo krīzi. Kāda nozīme šajā kontekstā ir tirdzniecības politikai? Ko Komisija gatavojas darīt tagad, kad daudzas citas valstis, arī Ķīna, sāk veidot arvien vairāk netarifa šķēršļu, lai mūsu Eiropas imports nevarētu piekļūt Ķīnas tirgiem? Kāds priekšlikums tai ir attiecībā uz Globalizācijas pielāgošanas fonda atjaunināšanu vai pielāgošanu, kā arī par atbalstu, kas pieejams struktūrfondu ietvaros, lai uzlabotu pašreizējo situāciju Eiropas tekstilrūpniecībā?

Visbeidzot, vai varētu būt, ka krīze, ko mēs piedzīvojam, beidzot atvērtu acis Komisijai par pārvērtētā eiro postošo ietekmi uz Eiropas ekonomiku? Kā komisāre var veicināt izpratni – es tūlīt beigšu – citos komisāros un citās struktūrās, kas veido Eiropas monetāro politiku, attiecībā uz pārlīdzsvarošanu ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, ko jūs, komisāre, darītu, lai paātrinātu Ķīnas un Indijas tirgu atvēršanu? Galvenais, protams, ir tas, lai mums būtu iespēja eksportēt mūsu produktus uz šīm valstīm. Ļoti daudzi Eiropas uzņēmumi ir izdarījuši ieguldījumus Ķīnā, būvējot vai nopērkot tur fabrikas. Tādēļ atvērtāks tirgus ir tiešām augstākā prioritāte. Kāda iespēja tur ir jums – sadarbībā ar komisāru L. Kovács vajadzības gadījumā – nodrošināt tekstilrūpniecībai nodokļu stimulus, piemēram, īsākus amortizācijas periodus, ar nolūku paaugstināt uzņēmumu kredīspēju? Tas, protams, palīdzētu arī saglabāt darbavietas. Kad nākotnē tiks īstenota Bāzeles II vienošanās, būs vajadzīgas struktūras, kas palīdzētu padarīt uzņēmumus kredīspējīgākus.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Komisāre, es, protams, vēlos izteikt stingru atbalstu mūsu kolēģu uzskatiem, kuros pausta vajadzība aizsargāt mūsu mazos uzņēmumus no zemas kvalitātes preču tirdzniecības, kā arī no viltotu preču un pirātpreču tirdzniecības. Es atceros, ka Toskānas ražotāju apvienības pārstāvji viņu vizītes laikā lūdza mūs atzīt faktu, ka viņiem nav vajadzīga aizsardzība, bet skaidrs apstiprinājums, ka zīme „Izgatavots Itālijā” būs redzama tikai uz viņu izgatavotajām precēm.

Tagad es vēlos piebilst un informēt komisāri, ka īstenībā viņai ir visai grūts uzdevums – atrisināt vienu dilemmu. No vienas puses, patērētāji, protams, vēlas pirkt lētākus produktus jeb par zemāku cenu neatkarīgi no tā, vai produkti nāk no Ķīnas vai kādas citas valsts, un, no otras puses, viņiem ir jāzina, ka tā var būt maksa par to, ka viņu pašu valsts pilsoņi zaudē darbu. Varbūt cilvēku informēšanas kampaņa par šo jautājumu

palīdzētu jums, meklējot risinājumu šai dilemmai, uzdodot jautājumus un izsakot priekšlikumus, kas gūs sabiedrības atbalstu. Jo šis ir patērētāju un ne tikai Komisijas jautājums.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Paldies, priekšsēdētājas kundze, man ir tikai viena īsa piezīme par visu sarežģīto tekstilrūpniecības jautājumu un globalizācijas ietekmi uz to. Es uzskatu, ka varbūt ir nepareizi tikai piemērot aizsardzības pasākumus. Vissvarīgākais aspekts ir tehnoloģijas līmeņa un ražojumu kvalitātes paaugstināšana Eiropā un Eiropas tekstilrūpniecības virzība uz priekšu, pārslēdzot tās sistēmu uz speciālo produktu jomu un virzoties uz kvalitātes līmeni, ko nevar sasniegt Āzijas konkurenti. Tā ir īstenojama izvēle, un daži uzņēmumi Eiropā jau iet pa šo ceļu un rada jaunus tirgus segmentus, kur tie jūtas kopumā komfortabli. Es uzskatu, ka šādi pasākumi ir jāveic visā Eiropā, un tiem vajadzīga labi izstrādāta koncepcija.

Priekšsēdētāja. – Komisāre, es vispirms vēlos sacīt, ka man ir prieks redzēt jūs atkal šajā Parlamentā.

Catherine Ashton, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man vispirms atbildēt uz dažiem izteiktajiem jautājumiem. Vairāki godājamie deputāti – G. Papastamkos, G. Susta, E. Ferreira, M. Grau i Segú un Z. Zaleski – runāja par „Izgatavots ...” priekšlikumu. Es domāju, ka Komisijas ieteiktais priekšlikums ir rūpīgi pārdomāts un tas ir jāpieņem uzņēmējdarbības interesēs. Tomēr, kā godājamajiem deputātiem ir zināms, man vēl nav vairākuma Padomē, tādēļ es atzinīgi vērtēšu jebkādu godājamo deputātu atbalstu vairākuma panākšanā.

Vairāki deputāti – G. Susta, T. Saïfi, F. Assis it īpaši – un D. Budreikaitė runāja par tirdzniecības aizsardzības instrumentiem un to, cik svarīgi ir nodrošināt, ka mēs efektīvi izmantojam mūsu rīcībā esošos mehānismus. Es savā uzklaušīšanā uzņemos nodrošināt, ka es to darīšu, un es turpinu to darīt.

Attiecībā uz intelektuālo īpašumu ir svarīgi, lai mums būtu rīcības plāns, un es gatavojos ar to nodarboties. Es arī vēlos pievērsties īpašajam jautājumam par palīdzības dienestu un mazajiem uzņēmumiem. Tas ir speciāli izveidots, lai palīdzētu mazajiem uzņēmumiem risināt aizsardzības jautājumus. Es esmu ļoti pateicīga. Ja godājamie deputāti vēlētos saņemt papildu informāciju vai ir nobažījušies par to, viņi ir silti aicināti sazināties ar mani.

„Aizsardzība nevis protekcionisms” ir ļoti plašs temats diskusijām. Es tikai gribētu sacīt – varbūt īpaši R. Plumb un M. Ransdorf – ka starp tiem ir būtiska atšķirība. Ir ļoti svarīgi apkarot protekcionismu; un ir arī svarīgi nodrošināt atbalstu mūsu rūpniecības nozarēm, lai tās varētu sekmīgi konkurēt un tirgoties nākotnē.

Tika izvirzītas vairākas interesantas idejas, piemēram, ietekmes novērtējums rūpniecībai, un es tās nodošu tālāk manam kolēģim *Günter Verheugen*. Viņš labi izprot datu apkopošanas un statistikas nozīmi, bet es parūpēšos, lai viņš sadzirdētu arī jūsu paustās bažas. Mums ir jāizskata visas iesniegtās iniciatīvas un arī tas, kā mēs risinām piekļuvi tirgiem, par ko tika runāts. Es teiktu *Guerreiro* kungam, ka es absolūti pieņemu tekstilizstrādājumu un apģērbu stratēģisko nozīmi un tās vērtību diskusijai, kas notika par tirgu paātrināšanu.

Mans pēdējais komentārs ir *Rübig* kungam: es nevaru jums vienā sekundē pamatot, cik ļoti mums ir vajadzīga tirgu paātrināta atvēršana Indijā un Ķīnā, bet es noteikti esmu gatava apspriest to jums izdevīgā laikā.

Priekšsēdētāja. - Debates ir slēgtas.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Lētu tekstilpreču imports Eiropā no Ķīnas ir problēma, kas pēdējā laikā ir pieaugusi pasaules tirdzniecības pakāpeniskas liberalizācijas rezultātā. Ķīnas tekstilrūpniecībai, kuras rīcībā ir daudzmiljonu lēts darbaspēks, ir acīmredzama priekšrocība pret Eiropas ražotājiem, kuri specializējas galvenokārt zīmolproduktu ražošanā. Attiecībā uz pašmāju produkcijas pakāpenisku aizvietošanu ar cenu ziņā konkurētspējīgāku importu no Ķīnas mēs redzam negatīvus sociālos efektus, kas īpaši skar tos reģionus, kas gadsimtiem ilgi ir specializējušies apģērbu ražošanā. Tā kā mēs pašlaik cīnāmies ar vienu no visnopietnākajām ekonomikas krīzēm vēsturē, lielu teritoriju noplicināšanās draudi Kopienā ir pat lielāki.

Lētu apģērbu nekontrolēta ieplūde no Āzijas arī nozīmē viltotu zīmolproduktu problēmu, kas tālāk pavājinā Eiropas ražotāju pozīciju un pakļauj patērētājus nopietniem riskiem, kas saistīti ar importēto preču zemo kvalitāti.

Nav šaubu, ka pēc nolīguma par divpusējo uzraudzību darbības izbeigšanās 2008. gada beigās, ir nepieciešama tūlītēja rīcība sistēmas darbības laika pagarināšanai. Ir arī ieteicams Eiropas Savienībā izveidot augsta līmeņa grupu, kuras uzdevums būtu uzraudzīt Ķīnas tekstilizstrādājumu ieplūdi un pārbaudīt to kvalitāti. Atceroties,

ka ekonomikas lejupslīdes apstākļos darbavietu aizsardzībai ir jāpievērš dalībvalstu valdību un Komisijas īpaša uzmanība, es pieprasu Eiropas tekstilizstrādājumu tirgus aizsardzībai piešķirt prioritātes statusu.

16. Nesenās gāzes krīzes sekas – Otrais stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā – Energoefektivitātes paaugstināšana ar informācijas un sakaru tehnoloģijām (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir kopējas debates par:

– Komisijas paziņojumu par nesenās gāzes krīzes sekām;

A. Laperrouze ziņojumu (A6-0013/2009) Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā par Otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā (2008/2239(INI));

– V. Remek jautājumu Komisijai (B6-0003/2009), uz kuru jāsniiedz mutiska atbilde, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā par energoefektivitātes paaugstināšanu ar informācijas un sakaru tehnoloģijām (O-0115/2008).

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kundze, es vēlētos sākt ar apsveikumu Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai un referentei Laperrouze kundzei. Viņi ir strādājuši ļoti nopietni, lai sagatavotu šo ziņojumu par piegāžu drošību jau 2009. gada februāra plenārsēdei. Kad viņa sāka darbu, neviens nevarēja sagaidīt, ka mums atkal būs pilnīga gāzes piegāde no Krievijas caur Ukrainu, un tas noteikti piesaista vairāk uzmanības piegāžu drošības jautājumiem.

Kāds ir lietu pašreizējais stāvoklis attiecībā uz gāzes krīzi? Visi paredzētie gāzes daudzumi sasniedz savus mērķus, kas nozīmē, ka patērētāju vairākumam ir pilnīga gāzes apgāde. Vēl joprojām nav vienas plūsmas Polijā, un mēs pie tā strādājam. Tā ir unikāla ar to, ka to piegādāja RosUkrEnergo, kas tagad ir izstājies no darījuma, bet mēs arī strādājam, lai pilnībā atjaunotu gāzes piegādes visām Eiropas Savienības daļām, ko bija ietekmējusi krīze.

Tā kā piegāžu nolīgums ir noslēgts uz 10 gadiem, mēs varam cerēt, ka šis nolīgums nodrošina labu pamatu, lai šādas situācijas nākotnē neatkārtotos. Es tomēr vēlētos uzsvērt, ka visi ES pārraugi joprojām ir savās vietās un kontrolē gāzes plūsmas, taču mēs sagaidām, ka nākotnē viņi nebūs vajadzīgi. Es esmu nosūtījis vēstules saviem kolēģiem Krievijā un Ukrainā ar jautājumu, kā mums vajadzētu risināt uztraudzību nākotnē, jo, manuprāt, ja mēs uzticamies darījumam un tas ir stabils, tad tagad nav vajadzīga nekāda uztraudzība, tomēr pārraugi vēl ir savās vietās.

Es uzskatu, ka mēs nevaram atstāt pašplūsmā šo tranzīta jautājumu. Mums ir jāturpina darbs ar abām pusēm – ar piegādes pusi Krieviju un Ukrainu kā tranzīta valsti – un mums ir reāli jānodrošina, ka ir nodalītas gāzes piegādes Ukrainai un tranzīta plūsmas, kas iet uz Eiropas Savienību, un ka šīs tranzīta plūsmas ir finansiāli izdevīgas arī Ukrainai, nesot ienākumus valstij un dodot tai ļoti vajadzīgos ekonomiskos labumus. Mēs turpināsim strādāt ar šo jautājumu, bet pamatā mēs varam teikt, ka gāzes krīze ir pagājusi.

Ko mums no tā vajadzētu mācīties? Es minēju to pagājušajā reizē, taču ir pierādījies, ka ES ir robustāka, nekā mēs paredzējām. Ir taisnība, ka šajā grūtajā situācijā ES dalībvalstis runāja vienā balsī caur Prezidentūru un ar Komisijas atbalstu. Mēs redzējām daudzas solidaritātes izpausmes, kad dalībvalstis palīdzēja cita citai. Mums ir arī stingra pārliecība, ka iekšējais tirgus darbojās tur, kur tam bija jādarbojas. Es arī biju ļoti iepriecināts par stipro un koordinēto reakciju no Eiropas gāzes nozares, kas, pirmkārt, demonstrēja kopēju nostāju pret Gazprom, bet, otrkārt, arī radīja kopēju priekšlikumu, kas varētu būt noderīgs, ja nebūtu pastāvīga nolīguma starp Krieviju un Ukrainu.

Kādas vājās puses mēs atklājām? Pirmā bija infrastruktūras trūkums. Tas bija gluži acīmredzams, un daļēji tā dēļ tirgus nevarēja darboties. Gāzes cena un vietējais tirgus nav īpaši pieauguši, bet tas ir noticis tieši tāpēc, ka dažās Eiropas Savienības daļās, kurās gāzes piegādes bija visvairāk vajadzīgas, nebija papildu iespēju gāzes piegādēm.

Dažos gadījumos solidaritāte varētu būt labāka. Mēs arī novērojām gadījumus, kad nebija pietiekamas pārredzamības, un mums noteikti ir vajadzīgs spēcīgāks koordinācijas mehānisms krīzes problēmu risināšanai.

Stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā, ko Komisija ierosināja jau novembrī, pievērsās piecām jomām, kurās Laperrouze kundze un ITRE komiteja iedziļinās sīkāk un tās saskaņo. Tās ir: energoefektivitāte, vietējo resursu izmantošana (un es gribētu minēt, ka 2008. gadā 43 % no uzstādītās jaudas nāk no vēja enerģijas, tā ir

vislielākā uzstādītā jauda, un vējš ir vietējā enerģija); ārējās attiecības, t.i. tas, ka mēs sadarbojamies ar saviem kolēģiem; krīzes mehānismi un infrastruktūra.

Es uzskatu, ka svarīgs jautājums, kurā Komisija turpinās intensīvi strādāt, ir šajā ziņojumā paustais aicinājums konsolidēt darbības dažādās jomās, jo mēs esam daudz darījuši enerģētikas un klimata pārmaiņu paketes īstenošanā, rūpējušies par tehnoloģiju, par ārējām attiecībām, par iekšējo tirgu. Taču ir ļoti svarīgi rūpēties par to konsolidēšanu un to, kādi papildu pasākumi vajadzības gadījumā būtu jāveic.

Es beigšu ar vienu īpašu priekšlikumu, ko izstrādājusi Komisija un kas ir cieši saistīts ne tikai ar šo jautājumu, bet arī ar vispārējo ekonomikas krīzi, ko mēs piedzīvojam. Tas ir daļa no atveseļošanas paketes, kas attiecas uz enerģiju.

Ir trīs lietas, kurām mēs ierosinām izmantot finansējumu. Infrastruktūrai EUR 3,5 miljardus – tas nav konkrētu projektu atbalstam, bet, lai palielinātu gāzes plūsmas dažādošanu no dienvidiem, rietumiem un austrumiem un censtos iegūt līdzsvarotu un ilgtspējīgu gāzes piegāžu apvienojumu.

Par elektroenerģiju, domājot par vajātajiem punktiem, tie ir Baltijas valstu un Ibērijas pussalas nošķirtība.

Un tad ir divi jautājumi, ko dažkārt uzskata par greznību, bet, manuprāt, tie ir ārkārtīgi svarīgi jautājumi: piekrastes vējš – ir izšķirīgi, lai mums būtu sabiedrības atbalsts pašreizējiem projektiem – un oglekļa uztveršana un uzglabāšana. Tie ir absolūti nepieciešami, lai sasniegtu mūsu klimata pārmaiņu mērķus globālā mērogā, taču tie dos arī ļoti vajadzīgo impulsu Eiropas rūpniecībai, lai attīstītu tehnoloģijas, ko varēs izmantot nākotnē.

Tādējādi mēs rūpējamies par piegāžu apvienoto drošību, tehnoloģijas mērķiem un arī Eiropas atveseļošanas mērķiem. Es uzskatu, ka tas ir pareizs priekšlikums. Finansējuma apjoms nav milzīgs, taču es ceru, ka līdzekļi ies pareizā virzienā un tiks iesaistīta sabiedrība, lai stiprinātu piegāžu drošību Eiropas Savienībā.

Anne Laperrouze, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, mūsu debates par šo Otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā, protams, aptumšo šī jaunā gāzes piegādes krīze starp Krieviju un Ukrainu. Šī krīze ir atklājusi trūkumus, starpsavienojumu trauslumu un Eiropas Savienības grūtības, reaģējot un runājot vienā balsī.

Tā ir atklājusi jau trešo reizi kopējas enerģētikas politikas nepieciešamību. Tomēr man ir jāsaka – un mūsu komisārs jau tikko uz to norādīja – ka mēs tagad redzam progresu un lielāku sadarbību un solidaritāti starp dalībvalstīm un tādējādi cerības uz šīs krīzes risinājumu.

Es vēlētos pateikties deputātiem, kuri ir daudz darījuši, lai bagātinātu šo ziņojumu, ko mēs gatavojām ātri, jo bijām informēti par paziņojumu novembrī. Es neizskaidrošu detaļās visu, ko mēs izklāstām šajā rezolūcijā, bet varbūt tā vietā uzsveršu, kādus vēstījumus Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja gribēja ar to paust.

Konteksts ir šāds: klimata ierobežojums kļūst ciešāks, Eiropas Savienības piegāžu drošību apdraud arvien nopietnākas un biežākas krīzes, un tās konkurētspēja var tikt apdraudēta. Tas liek domāt citādi par enerģijas patēriņu un izmantošanu Eiropas Savienībā, domāt citādi par mūsu enerģijas resursiem un ļaut izmantot to ievērojamo darbavietu avotu, kas ir enerģētikas nozarē, darbavietas, kas ir tik būtiskas tās ekonomikas krīzes kontekstā, ko mēs piedzīvojam.

Ko mēs ierosinām? Ir īsais termiņš: veicināt 3x20 līdz 2020. gadam vīziju par enerģijas un klimata pārmaiņu paketi tā, lai pārvērstu to par Eiropas enerģētikas politiku. Tā ir kopēja rīcība vairākos līmeņos – globālā, Eiropas, valstu un vietējā – kas nozīmē, ka mūsu norādītās galvenās prioritātes ir, protams, enerģijas taupīšana, energoefektivitāte un atjaunojamo enerģijas avotu attīstība, jo Eiropas Savienībai šajā jomā ir liels potenciāls. Jo īpaši energoefektivitātes paaugstināšanas 20 % mērķis būs jāpadara par saistošu.

Otrkārt, Eiropas Savienības piegāžu drošība būs jāuzlabo ar ieguldījumiem tīklos un, jo īpaši, starpsavienojumos. Solidaritāte starp dalībvalstīm nozīmē, ka tīkliem ir jāapgādā reģioni, kas ir izolēti un stipri atkarīgi no viena piegādātāja. Tas arī nozīmē, ka direktīva par gāzes piegādes drošību būs jāpārskata, lai pārveidotu to par Eiropas krīzes pārvaldības instrumentu. Piegāžu drošības uzlabošana arī nozīmē dialoga ar tranzītvalstīm un ražotājvalstīm pastiprināšanu un strukturēšanu. Šīs enerģijas savstarpējās atkarības attiecības ir jāattīsta, jo īpaši ar Krieviju un Vidusjūras reģiona valstīm.

Treškārt, iekšējais tirgus ir izšķirošs faktors piegāžu drošības nozīmē. Tomēr, kā dalībvalsti var apgādāt caur citu dalībvalsti, ja starpsavienojumi ir vāji vai to nav vispār?

Ceturtkārt, mums ir jāidentificē labākā prakse starptautiskā līmenī. Šajā sakarā pastiprināsim informācijas apmaiņu ar Japānu un ASV – it īpaši ar Kaliforniju – bet nemaldināsim sevi: mūsu attiecības ar šīm enerģiju patērējošām valstīm ir pamatotas gan uz sadarbību, gan konkurenci, jo īpaši enerģētikas tehnoloģiju jomā.

Tad ir tālākā perspektīva, kas ir ļoti svarīga. Uzdevums ir prognozēt Eiropas Savienības enerģijas piegāžu nākotni. Mums ir jāspēj, piemēram, līdz 2010.–2020. gadam sagatavot ceļa karti uz scenārija pamata Eiropas Savienības energoapgādei 2050. gadā. Lai to izdarītu, ir jāizvirza ambiciozi mērķi attiecībā uz cīņu pret klimata pārmaiņām. Mūsu komiteja ierosina 60–80 % samazinājumu, bet varbūt nākotnē vismaz 80 % CO₂ emisiju samazinājumu, 35 % energoefektivitātes pieaugumu un 60 % atjaunojamās enerģijas daļu, kas jāsasniedz līdz 2050. gadam.

Mūsu Parlaments aicina šajā ceļa kartē paredzēt dažādo enerģijas avotu daļu attīstību, lai varētu plānot ieguldījums ražošanā, starpsavienojumos, kā arī pētniecībā un tehnoloģiju izstrādē.

Enerģiju apvienojumā 2050. gadam Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja ir apstiprinājusi kodolenerģijas daļu blakus pārējiem enerģijas avotiem, tādiem kā atjaunojamie enerģijas avoti, kā arī vēlēšanos attīstīt enerģijas uzkrāšanas līdzekļus un saules enerģijas izmantošanu, kas ir neizsīkstošs resurss.

Vladimír Remek, autors. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, jums jau ir Komisijai iesniegtā jautājuma teksts par energoefektivitātes problēmu risināšanu ar informācijas un sakaru tehnoloģijām (ICT), bet atļaujiet man pievienot dažas piezīmes. Es vēlētos pateikties visiem šū referentiem un pārējiem locekļiem par viņu sniegtajām daudzajām idejām rezolūcijas projekta galīgajai redakcijai, kas ietver Komisijai uzdoto jautājumu. Galu galā tika rasts kompromisa risinājums gandrīz 90 % ierosināto grozījumu, un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja vienprātīgi pieņēma dokumentu.

Mēs esam tikai iesākuši darbību energoefektivitātes paaugstināšanā ar informācijas un sakaru tehnoloģijām. Varbūt pagājušā gada rudenī mums šķita, ka mēs īstenībā gatavojam pārskatu un stratēģiju nākotnei. Pēdējo nedēļu notikumi ir nostādījuši mums pretim jaunu realitāšu kopumu. Gan finanšu krīze, gan gāzes piegāžu pārtraukšana dažām ES dalībvalstīm, kā jau tika minēts, ir parādījušas vajadzību veikt visus iespējamus pasākumus, lai pārvarētu enerģētikas izaicinājumus, cik ātri vien iespējams. Tas pats attiecas arī uz ievērojamu energoefektivitātes uzlabošanu (enerģijas efektīvu izmantošanu) ar visplašāko ICT izmantošanu. Ir vairāk nekā acīmredzams, ka bez saprātīgas un, es vēlētos uzsvērt, pārdomātas un plašas šo tehnoloģiju izmantošanas mēs negūsim panākumus ne enerģijas patēriņa samazināšanā, ne klimata pārmaiņu negatīvo efektu ierobežošanā.

Ar speciālo centru, pētniecības institūtu, svarīgu rūpniecības nozaru pārstāvju un valstu iestāžu palīdzību ES dalībvalstīs mēs esam mēģinājuši uzskicēt situāciju attiecībā uz ICT izmantošanu uzlabotam enerģijas patēriņa novērtējumam. Nevar pieļaut nekādu centienu samazināt enerģijas pieprasījumu pret darbību ES ambīcijām saglabāt konkurētspēju un ilgtspējīgu ekonomikas attīstību. Mēs noteikti nevaram iet pa ekstremālo ceļu – „ietaupīt par katru cenu”.

Ir tiesa, ka enerģijas patēriņa samazināšana ir viens no efektīvākajiem līdzekļiem siltumnīcefekta gāzu emisiju ierobežošanā. Tomēr mēs esam arī iesaistīti tādās koncepcijās kā viedie energotīkli, viedās būves un efektīvāka enerģijas patēriņa mērīšana. Mēs runājam par ICT izmantošanu transportā un būvniecībā, preču pārvietošanas ierobežošanā, efektīvākās apgaismošanas sistēmās, tādos risinājumos kā nanotehnoloģijas utt. Īsumā, ir grūti atrast nozari, kurā energoefektivitāti nevar uzlabot ar ICT sasniegumu palīdzību. Sagatavojot šo dokumentu, mēs vienkārši apstiprinājām, ka visi mūsu centieni samazināt enerģijas pieprasījumu ES ir savstarpēji cieši saistīti un savstarpēji atkarīgi. Rezultātā tas atbalsts, ko mēs kā EP esam devuši *Galileo* projektam, atspoguļosies efektīvā transportā, preču un cilvēku kustībā utt.

Man ir prieks atzīmēt, ka mums ES ir jau vairāki ICT sekmīgas pielietošanas piemēri efektīvākā enerģijas izmantošanā. Ir labi, ka tiek runāts par vajadzību publicēt šos piemērus kā pozitīvu motivāciju plašākai sabiedrībai. Pamatos mēs zinām, kas ir jādara. Ir tikai jāpārvērš vārdi darbībā. Pretējā gadījumā dalībvalstu pilsoņi zaudēs pārliecību. Daudzi diemžēl mūs uzskata drīzāk par birokrātisku diskusiju klubu, nevis par iestādi, kas var viņiem palīdzēt pārvarēt šķēršļus un uzlabot viņu dzīvi.

Šos vārdus bez izņēmuma var piemērot arī vispārējai enerģētikas politikai, kā tas ir darīts mūsu kolēģes *Laperrouze* kundzes ziņojumā. Es biju šū referents dokumentam par šīs politikas otro stratēģisko pārskatu, un es vēlētos pateikties *Laperrouze* kundzei par viņas teicamo darbu galu galā panākot kompromisa risinājumu viņas ziņojumam. Rezultāts ir reālistiskāks un pārliecinošāks par sākotnējo tekstu. Kā varēja sagaidīt, tuvojošās EP vēlēšanas ir veicinājušas zināma populisma līmeņa rašanos ar orientāciju uz vēlētājiem. Ir parādījušas lielas ambīcijas, un cilvēkiem tās patīk klausīties. Tomēr to īstenošana bieži atrodas ārpus realitātes robežām.

Jā, mums visiem patiktu apmierināt enerģijas pieprasījumu tikai ar atjaunojamajiem enerģijas avotiem. Tas būtu ideāli. Tomēr es personīgi uzstāstu uz realitāti. Tas attiecas arī uz mēģinājumu iespiest dokumentā satricinošos 80 % emisiju samazinājumā līdz 2050. gadam drīzāk nekā realistiskākos 50–80 %.

Kodolenerģijas oponenti atkal mēģina izslēgt šo emisijas neradošo avotu, kas ir vitāli svarīgs Eiropai, no kopējā enerģiju apvienojuma. Ir jābūt pilnīgi skaidram ikvienam, kas nevēlas vienkārši sekot modernajai līnijai un izmantot bailes no kodolenerģijas, ka mēs vienkārši nevaram bez tās iztikt. Mums vajadzēs ieguldīt līdzekļus jaunas paaudzes kodolelektrostaciju izveidē, drošās kodoldegvielas glabāšanas un atkārtotas izmantošanas sistēmās. Es uzskatu par pamatotu, ka ziņojums būtībā atbalsta kodolenerģijas iekļaušanu enerģiju apvienojumā. Visbeidzot, manuprāt, ir svarīgi censties panākt energotīklu labāku integrāciju, piemēram, ar Baltijas valstīm. Šīs valstis vairākus gadus bija atstātas novārtā, vienkārši dodot tām solījumus. Es arī atzinīgi vērtēju to, ka mums atkal ir ideja par labāku koordināciju pārvades tīklu izmantošanā, izmantojot varbūt, ja mēs to vēlamies, kādu centrālās kontroles sistēmu.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, atļaujiet man vispirms pateikties *Remek* kungam un ITRE komitejai par lielo darbu jautājumā, kas ir ārkārtīgi svarīgs, jo ir tiesa, ka ar ICT mēs varam dot lielu ieguldījumu klimata problēmu risināšanā un 20 % samazinājuma iegūšanā gan patēriņā, gan oglekļa emisijās.

Tā ir liela problēma, mēs to zinām, bet tā ir atrisinājama, un to var izdarīt tikai tad, ja mēs zinām, kā izmantot ICT. Tādēļ Komisija ne tikai runā, bet arī darbojas šādi.

Pirmkārt, mēs strādājam ar paziņojumu par visaptverošu ICT stratēģiju, lai risinātu enerģijas un klimata problēmas. Šai stratēģijai tiks pievienots ieteikums, kurā mēs nosakām uzdevumus, mērķus, un grafikus ICT nozarē, akcionāru un dalībvalstu darbības. Šo darbību mērķis ir paātrināt ICT kā veicinātāja pieņemšanu, lai mēs varētu precizēt mūsu mājāsaimniecību, mūsu uzņēmumu un sabiedrības kopumā enerģijas pieprasījumu.

Tagad, kādā līmenī? Pirmkārt, protams, pašu ICT produktu līmenī. To oglekļa bilance ir absolūti svarīga, un es zinu, ka rūpniecība ar to nodarbojas. Mēs ceram, ka mērķis tiks sasniegts ar ieguldījumiem pētniecībā.

Otrais līmenis ir ICT kā visaptverošs veicinātājs visās ekonomikas nozarēs. Šeit mums ir vajadzīgi stimuli, lai mainītu uzvedību – kā referente sacīja, „*penser autrement*” – bet tas notiks valdībās, administrācijās, uzņēmumos un ar pilsoņiem tikai tad, ja viņi sapratīs, kāds potenciāls te ir ietaupījumu iegūšanai. Tas nozīmē, ka mums ir jāizmēra, kas mums ir tagad, un kas mums ir jādara labāk. Ja mēs neizmērīsim, mums nebūs rezultātu, un tādēļ mums ir vajadzīga bāzlinija, pret kuru var mērīt uzlabojumus.

Mērīšanas un daudzuma noteikšanas problēma būs mūsu priekšlikuma centrā.

Šī priekšlikuma centrā būs arī tas, kā mēs virzāties no pētniecības rezultātiem uz inovācijām un praktiskiem sasniegumiem. Protams, mēs sākam ar pētniecību. Komisijas P&TA finansēšanas programmu mērķis ir izmantot šo potenciālu arī pakalpojumu sistēmās un infrastruktūrās.

Visbūtiskākos rezultātus mēs sagaidām tādās jomās kā elektroenerģijas sadale, būvniecība, transporta loģistika un apgaismošana. Referentei ir taisnība – jums ir vajadzīga starpnozaru līdzdalība šajos projektos. Tas ir arī viens no iemesliem, kādēļ mēs izveidojam starpnozaru pētniecības projektus un ļoti cieši sadarbojamies ar rūpniecību, lai saīsinātu laiku starp pētniecību un tehnoloģiju izstrādi un inovāciju. Tas arī ir iemesls, kādēļ mūsu inovāciju programmās mēs atbalstījām jauno risinājumu un tehnoloģiju demonstrējumus un validāciju reālās pasaules apstākļos, lai paaugstinātu to stāvokli.

ICT produktu emisiju samazināšana arī veido daļu no šī pētījuma. Attiecībā uz finansējumu mēs esam līdz šim ieguldījuši šajā iniciatīvā vairāk nekā EUR 4 000 miljonus. Komisijas ieteiktajā atveseļošanas plānā valsts un privātās partnerības pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai ir augstu darba kārtībā, un viena no trim iniciatīvām ir energoefektīvas ēkas, joma, kurā ICT, protams, būs dominējoša loma.

Viens no izmēģinājuma projektiem, kas tagad ir ieviests, ir viedā transporta sistēma. Mēs esam ieguldījuši daudz līdzekļu automobiļu iekšējās viedās sistēmās un tagad virzāties uz nākamo soli, kas ir saistība starp automobili un ceļu un satiksmes zīmēm. Es piekřitu referentei, ka tagad būs ļoti svarīgi, lai mums būtu sava satelītu programma, lai šajā ziņā kļūtu efektīvāki.

Giorgos Dimitrakopoulos, Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotājs. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos apsveikt *Laperrouze* kundzi un pateikties viņai par sadarbību, kas mūs iepriecināja visu šo laiku. Ārlietu komitejas vārdā es sniegšu jums dažu to galveno priekšlikumu pamatnostādnes, ko mēs iesniedzām *Laperrouze* kundzei.

Pirmkārt, ir jābūt kopējai Eiropas ārpolitikai enerģētikas jomā ar uzsvāru uz enerģijas avotu un enerģijas tīklu drošību. Laikā, kad cīņas notiek galvenokārt par enerģijas avotiem, mēs visi saprotam šī priekšlikuma nozīmi.

Otrkārt, mums ir jāpadziļina attiecības ar citām valstīm, pirmām kārtām ar valstīm, kas ražo enerģiju, bet arī ar valstīm, caur kurām iet enerģijas maršruti, jeb tranzīvalstīm.

Treškārt, mums ir vajadzīga jauna saistošu enerģētikas savstarpējās atkarības klauzulu paaudze. Šīs klauzulas ir ārkārtīgi svarīgas it īpaši sarunās, ko mēs risinām ar citām valstīm, un, tā kā šis ir nozares jautājums, sarunās ar Krieviju par jaunu vienošanos, ar ko aizvietot 1997. gada nolīgumu.

Mēs atsaucāmies uz cīņu par enerģijas avotiem, svarīgu jautājumu, kas ir novedis pie nodalījuma starp enerģijas avotiem un maršruti, pa kuriem enerģija nonāk pie mums. Pašlaik ir daudzi svarīgi projekti. Es gribētu atzīmēt *South Stream* cauruļvadu, TGI (Turcijas-Grieķijas-Itālijas) cauruļvadu, *Nabucco* cauruļvadu un, protams, man ir jāmin Kaspijas reģions, par kuru mēs bieži debatējam. Man šeit ir Kaspijas jūras karte, un es uzskatu, ka, ja mēs skatāmies uz Kaspijas jūru, mums ir jāredz abas puses – gan Azerbaidžānas puse, gan Turkmēnistānas puse; mēs debatēsim par šo jautājumu Eiropas Parlamentā rīt vai parīt, bet es gribētu jums atgādināt par Turkmēnistānas nozīmi un, visbeidzot, protams, par Irānu.

Romana Jordan Cizelj, PPE-DE grupas vārdā. – (SL) Enerģija ir viena no dzīves pirmās nepieciešamības lietām. Tomēr jau pirms laba laika cilvēce pārtrauca samierināties ar tikai pamatvajadzību apmierināšanu; mēs tagad cenšamies sasniegt tādu sociālo attīstību, kas padara mūsu dzīvi vieglāku. Tādēļ enerģija ir saistīta ar konkrētās sabiedrības ekonomikas tendencēm.

Tomēr tikai nesen mēs esam sākuši skatīties uz katra indivīda labklājību no holistiskāka viedokļa, un mēs to vairs nevērtējam tikai no viņa vai viņas pirktspējas. Tādēļ attiecībā uz enerģiju mums ir jāatrod pareizais līdzsvars starp piegāžu drošību un uzticamību, vides aizsardzību un iedarbību uz klimata pārmaiņām, kā arī konkurētspēju. Mūsu politiskā grupa atbalsta visus trīs šos mērķus kā Eiropas kopējās enerģētikas politikas stūrakmeņus, un šajā ziņā mēs atbalstām *Laperrouze* kundzes ziņojumu.

Klimata pārmaiņas un problēmas, kuras mēs piedzīvojam janvārī ar Krievijas gāzes piegādi Eiropai, liecina par daudzveidības nozīmi, kad mēs nonākam pie kopējas enerģētikas politikas. Eiropas Savienībai ir jāīsteno projekti, kas pēc iespējas drīz nostiprinātu mūsu enerģētikas infrastruktūru, lai veicinātu piegāžu importu pa dažādiem maršrutiem. Šajā sakarā mums ir jānodrošina iespēja gan importēt gāzi no dažādām ražotājvalstīm, gan no dažādām tranzīvalstīm. Šajā ziņā *Nabucco* projekts ir ārkārtīgi svarīgs.

Turklāt mums jābagātina mūsu enerģiju apvienojums. būtībā tam ir jāietver lielāka tādu enerģijas avotu daļa, kas nerada siltumnīcefekta gāzu emisijas, tāpat atjaunojamie enerģijas avoti un kodolenerģija. Mēs nevaram pilnībā atteikties no akmeņoglēm, taču mums jānodrošina, ka izmantojam vislabākās iespējamās tehnoloģijas, kas ļauj uzņemt un uzglabāt oglekli.

Es vēlētos uzsvērt, ka efektīva enerģijas izmantošana ir mūsu prioritārais uzdevums. Tomēr daudzi pētījumi ir pierādījuši, ka mums ir jāiegulda savi finanšu, intelektuālie un radošie spēki ražošanas un pārvades jaudās. Pat ar visiem manis minētajiem pasākumiem vēl labu laiku mēs nespēsim samazināt līdz nullei atkarību no importa. Lai samazinātu ar enerģijas importu saistītās problēmas, mums ir jāformulē efektīva enerģētikas ārpolitika. Šī iemesla dēļ es vēlētos, lai būtu pieņemts Lisabonas Līgums, kas novērstu visus institucionālos šķēršļus, kas kavē ārpolitikas formulēšanu.

Es šeit atsaucos uz Īriju, un mēs sagaidām, ka īru tauta atrisinās šo problēmu. Tomēr mūsu cerības uz kopēju ārpolitiku enerģētikas jomā būs reālākas, ja mēs veiksīm konkrētas darbības tajās jomās, kuras mēs jau esam noteikuši par kopējas enerģētikas politikas daļu. Es uzskatu, ka ir jāpieņem trešā gāzes un elektroenerģijas liberalizācijas pakete vēl šī parlamenta sasaukuma laikā kopā ar vienotiem tirgus noteikumiem visai ES.

Visbeidzot, atļaujiet man sniegt savu viedokli par iesniegtajiem grozījumiem. Es uzskatu, ka šis A. *Laperrouze* ziņojums ir pietiekami labs, lai izslēgtu vajadzību pēc jebkādiem būtiskiem grozījumiem. Ilgtermiņa mērķiem, ko mēs sasniegsim ar 20-20-20 paketi un ko atbalsta gan Eiropadome, gan Eiropas Parlaments, ir jāpaliek nemainīgiem. Mūsu politiskā grupa neatbalstīs nekādus grozījumus, kas cenšas samazināt enerģijas avotu dažādošanu. Tomēr mēs atbalstīsim tos grozījumus, kas cenšas palielināt piegādes maršrutu skaitu un uzlabot energoapgādes drošību Eiropas Savienībā.

Visbeidzot es vēlētos uzteikt referenti par izcilo ziņojumu un pateikties viņai par sadarbību.

Mechtild Rothe, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi, atļaujiet man izteikt pateicību referentei *Anne Laperrouze* par labo sadarbību mūsu apspriedēs. Es vēlos pateikties arī sekretariātu personālam par viņu nenovērtējamo ieguldījumu.

Uz nesenās gāzes krīzes fona Otrais stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā nāk tieši laikā. Piegāžu drošībai un solidaritātei starp dalībvalstīm ir jābūt Eiropas enerģētikas politikas centrā. Esmu stingri pārliecināta, ka būtu panākts izteikts uzlabojums, ja šī ziņojuma aicinājums pēc gāzes maršrutu lielākas diversifikācijas būtu uzklauts. Turklāt pirms šī gada beigām Komisijai ir arī jāiesniedz priekšlikums par 2004. gada Gāzes direktīvas pārskatīšanu, lai ietvertu prasību par saistošu un efektīvu valsti un ES ārkārtējo situāciju plānu izstrādāšanu.

Tomēr mēs kā Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas locekļi piešķiram fundamentālu nozīmi ES dalībvalstu pienākumam pievērst īpašu uzmanību, pat normālos laikos, sabiedrības mazāk aizsargātākajiem patērētājiem, proti, tiem, kas ir degvielas trūkuma upuri. Vēl joprojām nav valstu stratēģijas šīs problēmas risināšanai. Tādēļ mana grupa ir iesniegusi papildu grozījumu, kas aicina dalībvalstis veikt reālus pasākumus šīs problēmas risināšanai.

Ziņojumā ir uzsvērtas enerģijas taupīšanas un energoefektivitātes īpašā nozīme. Visefektīvākie un rentablākie veidi, kā uzlabot piegāžu drošību, ir pavisam skaidri – paaugstināt energoefektivitāti un taupīt enerģiju. Vienlaikus mums ir vajadzīgi ambiciozi un realistiķi mērķi Eiropas energoapgādei nākotnē. Man ir prieks, ka mēs virzāmies šajā virzienā, piemēram, izvirzot mērķi sasniegt 60 % atjaunojamo avotu daļu mūsu enerģiju apvienojumā 2050. gadā. Ziņojums arī uzsver īpašas nozīmes piešķiršanu vietējām iniciatīvām sekmīgas klimata un enerģētikas politikas meklējumos. Mēru paktam ir svarīga loma šajā ziņā, bet ir svarīgi atbalstīt citas līdzīgas pieejas, piemēram, Salu paktu. Pamata līnija tomēr ir tā, ka mūsu mērķus būs grūti sasniegt bez ieguldījumiem enerģijas tīklu infrastruktūrā un tālākas iekšējā tirgus liberalizācijas. Mums ir vajadzīgs sekmīgs kopējs enerģijas tirgus ar godīgu konkurenci un ar garantētu brīvu piekļuvi tīkliem, kā arī vienlīdzīgs tiesību sadalījums visiem ražotājiem. Šajā ziņā nākamās nedēļas būs izšķirošas. Mums ir vajadzīga tāda vieda elektrotīkla radīšana un attīstīšana, kas ietvertu uz ITC pamatotas koģenerācijas spēkstacijas un decentralizētu enerģijas ražošanu. Tas ir vienīgais veids, kā enerģijas resursus var efektīvi novadīt uz tām teritorijām, kur tie ir reāli vajadzīgi. Mums ir vajadzīgs Eiropas „supertīkls”, kas ievada un savieno milzīgos potenciālus Ziemeļjūrā, Baltijas un Vidusjūras reģionā.

Ziņojums tomēr ir nepārliecinošs tajā ziņā, ka tas aicina Komisiju izstrādāt īpašu ceļa karti ieguldījumiem kodolenerģētikā. Šī iemesla dēļ mana grupa ir iesniegusi grozījumu, kas skaidri uzsver mūsu kopējo interesi par kodoldrošību, vienlaikus nosakot, ka tas, vai dalībvalstis iegulda līdzekļus kodolenerģētikā, ir to suverēns lēmums. Es personīgi uzskatu, ka mums nav vajadzīga kodolenerģija.

SĒDI VADA: M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

Graham Watson, ALDE grupas vārdā – Priekšsēdētāja kungs, pagājušā gada pārskats enerģētikas jomā bija savlaicīgs atjauninājums, un es apsveicu *Anne Laperrouze* ar viņas precīzo ziņojumu par to.

Izvirzītie jautājumi ir stipri sarežģīti, bet mēs tos varam koncentrēt šādi: Eiropai ir vajadzīga enerģētikas politika, kas dod mums ilgtspējīgus, pieejamus un drošus enerģijas resursus. Ilgtspējīgus – kas pārrauj mūsu ciešo atkarību no fosilajiem kurināmiem, kas smacē mūsu planētu; pieejamus – kas garantē stabilas un realistiskas cenas patērētājiem; un drošus – kas atbrīvo Eiropas pilsoņus no atkarības no neuzticamiem vai monopolistiskiem piegādātājiem.

Šajā piektdienā komisāru grupa tiksies ar premjerministru V. Putinu un viņa ministru komandu. Darba kārtībā ir enerģija, un mūsu pusei ir skaidri jāpasaka, ka mēs nevaram pieļaut, ka strīds starp Krieviju un Ukrainu izraisa Eiropas gāzes krīzi ziemas vidū. Ir jāpieprasa garantijas, bet ir arī jāizsaka brīdinājums. Tas ir noticis iepriekš, bet tas nedrīkst atkārtoties.

Ir pienācis laiks fundamentāli pārvērtēt Eiropas enerģijas piegādes. Šim viedoklim piekrist visu Parlamenta politisko grupu locekļi, kuriem vajadzētu apvienoties, lai panāktu šīs prasības izpildīšanu. Tādēļ šonedēļ neliela mūsu grupa, kurā ir arī *Hammerstein* kungs, kas runās vēlāk, publicēs starppartiju pamfletu „Zaļās enerģijas slēdža darīšana krīzes laikā”.

Es esmu pateicīgs visiem deputātiem, kas ieguldīja savas idejas, un esmu pārstēgts par parādīto konsensa pakāpi. Parlamentā ir vēlēšanās strādāt ātri, strādāt kopā, meklējot ilgtspējīgu risinājumu Eiropas enerģētikas krīzei, un mums tas ir jāizmanto.

No visiem potenciālajiem plāniem atvērt jaunu enerģētikas ēru viens ir īpašs: to sauc par supertīklu jeb DESERTEC. Francijas prezidentūra to citēja kā iespējamo darbības projektu mūsu jaunajai Eiropas Savienībai Vidusjūras reģionam. Vairāki deputāti, arī Harms kundze, nesen apmeklēja Dienvidspāniju, lai redzētu šo tehnoloģiju darbībā: saules termiskā enerģija no Ziemeļāfrikas un saulainā zeme Dienvideiropā, izmantojot saules enerģiju, generē pusotra miljona barelu naftas ekvivalentu no kvadrātkilometra gadā. Pa energoefektīviem augstsprieguma līdzstrāvas kabeļiem šo jaudu varētu ievadīt Eiropas supertīklā, uzņemot arī atjaunojamo enerģiju no visas ES – paisuma enerģiju no piekrastes reģioniem, vēja un viļņu enerģiju no vējainās Ziemeļrietumeiropas un biomasas un ģeotermisko enerģiju no jebkuras vietas.

Atklāti sakot, ir arī izmaksas. Vācijas Aerokosmiskais centrs ir novērtējis, ka sistēmas izveide izmaksātu EUR 45 miljardus, taču arī saka, ka tas ļaus patērētājiem ietaupīt daudzkārt vairāk samazināto enerģijas rēķinu veidā nākamajos 35 gados, turklāt ieguldījumi radītu tūkstošiem darbavietu.

Šis ir drosmīgs projekts nākotnes enerģētikai, kas ir ilgtspējīga, pieejama un droša. Tā ir nākotnes enerģētika, par ko Eiropai ir jācīnās.

Antonio Mussa UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribētu izteikt sirsnīgu pateicību Laperrouze kundzei par viņas darbu, kuram es lielā mērā piekritu. Tomēr mani mulsina daži aspekti, varbūt pārmērīgas paļaušanās dēļ uz Komisijas novērtējumiem.

Pirmkārt, man šķiet, ka prognozētā gāzes patēriņa tendence ir ierobežojoša. Ja tas ir tā, baidos, ka tai būs negatīva ietekme uz projektu finansēšanas avotiem. Attiecībā uz infrastruktūru atbilstīgie projekti ir dažādās attīstības stadijās. Tā vietā, lai pārskatītu to prioritātes secību abstraktā veidā, turklāt nopietni novērtējot Vidusjūras teritoriju, būtu ieteicams pārvērtēt tos no attīstības laiku, finanšu struktūras, pieejamo piegāžu un saītes starp valsts atbalstu un privāto ieguldījumu viedokļa.

Laperrouze kundze arī ieteica dažādot piegāžu avotus un maršrutus. Viens piemērs ir Dienvidu koridors. Attiecībā uz šiem jautājumiem man šķiet, ka ir vajadzīga programmēta pieeja ar sadalījumu fāzēs. Tiešām, Kaspijas jūras gadījumā pirmajā fāzē būs pieejama tikai gāze no Azerbaidžānas. Piekļuve citām valstīm radīsies otrajā fāzē, padarot tirgu sarežģītāku politiskā, regulatīvā un infrastruktūras nozīmē. Komisijas priekšlikums izveidot Kaspijas attīstības kooperāciju var pārvarēt šīs problēmas, ja tai tiek uzlikts par pienākumu cita starpā veicināt trūkstošās infrastruktūras attīstību.

Priekšpēdējais aspekts ir tas, ka solidaritātes mehānismi neapšaubāmi ir fundamentāli svarīgi Eiropas Savienības enerģētikas politikai, kā arī saistībā ar Lisabonas Līgumu. Tomēr būtu ieteicams šo pasākumu īstenojamības labā papildus iespējamiem traucējumiem izvairīties no pārmērīgi apgrūtināšanām procedūrām.

Visbeidzot es vēlētos pievērsties ārējām attiecībām. Neatkarīgi no Enerģijas hartas lomas Enerģētikas komitejas paplašināšana, īpaši, lai iekļautu tranzīvalstis, kā arī atjaunojamo enerģijas avotu jomu, ir svarīgs mērķis. <BRK>

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, neraugoties uz labo atmosfēru, kādā mēs strādājām ar Otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā, man ar nožēlu jāsaka, ka mēs nespējam panākt tās korekcijas Komisijas priekšlikumam, kuras es uzskatīju par nepieciešamām.

Manuprāt, nosaukumam „Stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā” ir stipras asociācijas ar nākotnes veidošanu. Ja mēs ieskatāmies šajā pārskatā, mums tomēr jāsecina, ka tas ļoti stipri sakņojas pagātnē. Šī stratēģiskā enerģētikas plāna centrā – un es baidos, ka A. Laperrouze ziņojums arī to nenostāda pareizi – ir vecais akmeņogļu enerģijas un kodolenerģijas apvienojums, un tiešām tur ir atkal ļoti asi uzsvērts kodolenerģētikas pīlārs.

Es brīnos, komisār Piebalgs, kas ir noticis ar priekšlikumiem, kurus jūs mums iesniedzāt šī Parlamenta sasaukuma sākumā, kad jūs sacījāt, ka lielie riski, kas saistīti ar kodolenerģiju, ir jāpakļauj kontrolei, ka kodolkritumu problēma, ekspluatācijas pārtraukšanas finansēšana un visi šie jautājumi ir jāatrisina pirms Komisija veic jebkādas pozitīvus soļus kodolenerģētikas attīstības virzienā. Neviena no šiem jautājumiem nav atrisināts, un tomēr Komisija tagad sāk šo kodolenerģētikas ofensīvu. Tas, ka viena no lielākajām sagrāvēm Rietumeiropas kodolrūpniecības vēsturē notiek tieši tagad Somijā, ka strīda starp Somijas energouzņēmumu un Arevā finanšu apjoms ir sasniedzis EUR 2,4 miljardus, jo Olkiluoto būvlaukumā ir radušies milzīgi papildu izdevumi, jūs šķietami neuztrauc. Es brīnos, kāda jēga ir šai jaunajai ieguldījumu dziņai nozarē, kura, neraugoties uz valsts ieguldījumiem vairāku gadu desmitu laikā – kas ievērojami pārsniedz ieguldījumus visās citās nozarēs – atkal rada šo sajukumu. Es ļoti gribētu zināt, vai jūs tiešām to visu domājat nopietni, vai arī auklas rausta kādas citas rokas.

Manuprāt, šis akmeņogļu enerģijas un kodolenerģijas apvienojums ir tieši tā stratēģija, kas ir ievirzījusi Eiropas Savienības enerģētikas politiku strupceļā. Es esmu sacījusi diezgan daudz par kodolenerģiju, bet izšķērdīgā fosilo kurināmo izmantošana – vēl kaut kas, ko ziņojums īstenībā neizskata – arī ir devis ieguldījumu pašreizējā klimata katastrofā, un šīs novecojušās iepriekšējo gadu stratēģijas būtiski uzlabojumi šajā ziņojumā nav izdarīti.

Apspiežot *Laperrouze* kundzes ziņojumu, mana grupa noteica skaidras prioritātes. Pats par sevi skaidrs, ka kodolenerģija nebija viena no tām, bet mēs centāmies panākt reālas pārmaiņas arī citās jomās. Mēs gribējām, lai mērķis par 20 % samazināt primārās enerģijas patēriņu beidzot tiktu padarīts par saistošu. Tas nav noticis. Mēs sagaidām realistisku priekšlikumu „supertīklam” jeb tīklam, kam jāspēj ietvert tiešām lielas enerģijas ražošanas kapacitātes no atjaunojamiem avotiem pie Ziemeļjūras, citās piekrastes teritorijās vai dienvidu tuksnešu reģionos. Ne ziņojumā, ne Komisijas priekšlikumā nebija nekādu reālu zīmju par šīm visām lietām.

Mēs arī uzskatām, ka bija liela kļūda atstāt visu transporta jomu ārpus stratēģiskās plānošanas procesa enerģētikas jomā, jo mēs – tāpat kā jūs – vēlamies atbrīvoties no atkarības no naftas. Jūs esat nolēmis, ka transporta lietas ir jādiskutē atsevišķi, bet, mūsuprāt, šim jautājumam ir jābūt vienam no galvenajiem fokusa punktiem stratēģiskajā enerģētikas plānošanā.

Gāzes piegāžu dažādošana ir aktuāla, un tas ir tiešām kaut kas, kas mums jādara, bet vienlaikus ir jādara viss iespējamais, lai vienreiz un uz visiem laikiem gāze tiktu izmantota efektīvi, pretējā gadījumā dažādošana neko nedos jau dienas beigās.

Es ar šausmām uzzināju pagājušajā nedēļā, ka Eiropas Komisijas atveseļošanas plāns pārskata visus tos pašus stratēģiskos traucējumus un pieņem to pašu retrospektīvo pieeju, ko pieņem šis Stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā. Man ir jāpaziņo manas grupas vārdā, ka mēs neatbalstīsim ne *A. Laperrouze* ziņojumu, ne Stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā, un mēs centīsimies atveseļošanas plāna kontekstā atbalstīt ilgtspējas un veselā saprāta lietu.

Esko Seppänen, GUE/NGL grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, solidaritāte ir jauks vārds. Tas parasti piederas kreiso leksikai. Solidaritāte būtu jāpiemin ne tikai pret *Gazprom* un pret Krieviju vērstās politikas vārdā, bet arī, lai novērstu vispārēju enerģijas trūkumu. Enerģija ir vajadzīga elektroenerģijas un siltuma veidā arī nabadzīgiem cilvēkiem.

Eiropas enerģētikas stratēģijas galvenā problēma ir tā, ka tā nav veidota no pirmsākumiem, bet sakņojas katras valsts ģeogrāfijā, vēsturē un enerģētikas ekonomikā. Ja ir kopēja stratēģija un tās struktūras ir saskaņotas, tas nozīmē, ka būs ieguvēji un zaudētāji. Ir valstis, kas ir spiestas atteikties no savām ierastajām un pārbaudītajām struktūrām solidaritātes vārdā. Tā nevar būt solidaritāte.

Elektrisko tīklu saskaņošana nozīmē arī elektroenerģijas cenu saskaņošanu. Praksē tas netiks darīts ar norādi uz vizuālākajām cenām, bet uz kaut kādām vidējām cenām. Šajā gadījumā būs zaudētāji – valstis ar lētu elektroenerģiju. Tādā pašā veidā ES budžeta nauda gāzes cauruļvadu finansēšanai būs jāatrod valstīm, kas tos neizmanto.

Laperrouze kundzei ir taisnība, kad viņa saka, ka ieguldījumi tīklos ir jāveic dalībvalstīm vai to uzņēmumiem, bet ne ES. ES nevar būt naftas, gāzes vai elektrisko tīklu operators, un lielas summas no ES budžeta līdzekļiem nedrīkst izmantot, lai atbalstītu ieguldījumus tīklos.

Turklāt mūsu grupa vēlētos atgādināt ikvienam, tāpat kā to darīja *Harms* kundze, par problēmām, kas ir saistītas ar kodolenerģiju. Lai gan, no vienas puses, tiek samazināta oglekļa dioksīda emisija, no otras puses, pieaug plutonija daudzums.

Bastiaan Belder, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) *A. Laperrouze* ziņojums risina svarīgus jautājumus, kas saistīti ar enerģijas piegādēm un ir pašlaik aktuāli Eiropas Savienībai. Nesenais gāzes konflikts starp Krieviju un Ukrainu noteikti neatstāja Eiropas Savienību neskartu. Ziņojums detalizēti izstrādā vairākas politikas līnijas Eiropas enerģijas tirgum, kas varētu ierobežot Eiropas neaizsargātību vēl viena konflikta gadījumā. Es esmu par enerģijas avotu un partnervalsti, no kurām ES importē enerģiju, lielākas dažādības meklēšanu, citiem vārdiem, par enerģijas piegāžu dažādošanu. Gāzes konflikts starp Krieviju un Ukrainu ir vēlreiz uzsvēris šī jautājuma aktualitāti, un es patiesi ceru, ka *Nabucco* projekts – lai minam tikai vienu piemēru – tiks īstenots jau tuvākajā nākotnē.

Specifiskos terminos šie centieni nozīmē to, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir jāpievērš lielāka uzmanība reģionālajai integrācijai. Pašlaik vairāku dalībvalstu tīkli ir pārāk izolēti, un tāpēc tie ir pārāk atkarīgi no

importa no trešām valstīm. Jaunu starpsavienojumu izveidošana starp dalībvalstu energotīkliem ļaus arī iekšējam tirgum darboties efektīvāk.

Lai tālāk uzlabotu iekšējā tirgus darbību, ir jābūt arī pilnīgam īpašumtiesību nodalījumam starp ražošanas uzņēmumiem, un tīklu uzņēmumiem. Tas ir labākais veids, kā pretdarboties asimetriskai tirgus atvēršanai.

Vienlaikus vairākas dalībvalstis interesējas par iespēju atjaunot to kodolelektrostaciju darbību, kuras tika slēgtas atbilstīgi nolīgumiem ar Eiropas Savienību. Tas nešķiet labākais ceļš uz priekšu. Drīzāk ieguldījumi vairāku pārrobežu starpsavienojumu izveidē varētu efektīvāk samazināt atkarību no vienas vai vairākām trešām valstīm ilgākā laikā.

Citas svarīgas politikas līnijas ziņojumā, kurām es pilnībā piekrītu, ir energoefektivitātes paaugstināšana un ilgtspējīgās enerģijas daļa. Tomēr dalībvalstīm ir atšķirīgi viedokļi jautājumā par to, vai kodolenerģijai ir nozīme CO₂ emisiju samazināšanā. To izlemīt galvenokārt dalībvalstu, nevis ES kompetence. Ziņojumā par šo jautājumu būtu vēlama lielāka skaidrība. Cerēsim, ka tas tiks labots grozījumu procesā.

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Dāmas un kungi, līdz šim es esmu ievērojis, cik ļoti šķietami un abstrakti šajā Parlamentā tiek izlemts, kas ir vislabākais Eiropai, taču mani uz šejieni sūtīja Bulgārijas vēlētajī, un tādēļ mani vairāk ieinteresē tas, kas ir vislabākais manai tēvzemei Bulgārijai.

Mums, „Ataka” patriotiem, enerģijas neatkarība ir Bulgārijas pirmā prioritāte. „Sarunu” laikā, ko mēs saucam par „ES diktātu”, mums pieprasīja slēgt 1., 2., 3. un 4. reaktoru Kozlodujas kodolspēkstacijā.

Es vēlos jums atgādināt – un ja jūs nezināt, tad varat to atcerēties – šie bloki bija pilnībā izgājuši visas pārbaudes un atzīti par absolūti drošiem. Mans kolēģis *Dimitar Stoyanov* 2007. gada sākumā uzdeva jautājumu Eiropas Komisijai, vai prasība slēgt šos mezglus ir tādēļ, lai Bulgārija tiktu pieņemta ES. Izrādījās, ka šādas Eiropas Komisijas prasības nav. Tomēr *Günter Verheugen* kungs meloja Bulgārijas Parlamentam un sacīja, ka ir šāda prasība.

Pirms dažām dienām Bulgārijā bija ārkārtīgi nopietna enerģijas krīze. Saskaņā ar mūsu Pievienošanās līguma 36. pantu mums ir tiesības sākt šīs kodolspēkstācijas reaktivāciju. Tās ir mūsu tiesības, un tādēļ mani kolēģi Bulgārijas Parlamentā pieņēma likumu par Kozlodujas 1. līdz 4. reaktora, kas pašlaik ir slēgti, reaktivāciju.

Ar maniem kolēģiem Eiropas Parlamentā *Dimitar Stoyanov* un *Slavi Binev* es esmu iesniedzis rakstisku paziņojumu 0005/2009, pieprasot reaktivēt šos reaktorus, lai Bulgārija atgūtu enerģētisko neatkarību.

Nobeigumā es gribu jums sacīt, ka Eiropa būs stipra tad, kad ikviena atsevišķa dalībvalsts būs stipra un tai būs neatkarīga enerģētika. Tas ir vienīgais veids, kā strādāt mūsu vēlētajū un pilsoņu labā.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, kad mēs apspriežam Stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā, es domāju, ka ir svarīgi uzsvērt dažus no riskiem, ar kuriem mēs saskaramies – ne tikai nedrošu enerģijas piegāžu risku ar visām ar to saistītajām problēmām, bet arī to, ka esam pakļauti tādu režīmu politiskam spiedienam, kas izmanto enerģijas piegādes kā sviru citu valdību ietekmēšanai. Tā rezultātā ir arī Eiropas Savienības sašķelšanās risks ar dalībvalstu nodalīšanos atbilstīgi to atšķirīgajām interesēm, tādējādi graujot kopīgo ārpolitiku un drošības politiku.

Es domāju, ka ir vērts apzināties, ka politika, kas mums ir vajadzīga klimata pārmaiņu risināšanai, ir lielā mērā tā pati, kas ir vajadzīga mūsu enerģētiskās drošības nostiprināšanai. Fosilo kurināmo izmantošanas samazināšana nozīmē mazāku atkarību no neuzticamiem piegādātājiem. Piegāžu pieaugums no citiem enerģijas avotiem nozīmē mazāku pieprasījumu pēc fosilajiem kurināmiem, zemākas cenas Eiropas pilsoņiem un – kas ne mazāk svarīgi – samazinātas naudas plūsmas pasaules naftas režīmiem.

Tam ir ļoti liela nozīme drošībai, kas mums jāņem vērā, apspriežot Eiropas Savienības nākotnes enerģētikas stratēģiju. Es domāju, ka daži no gabaliem viegli iegulsies vietā, ja mums būs šī perspektīva. Mums ir vajadzīgs stiprāks iekšējais tirgus Eiropas Savienībā, jo īstenībā tā ir vienīgā garantija solidaritātei starp dalībvalstīm. Tas nozīmē, ka mums ir jādara vairāk pārrobežu starpsavienojumu jomā un jāveido labāks tīkls, saistot kopā dalībvalstis un tādējādi saistot kopā tirgu.

Mums ir vairāk jāattīsta biodeģvielas. Es nepiekrītu tiem, kas saka, ka te ir risks, mēs varam – Eiropā, kā arī citās pasaules daļās – palielināt teritoriju, ko izmantojam. Pat neliels ieguldījums no biodeģvielām samazina atkarību no fosilajiem kurināmiem un cenu maiņām.

Man ir jāuzsver arī kodolenerģijas jautājums. Dažkārt man šķiet, ka tā ir zilonis istabā, jo potenciāli dod vislielāko ieguldījumu Eiropas Savienības spējā samazināt oglekļa dioksīda emisijas tagad un nākotnē. Es

gribētu nobeigt šajā noskaņā. Ja mēs mēģināsim salikt visus šos elementus kopā, mums būs iespēja ne tikai veidot stiprāku enerģētikas politiku, bet arī stiprāku drošības politiku.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Enerģētikas politika ir un paliks ES prioritāte. Gāzes krīze šoziem, kad tika reģistrētas ārkārtīgi zemas temperatūras, atkal ir izgaismojusi Eiropas Savienības un tās dalībvalstu atkarību no tradicionālajiem gāzes piegādātājiem. Eiropas Savienības devīze ir – vienoti daudzveidībā. Es ceru, ka šī gāzes krīze apvienos mūs, lai mēs izveidotu kopēju enerģētikas politiku.

Nabucco projekta attīstība un SDG termināla būve Konstancā, lielā Melnās jūras ostā, kopā ar valstu elektroenerģētikas infrastruktūru starpsavienojumiem ir pasākumi, kas var palīdzēt paaugstināt enerģijas piegāžu drošību un pastiprināt ES spēju piedāvāt solidaritāti dalībvalstīm, kuras skārusi enerģētikas krīze.

Es aicinu Komisiju un dalībvalstis ieguldīt līdzekļus Eiropas enerģijas tīkla modernizācijā, energoefektivitātes paaugstināšanā un enerģijas ražošanā no atjaunojamiem avotiem. Es arī aicinu Komisiju un dalībvalstis nodrošināt finansējumu pasākumiem ar mērķi samazināt piesārņojumu, ko rada ar akmeņoglēm darbināmas iekārtas. Pašreizējā krīzes situācija liek dalībvalstīm pievērst lielāku uzmanību prioritāšu un attīstības stratēģisko pamatnostādņu noteikšanai.

Attiecībā uz energoefektivitāti, ES var sasniegt ātrus rezultātus par pieņemamu cenu cīņā pret klimata pārmaiņām. Paaugstinot ēku energoefektivitāti un veicinot pasīvās ēkas, kā arī izmantojot informācijas un sakaru tehnoloģijas enerģijas patēriņa samazināšanai un energoefektivitātes paaugstināšanai ar viedo mēriekārtu un automatisko sistēmu plašu ieviešanu, tiek atbalstītas stratēģiskās pamatnostādnes attīstībai, kurā Eiropai ir jāiegulda līdzekļi.

Es arī aicinu Komisiju un dalībvalstis nodrošināt finansējumu pasākumiem ar mērķi samazināt piesārņojumu, ko rada ar akmeņoglēm darbināmas iekārtas. Pašreizējā ekonomikas krīze liek dalībvalstīm pievērst lielāku uzmanību prioritāšu un attīstības stratēģisko pamatnostādņu noteikšanai. Līdz 2020. gadam ES ir jāpaaugstina energoefektivitāte par 35 % un jāsamazina primārās enerģijas patēriņš par 20 %. Es aicinu Komisiju un dalībvalstis veicināt un finansēt pētniecības projektus, kas vērsti uz energoefektivitātes paaugstināšanu.

Komisār, es aicinu Eiropas Komisiju, Eiropas Investīciju banku un dalībvalstis izveidot Eiropas Energoefektivitātes un atjaunojamo enerģijas avotu fondu, lai nodrošinātu, ka tiek iegūts nepieciešamais valsts un privātais kapitāls, lai īstenotu energoefektivitātes projektus, ko pašlaik izstrādā visā Eiropas Savienībā. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais – es gribu atzīmēt transporta nozari, kas ir galvenā naftas patērētāja. Es uzskatu, ka mums tagad ir jāpieņem Eiropas līmenī augsti ambiciozi viedā un pat ilgtermiņa mērķi līdz 2020. gadam attiecībā uz transportlīdzekļu energoefektivitāti. Es arī mudinu dalībvalstis izstrādāt viedā transporta politikas preču pārvadājumiem un cilvēku kustībai, it īpaši pilsētu teritorijās. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais – viedais transports ir viena no stratēģiskajām pamatnostādnēm transporta attīstībai.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, mēs visi zinām, ka Eiropas enerģijas tirgum ir problēmas. Mēs tagad importējam gandrīz 50 % un, ja neko nedarīsim, 10 gadu laikā tie būs 70 %. Mēs paši bieži ražojam enerģiju tādā veidā, kas bojā vidi un rada siltumnīcas efektu, kas savukārt bojās mūsu veselību, ekonomiku un stabilitāti ne tikai tajā pasaules daļā, kurā mēs dzīvojam, bet arī daudzās citās pasaules daļās.

Enerģija, kas mums ir Eiropā, ir jāsadala pa sadales tīklu, kas ir novecojis, nav renovēts vai labi uzturēts. Mums arī ir tuvi kaimiņi un konflikti attiecībā uz enerģētikas jautājumiem, kas ir ārkārtīgi satraucoši. Mēs esam vairākkārt runājuši par mūsu attiecībām ar Krieviju šeit Parlamentā pagājušajā gadā, un ir pilnīgi nepieņemami pārvērst enerģētikas krīzi par Jaungada tradīciju un nostādīt parastos cilvēkus situācijā, kurā veci cilvēki nosalst līdz nāvei, ir jāslēdz slimnīcas, un uzņēmumu pārtrauc darbu. Tas ir pilnīgi nepieņemami.

Vēl pilnīgi nepieņemami ir tas, ko Krievija un *Gazprom* mēģina darīt ar *Nord Stream*, proti, ignorēt Zviedrijas vides tiesību aktus un Eiropas tiesību aktus par Baltijas jūras drošību, neraugoties uz to, ka šai iekšzemes jūrai jau ir neticami lielas nedzīvo dzīvumu teritorijas. Tas ir pilnīgi nepieņemami.

Mums vajadzēs visus enerģijas avotus, visas jaunās tehnoloģijas, visas inovācijas, visu pētniecību un visu pieejamo datoru jaudu, lai atrisinātu visas šīs dažādas problēmas. Komisijas iesniegtie noteikumi, tai skaitā finansēšanas pakete, ir ļoti labi, bet mūsu pilsoņi vēl joprojām gaida, lai valdības uzdrošinātos pieņemt lēmumu par enerģētisko solidaritāti un lielo monopolu sadalīšanu. Šie monopoli ne tikai nodarbojas ar enerģijas ražošanu, bet arī ar enerģijas sadali, un pilsoņi un uzņēmumi, gan mazie uzņēmumi, gan lielās nozares ir tādējādi iekļūtas nepieņemamā situācijā.

Es domāju, ka referente *Laperrouze* kundze ir radījusi ārkārtīgi labu ziņojumu. Es arī domāju, ka Komisijas priekšlikums šajās jomās ir ļoti labs un es ceru, ka mēs varam panākt lēmumu šajā jautājumā, cik ātri vien iespējams. Paldies.

Eugenijus Maldeikis (UEN). – (LT) Gāzes krīzes galvenā mācība ir Eiropas enerģosistēmas lielā neaizsargātība un ievērojama piegāžu risks. Šis risks paliek, jo nolīgums starp Ukrainu un Krieviju ir vienreizējs nolīgums, un situācija, protams, atkārtosies. Divpusējie enerģētikas jautājumi paliek fundamentāli neatrisināti ne tikai starp Ukrainu un Krieviju, bet arī starp Ukrainu un Eiropas Savienību un starp Eiropas Savienību un Krieviju vēl jo vairāk tādēļ, ka nav kopējas ES-Ukrainas-Krievijas enerģētikas operāciju sistēmas. Līdz šim nav bijuši ne drošības pasākumi, ne garantijas – tām vēl ir jānāk. Es gribētu uzsvērt, ka atkarība no gāzes piegādēm un no gāzes izmantošanas dramatiski pieaug un pieaugs vēl ātrāk, jo tiek slēgtas kodolspēkstacijas Lietuvā, Bulgārijā un Slovākijā. Tas rāda, ka risks paliek un pat varbūt pieaug.

Mums ir ļoti skaidra ilgtermiņa stratēģija visai Eiropas Savienībai. Mums par to ir bijušas ļoti karstas debates. Mēs runājam par ilglaicīgiem pasākumiem. Manuprāt, visvājākais posms ir mūsu īslaicīgā vai vidēja termiņa enerģētikas politika. Tā nav izgājusi realitātes pārbaudi, un to pierādīja gāzes krīze. Es aicinātu Komisiju izpētīt scenāriju, kurš diemžēl nebija izpētīts dažādu citu juridisku un politisku iemeslu dēļ. Kādas būtu izmaksas, ieguvumi un sekas Bulgārijas, Slovākijas un Lietuvas kodolspēkstaciju darbības pagaidu pagarināšanai, tādējādi būtiski nostiprinot gan šo valsti, gan visas Eiropas enerģētisko drošību šajā situācijā? Turklāt, ņemot vērā ilgstošas un nenoteiktas ekonomikas krīzes apstākļus, tas varētu ļaut efektīvāk izmantot resursus un ievērojami samazinātu krīzes slogu mūsu iedzīvotājiem un uzņēmējdarbībai.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāj, jautājumā par enerģētiskās drošības stratēģiju un *Laperrouze* kundzes ziņojumu ir viena lieta, kas, manuprāt, ir kopēja Komisijas priekšlikumam un *A. Laperrouze* ziņojumam – tie abi neizvirza nekādas prioritātes. Tie ir savārstījumi no visa, par ko lobē spiediena grupas visapkārt Komisijā un Parlamentā. Kamēr mēs neizvirzīsim prioritātes, mēs nekad nepiešķirsim naudu saprātīgi.

Patiesībā prioritāte ir visiem ļoti redzama. Mums ir jāsāk ar ēku, transportlīdzekļu, ledusskapju un tā tālāk efektivitāti. Nekas nav lētāks un nekas neradīs vairāk darba vietu. Otrkārt, ir atjaunojamie enerģijas avoti. Kad mēs sakām, ka 60 % visā enerģiju kopumā ir jānāk no atjaunojamiem enerģijas avotiem līdz 2050. gadam, tas nozīmē, ka vismaz 90 % no mūsu elektroenerģijas ir jāražo no atjaunojamiem avotiem. Šis skaitlis – 90 % elektroenerģijas ražošana no atjaunojamiem avotiem – noteikti tiks sasniegts pirms 2050. gada, jo mēs jau esam pieņēmuši direktīvu, kas nosaka mērķi 35 % 2020. gadam. Ja mēs varam sasniegt 35 % zaļās elektroenerģijas līdz 2020. gadam no šodienas sākuma punkta 15 %, mums ir jāvar sasniegt 60 % vai vairāk jau ap 2030. gadu.

Treškārt, ir gāze, kas mūs pārpludinās. Kā tas varētu notikt? Mēs tagad ieguldām miljardus gāzes cauruļvados, un sagaidām, ka gāzes patēriņš Eiropā samazināsies. To jūs rakstāt savā dokumentā, Piebalga kungs, un to var izlasīt starp rindām arī *Laperrouze* kundzes ziņojumā.

Tātad mums ir efektivitāte, atjaunojami enerģijas avoti un gāze, un jūs vēlaties ieguldīt EUR 1,3 miljardus oglekļa uztveršanā un uzglabāšanā (CSS). Kur tad te vēl ir vieta aklai lojalitātei kodolenerģijai?

Man jāsaka, komisār, ka jūs nevarat pat tikt galā ar summām. Ja mēs izejam uz efektivitāti un atjaunojamiem avotiem un īstenojam gandrīz pieņemamu gāzes politiku, un ja tiešām vajag, ieguldām drusku vairāk CSS, mums nevajag kodolenerģiju un mums nav jāuzņemas šis risks. Tikai palūkojieties uz faktiem!

Attiecībā uz Ekonomikas atveseļošanas plānu man ir jāsaka, ka mani kaitina Komisija. Neviena pensa energoefektivitātei! Neviena pensa pilsētu sadraudzībai! Komisār, 10. februārī pēc jūsu ielūguma Briselē ieradās pārstāvji no 300 vietējām pašvaldībām visā Eiropā. Ko mēs viņiem teiksim: ka *Barroso* kunga valdība nogrieza EUR 500 miljonu no pilsētu sadraudzības budžeta starp pirmdienu un trešdienu pagājušajā nedēļā? Man tas šķiet tik pretrunīgi un pilnīgi nepareizi. Patiesībā mums ir vajadzīgas sadraudzības pilsētas kā partneri jaunajā enerģētikas politikā. Neviena pensa saules enerģijai, neviena pensa biomasai! Citiem vārdiem, mēs veidojam Ekonomikas atveseļošanas plānu, kurā mēs dodam trīs ar pusi miljardu enerģētikas gigantu oligarhijai un ne vienu vienīgu eiro partneriem, kuru palīdzība mums ir vajadzīga, lai pārietu uz zaļo enerģiju.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Paldies, es runāšu īsi. Es gribētu pievērsties diviem aspektiem, kas, manuprāt, vēl nav apspriesti, proti, tam, ka ir vajadzīga integrēta enerģētikas sistēma Eiropā, kas savstarpēji savienotu dažādos enerģijas veidus un kas savstarpēji savienotu dažādos tīklus tādā veidā, ka būtu iespējams pārvarēt jebkādas enerģijas piegāžu pārtraukumus. Nesenā gāzes krīze parādīja, ka tas ir ārkārtīgi svarīgs uzdevums. Otra lieta ir tā, ka mums ir jāsavieno šie enerģijas tīkli ar līdzīgiem tīkliem citās nozarēs, piemēram,

ar transporta un sakaru tīkliem, lai panāktu starp tiem zināmu simetrijas pakāpi. Līdz šim tas vēl nav tā bijis, un es domāju, ka vērīgāka ieskatīšanās parādīs, ka te ir sakarības. Es gribētu sacīt, ka tīklu stāvoklis Eiropas nākotnes struktūrās ir ļoti svarīgs, un ka šie tīkli ir daudz svarīgāki vienotai Eiropai nekā pastāvīgi pieaugošā birokrācija gan Briselē, gan dalībvalstīs. Es uzskatu, ka Eiropas Savienība nākotnē kļūs par tādu kā kaklarotu, kas uzvērtā uz šiem tīkliem.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Pašreizējā finanšu krīze nosaka ekonomikas krīzi. Turklāt pieejamu kredītu trūkuma dēļ pastāv enerģētikas un pārtikas krīzes. Lai saglabātu vismaz pašreizējo enerģijas ražošanas līmeni, līdz 2030. gadam vajadzēs ieguldīt aptuveni USD 26 miljardus rekonstrukcijā un jaunu naftas un gāzes atradņu attīstībā visā pasaulē, kā arī visu veidu enerģijas ražošanā un sadalē.

Vienlaikus vajadzēs integrēt naftas, gāzes un elektroenerģijas plūsmas tā, lai radītu efektīvu un augsti diversificētu sistēmu. Šai sistēmai ir jāpalīdz pārvarēt vietēju politisku strīdu sekas un arī dabas katastrofu sekas, kā arī jānodrošina funkcionējošas enerģijas piegādes Eiropas mērogā. Slovēnijas Republikai pašai bija iespēja pēdējās nedēļās piedzīvot šādas situācijas sarežģītību, kad Krievijas un Ukrainas konflikta rezultātā vairākas dienas Slovēnija nesaņēma nevienu kubikmetru gāzes. Slovēnijas un arī citu Eiropas valstu pieredze ir pierādījusi, ka ir vajadzīgs spēcīgs atbalsts Eiropas Savienības prioritātei – atsevišķo enerģijas tirgu savstarpējai savienošanai un integrēšanai Eiropā.

Tomēr man ir jāmin tas, ka divu reaktoru uzspiesta un priekšlaicīga darbības pārtraukšana *Jaslovské Bohunice* kodolspēkstacijā ir atzīta par pārstēdīgu kļūdu šajā situācijā. Reaktori atbilda visiem drošas darbības kritērijiem. To darbības pārtraukšanu pieprasīja Eiropas Komisija Pievienošanās līgumā kā maksu par Slovēnijas pievienošanos Eiropas Savienībai. Šis lēmums noteikti vājināja ne tikai Slovēnijas, bet arī Eiropas Savienības enerģētisko pašpietiekamību.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, cīņa pret klimata pārmaiņām un nepieciešamība nodrošināt enerģētisko drošību un stiprināt mūsu ekonomikas konkurētspēju ved mūs pa trešās rūpniecības revolūcijas ceļu pretim ērai, kurā mēs atradināsimies no minerālo degvielu izmantošanas.

Tā ir īsta revolūcija, kas radīs milzīgas strukturālas pārmaiņas ražošanas un patērēšanas modelī un galu galā – mūsu dzīvesveidā. Es ticu, ka mēs kā Eiropas Savienība saglabāsim globālo vadību šajā revolūcijā. Lai tas notiktu, mums būs jādara viss iespējamais, lai ierobežotu ekonomikas energointensitāti visās nozarēs. Viens no energoefektivitātes uzlabošanas līdzekļiem ir informācijas un sakaru tehnoloģiju (ICT) izmantošana. Ir vajadzīgi ievērojami stimuli, lai izmantotu šīs tehnoloģijas energoefektivitātes paaugstināšanai par 20 % līdz 2020. gadam saskaņā ar 20-20-20 plāna mērķi.

Priekšlikums, ko mūs aicina pieņemt pāris dienu laikā un kas attiecas uz energoefektivitātes pastiprināšanu ar ICT, liek īpašu uzsvāru uz pētniecību un tādu novatorisku tehnoloģiju attīstību kā nanotehnoloģijas un fotonu tehnoloģija, kurām ir augsts energoefektivitātes uzlabošanas potenciāls, kā arī uz tādu politiku izstrādāšanu, kas pastiprinātu šo tehnoloģiju pielietošanu.

Līdzīgi tas arī dod ievērojamu impulsu „zaļākām” inovācijām un uzņēmējdarbībai ar vairākiem pasākumiem un darbībām. Es īpaši atzīmētu zaļos valsts iepirkumus, kas ļaus valsts sektora aģentūrām būt vadošajām enerģijas taupīšanā, izmantojot jaunus ICT tehnoloģiskus pielietojumus.

Visbeidzot, priekšlikums sniedz stimulus viedu un integrētu enerģētiskās saimniecības sistēmu izveidošanai pilsētās un viedu satiksmes vadības sistēmu izveidošanai ar racionālāku satiksmes disciplīnu un racionālākām transporta sistēmām.

No manis sacītā ir skaidrs, ka, lai gan priekšlikums, par kuru mēs balsosim pēc dažām dienām, nav normatīvs, tas ir ļoti svarīgs, jo tas būtībā padara ICT par vienu no galvenajiem ilgtspējīgas attīstības indikatoriem Eiropas Savienībā. Tādēļ es aicinu jūs atbalstīt priekšlikumu balsošanā nākamajās dienās.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mums visiem, es ceru, ir skaidrs, kādas šeit ir prioritātes: energoefektivitāte, enerģijas taupīšana un atjaunojamie enerģijas avoti. Tomēr mēs nevaram apiet to, ka mums vajadzēs rūpēties par mūsu gāzes piegādēm vēl daudzus gadus. Tādēļ – ko mēs varam mācīties no strīda starp Ukrainu un Krieviju un no krīzes, kas radās no šī strīda? Manuprāt – un man nav patīkami to sacīt, komisār – šķiet, ka mēs nebūsim labāk, vai vismaz daudz labāk, sagatavoti iespējamajai nākamajai krīzei. Nevar arī sacīt, ka krīze ir beigusies, un es neredzu, ka būtu izstrādāta reāla stratēģija vai ka būtu izdarīti secinājumi no šī strīda starp Ukrainu un Krieviju.

Daži Parlamenta deputāti uzskata, ka mums vajadzētu noslēgt divpusējus nolīgumus ar Ukrainu, bet ir jānorāda, ka Ukrainai ir jāuzņemas vismaz daļa vainas par situāciju, kas nesen izveidojās, un es tiešām

nevēlētos pakļaut sevi atkarībai no strīdiem starp *Yushchenko* kungu un *Tymoshenko* kundzi vai *Yanukovych* kungu vai kādu citu. Ukraina, protams, labprāt vēlētos pirkt gāzi no Krievijas un pēc tam pārdot to mums par dārgāku cenu tāpat kā Turcija attiecībā uz *Nabucco*, bet es pie tā atgriezīšos vēlāk. Tātad, ja mēs gribam, lai mūsu gāze būtu tikpat nedroša, bet dārgāka, mums ir jānoslēdz divpusējs nolīgums, taču ja mēs vēlamies rast reālu risinājumu, mums ir jānoslēdz trīspusējs nolīgums, kas ietver Krieviju kā piegādātāju, Ukrainu kā tranzītvalsti un mūs, un jāpanāk vienošanās šajā sakarā, it īpaši attiecībā uz tranzītu un infrastruktūru. Es neesmu dzirdējis neko no Komisijas par šo priekšlikumu vai par jebkādiem alternatīviem priekšlikumiem.

Attiecībā uz ieguldījumiem infrastruktūrā, ja mēs skatāmies uz austrumiem, ir jāapspriež galvenokārt trīs cauruļvadi: *Nord Stream*, *South Stream* un *Nabucco*. *Nord Stream* ir piegādes cauruļvads ziemeļos, tas atrisinās tranzīta problēmu, bet nesamazinās mūsu atkarību no Krievijas. *South Stream* arī var atrisināt tranzīta problēmu, bet tāpat nesamazinās mūsu atkarību no Krievijas. Turklāt, ja mēs skatāmies uz izmaksām, *South Stream* ir pat nedaudz dārgāks par *Nabucco*, vismaz saskaņā ar dažiem pētījumiem, kas norāda, ka mums ir jāizdara lieli ieguldījumi *Nabucco*. Kad es apsveru – un es to esmu jau minējis dažos iepriekšējos gadījumos, komisār – cik ātri ASV uzbūvēja *PTCP* naftas cauruļvadu un cik ilgi mēs runājam par *Nabucco* gāzes cauruļvadu, es tiešām domāju, ka tas ir skandalozī, cik maz Eiropa ir sasniegusi – tā ir mūsu vājuma pazīme.

Mums ir jādabojas ātri, ne tikai saistībā ar Azerbaidžānu un Turkmenistānu – ko mēs drīz apspriedīsim – bet arī attiecībā uz Irāku. Tas, ka gāzi tur vienkārši laiž gaisā kā izmešus, neizanalizējot, kā to varētu nogādāt uz *Nabucco* cauruļvadu, tiešām ir liela kļūda. Es vēlētos lūgt jūs, komisār, ātri un skaidri vest sarunas ar Turciju, lai mēs panāktu vienošanos par šo jautājumu. Protams, mums vajadzēs arī pārliecināt Kipru, lai tā pārtrauc enerģētikas nodaļas bloķēšanu – viņu pastāvēšana uz to, ka mēs nevaram pat vest sarunas par šo nodaļu, parāda solidaritātes trūkumu, jo tas gluži dabiski rada grūtības attiecībās ar Turciju. Jūs mājat piekrist, komisār, es redzu, ka mūsu viedokļi šeit sakrīt.

Pievērsoties beidzot kodolenerģētikai, šeit ir daži ļoti atšķirīgi viedokļi par šo jautājumu Parlamentā. Diemžēl es arī nevaru balsot par A. Laperrouze ziņojumu, piemēram, tādēļ, ka tas šajā ziņā ir pārāk vienpusīgs.

Visās šajās debatēs mani visvairāk satrauc tas, ka mums tagad ir jauni notikumi Francijā, proti, kodolatkritumu daudzuma samazināšanās, taču pēc sīkākas izpētes jūs atklājat, ka šie atkritumi ir stiprāk radioaktīvi. Tā nevar risināt problēmu, it īpaši attiecībā uz atkritumiem. Mums vajadzēs pielikt daudz vairāk enerģijas un domāšanas, lai atrisinātu atkritumu un to apglabāšanas problēmu.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, enerģētikas krīze ir atklājusi Eiropas Savienības vājumu. Mums vēl joprojām ir grūtības ar šīs situācijas radīto politisko problēmu apgūšanu. Šīs kļūdas spilgtākā ilustrācija ir *Angela Merkel* priekšlikums, kurā pēc trešās enerģētikas krīzes mums tiek ieteikts veidot vēl stiprākas saites ar Krieviju, būvējot ziemeļu un dienvidu gāzes cauruļvadus. Patiesība ir gluži pretēja. Šī krīze parāda, ka mums jāpieliek visi spēki, būvējot neatkarīgu infrastruktūru, kas ļaus mums piekļūt neatkarīgiem enerģijas izejmateriālu avotiem Azerbaidžānā un Turkmenistānā. Krīze rāda, ka mums ir jāizsvītro ziemeļu gāzes cauruļvads no Eiropas Komisijas prioritāšu saraksta, lai izvairītos no Krievijas monopolstāvokļa Eiropā. Enerģētikas problēmu risināšana būs kritisks moments visā integrācijas procesā. ES ir iespēja parādīt savu efektivitāti un iegūt jaunu spēku. Tā var arī parādīt savu pasivitāti un riskēt ar marginalizāciju.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos runāt par nepieciešamību apvienot informācijas sabiedrības informācijas tehnoloģijas revolūciju ar enerģētikas revolūciju, kas ir lielas Parlamenta rezolūcijas temats.

Mums ir vajadzīgi viedi elektrotīkli; patreiz tie ir izšķērdīgi un anahroniski. Mums vajag patērēšanu, kas tiek pārvaldīta saskaņā ar ražošanu.

Mums ir vajadzīgi viedi tīkli un viedas mājas. Šādu viedu patērēšanu var nodrošināt tikai ar internetu un tikai ar visu elektrisko tīklu apvienošanu ar informāciju, kas nāk no mājām, fabrikām, ēkām un tā tālāk.

Šādā veidā mēs varētu būt daudz autonomāki, daudz neatkarīgāki, un Eiropa varētu uzņemties vadošo lomu šajā būtiskajā globālajā jautājumā tā, lai nebūtu dučiem nevajadzīgu spēkstaciju, kā tas ir tagad. Vairākums valstu ražo trīs reizes vairāk enerģijas nekā patērē, jo ražošana ir orientēta uz maksimālo patēriņu. Tas tā nebūtu viedo tīklu gadījumā. Viedie tīkli ļautu pielāgot patēriņu ilgtspējīgai ražošanai un pašreizējiem ražošanas līmeņiem.

Šādā veidā mēs varētu sadarboties arī ar kaimiņvalstīm Vidusjūras reģionā. Ir vajadzīgs plašs, tīrs, vieds tīkls, lai savienotos ar mūsu dienvidu kaimiņiem, kuriem ir potenciāls saules enerģijas ražošanai, izmantojot

progresīvās tehnoloģijas un liela mēroga iekārtas. Tā būtu lieliska iespēja sadarbībai par tehnoloģiju pārredzamību. Mēs varētu veicināt tīru nākotni mums visiem.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties referentei par viņas ziņojumu.

Ļaujiet man komentēt dažus jautājumus par Stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā un par nesenās enerģētikas krīzes problēmām, kas ir cieši saistītas.

Mans pirmais punkts: mūsu ziņojumā, kurā dalībvalstis tiek aicinātas runāt vienā Eiropas balsī par enerģētikas jautājumiem, mēs esam skaidri pateikuši, ka tas, ko visi eiropieši ir reāli piedzīvojuši pēdējās nedēļās, proti, enerģijas piegāžu pārtraukumu dalībvalstīs, ietekmē Eiropas Savienību kopumā. Tas ir ļoti svarīgi. Tas ir Eiropas solidaritātes pamats un pamats ārkārtas reaģēšanas pasākumu attīstīšanai.

Mans otrais punkts ir tas, ka ziņojums piemin CCS tehnoloģiju kā iespēju sasniegt mūsu vides mērķus, tomēr izmantojot kā enerģijas avotu akmeņogles, kas ir plaši pieejamas Eiropā. Attīstot CCS, Eiropa var kļūt par pasaules līderi progresīvo tehnoloģiju jomā, kas dos ieguldījumu mūsu globālajā konkurētspējā un nostiprinās mūsu ekonomikas. Tas pats attiecas uz akmeņogļu gazifikācijas tehnoloģiju, kas ir ļoti svarīga kā papildus gāzes piegādes avots – tas nozīmē gāzes piegāžu diversifikāciju.

Mans trešais punkts ir tas, ka šis stratēģiskais dokuments īpaši uzsver nepieciešamību veikt ieguldījumus enerģijas piegāžu infrastruktūrā. Infrastruktūras projektiem, kas saņem atbalstu ES līmenī, ir pirmkārt un galvenokārt jādod ieguldījums reālā avotu un maršrutu diversifikācijā piegādēm dalībvalstīm un ES kopumā.

Ieguldījumi Ukrainā mums ir īpaši nozīmīgi. Kopā ar Ukrainas partneriem mēs varētu nākotnē uzņemties kopīgu atbildību par gāzes padevi uz Krievijas un Ukrainas robežas. Šāda soļa iemesls no mūsu puses ir ļoti vienkāršs. Enerģētikas attiecību ziņā Ukraina atbilst starptautiskajiem standartiem. Tā ir ratificējusi Enerģētikas hartas līgumu un tādēļ darbojas ar pārredzamiem noteikumiem.

Mans ceturtais punkts ir tas, ka mūsu stratēģiskais dokuments lielā mērā papildina mūsu centienus Trešās enerģētikas paketes īstenošanā. Ko tas nozīmē? Tas nozīmē darbīgu iekšējo enerģijas tirgu Eiropas Savienībai; tas nozīmē solidaritāti un atbalstu no daudzām pusēm. Pabeigsim likumdošanas procedūru nākamajos trīs mēnešos! Tas mums ir ļoti svarīgi.

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, dāmas un kungi, mums ir jāatceras vēsture. Mūsu enerģētikas tīkli tika būvēti, lai apmierinātu Aukstā kara vajadzības atbilstoši tā laika politiskajiem apstākļiem. Tagad tie ir uzlaboti un šur un tur pielāpīti, taču tas ir radījis mums problēmu, pie kuras mums būs vēlāk atkal jāatgriežas.

Tā kā vajadzība pēc enerģijas ir pieaugusi dramatiski un arī ekonomika strauji attīstījusies, ir mainījusies cena, piegādes un vides problēmas. Tās ir kļuvušas par mūsu lielāko izaicinājumu. Tā kā problēmas ir globālas, ir vajadzīgi globāli risinājumi. Tādēļ ir svarīgi iesaistīt ASV un jaunattīstības valstis kopējā enerģētikas procesā. Mēs rādīsim ceļu, bet ASV ir jāseko Eiropas piemēram un jāstrādā kopā ar mums.

Tā kā enerģētikas risinājumi ir globāli, mums ir vajadzīga Eiropas enerģētikas diplomātija, un es saprotu, ka enerģētikas komisārs ir veicis lielu darbu šajā sakarā un saistībā ar šo neseno enerģētikas krīzi. Mums ir vajadzīga enerģētikas diplomātija tā vienkāršā iemesla dēļ, ka šie ir tik lieli jautājumi, ka to dēļ ir notikuši kari agrāk un notiks atkal nākotnē. Tādēļ tas ir ļoti nopietns jautājums.

Ir arī gluži acīmredzami, ka mums ir vajadzīgs enerģiju kopums, kas ietver dažādus enerģijas avotus, kas ir tik plaši pamatoti, cik vien iespējams, jo tas stabilizēs enerģētikas situāciju un tā rezultātā iestāsies katras valsts un arī Eiropas dažādība.

Protams, enerģijas taupīšana ir svarīgs problēmas risinājums: tā ir vislētākā un visefektīvākā metode. Tam ir vajadzīgs kaut kas, ko es tagad uzskatu par vissvarīgāko lietu, kas ir jādara: enerģētika ir jāpadara vieda. Ja mēs ievērojami nepalielināsim viedo tehnoloģiju izmantošanu, mēs nesasniesim mūsu mērķus. Laimīgā kārtā viedās tehnoloģijas ir attīstījušās tieši laikā. Cilvēki un uzņēmumi nezina par enerģiju, ko izmanto bez viedajām tehnoloģijām. Tādējādi informācijas un sakaru tehnoloģijas (ICT) ir risinājums, kas palīdzēs mums sasniegt mērķus un saglabāt mūs kārtībā. Tie ir atgādinājums par mūsu ekstravaganci. Tādēļ tie ir kā labs skolotājs, bet arī kā labs algots izpildītājs, jo prāts ir vajadzīgs ne tikai tīklam, bet arī iekārtām, mājām un automobiļiem. Visās cilvēka darbības jomās ir vajadzīgs prāts, lai kontrolētu enerģijas patēriņu. Šajā sakarā es uzsvērtu jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu sektora nozīmi un inovācijas, kas tur rodas, jo tās var būt patiesi radošas. Turklāt ir sociālais aspekts – ar to ir saistīts enerģijas trūkums un vienlaikus arī nodarbinātība.

Mums šķiet dīvaini, ka Ukraina ir tranzīvalsts. Acīmredzot, kā sacīja Swoboda kungs, cauruļvadam vajadzētu būt alternatīvā pārvaldījumā, piemēram, trīspusējā pārvaldījumā, kas ietvertu ES, un tad problēma atrisinātos.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, visās diskusijās par enerģētikas krīzi ir viens aspekts, ko mana kolēģe Anne Laperrouze piemin, bet kam parasti pievērš nepietiekamu uzmanību. Mēs runājam par energoefektivitāti klimata pārmaiņu un degvielas trūkuma kontekstā, bet energoefektivitātei ir arī liela stratēģiska nozīme. Pieprasījuma kontrole noņem spiedienu no piegādes puses un ir izšķiroša enerģētiskās neatkarības sasniegšanā Eiropā. Es gribu pateikt divas īpašas lietas šī jautājuma kontekstā, uz ko jāsniedz mutiska atbilde, par informācijas un sakaru tehnoloģiju izmantošanu.

Pirmkārt, es esmu nobažījies, ka viedo mērītāju parādīšanās nevirzās uz priekšu ar tādu atdeves pakāpi, kāda ir prasīta direktīvā par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energopakalpojumiem un uz kādu aicina E. Morgan ziņojums. Dažās valstīs ir pieejami digitāli displeji, kas rāda patērētājiem, cik daudz enerģijas viņi izmanto – tas ir lietderīgi – taču īsteni vieds mērītājs dara daudz vairāk. Tas nodrošina divvirzienu sakarus, detalizētu patērētāja pieprasījuma analīzi un precīzus mērījumus, kā arī maksājumus par patērēto elektroenerģiju, kas piegādāta ar mikroatjaunojamiem avotiem. Mums ir vajadzīgi viedi mērītāji. Tie ir izšķiroši uzdevumam pārveidot ēkas no enerģijas patērētājiem par neto enerģijas ražotājiem.

Otrkārt, attiecībā uz apgaismošanu es ceru, ka mēs izņemsim no tirgus visneefektīvāko mājturības apgaismojumu, un tam pašam ir jānotiek ar biroju un ielu apgaismojumu. Mums tomēr jau ir jāskatās uz priekšu uz nākamajiem tehnoloģiskajiem soļiem, piemēram, plašāku viedā apgaismojuma sistēmu izmantošanu ar sensoriem, kas mēra kustību un dabiskā apgaismojuma līmeni, lai samazinātu vai izslēgtu mākslīgo apgaismojumu. Tagad jau ir jauni energoefektīvi gaismas avoti blakus kompaktajām fluorescences lampām, un ir laiks valsts sektoram – un tas ietver Eiropas iestādes – uzņemties vadību ICT izmantošanā energoefektivitātes paaugstināšanai.

Roberts Zile (UEN). – (LV) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, vispirms vēlētos pateikties Laperrouze kundzei par visaptverošo ziņojumu. Krīzes vienmēr dod iespēju pieņemt būtiskus lēmumus, kas kardināli var mainīt mūsu vērtības un politiku. Man ir pamats domāt, ka nesenā gāzes krīze ir atvērusi acis politiķiem attiecībā uz daudzu Eiropas daļu ievainojamību energoapgādē. Un gan atjaunošanas plāns, gan Komisijas sagatavotais otrais stratēģiskais pārskats, gan arī šis ziņojums dod cerības uz Eiropas vienoto energopolitiku, tai skaitā uz to, ka beidzot tiks likvidētas Eiropas izolētās enerģētikas salas, tai skaitā arī viena no šīm salām – Baltijas valstis. Un vēl viens aspekts – par sašķidrinātās dabas gāzes terminālu attīstīšanu. Jā, tie var kļūt par alternatīvu Krievijas gāzes piegādēm daudzās vietās, taču tikai ar nosacījumu, ka nacionālās valdības spēs izturēt spiedienu un neveidos tos kā Krievijas gāzes eksporta papildu jaudas, bet gan tikai kā importa terminālus. Paldies!

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Piebalga kungs, Reding kundze, dāmas un kungi, mums tagad ir vajadzīgi ieguldījumi. Mēs esam uz enerģētikas krīzes un finanšu krīzes sliekšņa. Mums ir jāiegulda tik ātri un tik labi, cik vien iespējams, un tādēļ mēs varam tikai sacīt „jā” ne tikai cauruļvadu būvei, bet arī SDG kuģiem. Mums ir jābūvē tie cik ātri vien iespējams, jo tas radīs darbavietas un tādējādi dos ieguldījumu pilnīgai nodarbinātībai Eiropā.

Cauruļvadiem nav jākonkurē citam ar citu, bet drīzāk katra jauna cauruļvada izbūve ir abpusēji izdevīga situācija tāpat kā SDG terminālu būve. Šis ir svarīgs jautājums nākotnei.

Visvairāk mums ir vajadzīgi ieguldījumi energoefektivitātē, ne no valsts līdzekļiem, bet drīzāk ar nodokļu samazināšanu. Ja mēs varētu dot katram pilsonim pabalstu EUR 10 000 gadā, ko viņi varētu segt no nodokļiem, mēs varētu nekavējoties sākt ieguldījumus energoefektivitātē un atjaunojamos enerģijas avotos; attiecībā uz pēdējiem progresīva amortizācija vai izdevumu tieša iekļaušana bilanci būtu īpaši vērtīgs līdzeklis. Ja mēs varētu noteikt tam trīs gadu robežu, tas būtu liels sasniegums mums visiem. Mēs varētu labāk risināt nodarbinātības un enerģētikas jautājumus. Šajā sakarā komisāram Kovács būtu jāuzņemas iniciatīva.

Viens punkts, kas īpaši rada raizes šajā programmā, gluži dabīgi ir kodolenerģētikas nozare: ir būtiski nodrošināt kodolspēkstaciju drošību un aizsardzību un darīt to vislabākajā iespējamā veidā. Šeit latīņu nevar uzstādīt pārāk augstu – gluži vienkārši mums ir vajadzīgs, lai cilvēki uzticas Eiropas Savienībai, ka tiks veikti piemēroti pasākumi, ka tiks veikti tālāki drošības pētījumi un ka būs juridiski saistošas prasības, kas ļaus bīstamas kodolspēkstacijas nekavējoties izslēgt no tīkla pēc tiesas vai regulatora nolēmuma. Eiropas

iedzīvotājiem ir tiesības uz drošību šajā jomā, lai mēs varētu virzīties uz nākotni, kurā enerģijas ražošana nepakļaus mūs briesmām un mēs varēsim gulēt mierīgi. Komisija te var dot nozīmīgu ieguldījumu.

Galu galā tomēr arī Padomei par kodoldrošību atbildīgajā grupā nāksies uzņemties savus pienākumus un neiet pa to ceļu, ko pilsoņi nenovērtē, proti, bloķējot Eiropas Parlamenta un Komisijas priekšlikumus.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, nesenā situācija attiecībā uz Krieviju, Ukrainu un gāzes piegādēm ir skaidri parādījusi, ka vairāk nekā jebkad iepriekš mums ir jādiversificē mūsu piegādes un jāuzlabo savienojumi starp dalībvalstīm un ar ražotājvalstīm.

Komisijas priekšlikumi ir vērsti šajā virzienā, taču lielāka iedarbīguma interesēs šiem priekšlikumiem vajadzētu ietvert – un man bija patīkami, ka komisārs to minēja – potenciālu mūsu kontinenta dienvidos un it īpaši manā valstī Spānijā.

Spānija ir dalībvalsts ar vislielāko piegāžu daudzveidību gan valstu skaita ziņā – mēs importējam gāzi no 10 dažādām valstīm – gan formātu ziņā. Šī iemesla dēļ mana valsts ir lieliska piegādes platforma Eiropas Savienībai. Gāze tiek piegādāta gan pa cauruļvadu no Alžīrijas, gan kā sašķidrināta dabas gāze tīpumos, kas ir līdzīgi *Nabucco* piegādēm, bet par zemāku cenu un ar labākiem piegādes laikiem. Tomēr šo platformu Eiropas Savienība pašlaik nevar izmantot, jo nav savienojuma ar Franciju. Vidusjūras gāzei, Piebalga kungs, ir jābūt Eiropas Savienības prioritātei tāpat kā mūsu salu teritoriju īpašajām problēmām.

Ja Ibērijas pussala cieš no izolācijas enerģētikas nozīmē, tad tādas salas kā Baleāru salas, no kurienes es esmu, cieš no dubultas izolācijas. Tas ir ļoti negodīgi attiecībā pret šo salu iedzīvotājiem, jo mums kā eiropiešiem ir vienlīdzīgas tiesības.

Es patiesi lūdzu, Piebalga kungs, ņemt vērā salu teritoriju īpašo situāciju, pieņemot lēmumus un nosakot prioritātes.

Visbeidzot es vēlētos pateikties referentei par viņas darbu.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, komisār, ES ir dabūjusi labu mācību, ko nozīmē būt pārāk atkarīgam no viena enerģijas piegādātāja. Dažu dalībvalstu pilsoņi dabūja izbaudīt Krievijas kaprīzes pilnīgi nepieņemamā veidā. Mēs zinām, ka Krievija ir nesaudzīga attiecībā pret saviem kaimiņiem, taču kad salstošie slovaki un bulgāri tika padarīti par ķīlniekiem Krievijas strīdā ar Ukrainu, tas bija trauksmes signāls mums visiem, ieskaitot mūs šeit Parlamentā.

Ukrainai ir vajadzīgs ES atbalsts, un *Nabucco* cauruļvada būvei ar gāzi no Azerbaidžānas ir tagad jāsākas. ES ir tagad jādemonstrē spēja rīkoties tieši tā, kā aicināja *Swoboda* kungs.

Mēs zinām, ka Krievija steidzina *Nord Stream* cauruļvada būvi Baltijas jūrā. Šie priekšlikumi ir jānoraida. Baltijas jūra ir viena no mūsu visjutīgākajām iekšējām jūrām. Blakus vides un ekonomikas apsvērumiem šis cauruļvads nebūtu jāgūlda Baltijas jūrā arī drošības politikas aspektu dēļ. Tā vietā ir sīki jāizpēta alternatīvs variants pa sauszemi. Eiropas Parlaments jau agrāk ir izsacījis šaubas par šo jautājumu.

Man ir prieks, ka ziņojums pastāv uz to, ka kodolenerģijai ir jāpaliek svarīgai Eiropas nākotnes enerģiju kopuma daļai. Ja mēs vēlamies apmierināt enerģētikas paketes emisiju samazināšanas prasības, mums ir vajadzīga mūsdienīga Eiropas kodolenerģija. Ir labi, ka mēs varēsim to apspriest Eiropas Parlamentā dažās nākamajās dienās.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, ir laiks runāt atklāti. Pirmkārt, Eiropas Savienībai nav enerģētikas stratēģijas. Tas iedrošina piemēram, Krieviju, kas izmanto energoresursus kā politisku ieroci spiedienam un šantāžai, kas padara ES situāciju vēl sliktāku.

Otrkārt, ES ir padevusies kolektīvai manipulācijai iebiedēšanas veidā ar globālu klimata sasīlšanu CO₂ emisiju dēļ. Arvien vairāk ekspertu un faktu apstiprina, ka tā nav taisnība. Attiecībā uz tiem, kas izplata šo teoriju un baida mūs ar globālo sasīlšanu, būtu vērts izpētīt, kā interesēs viņi darbojas.

Treškārt, ES ir vajadzīga enerģētikas stratēģija, kas pamatota uz vājākā posma principu, citiem vārdiem, palīdzību finanšu atbalsta un ieguldījumu veidā tajās valstīs, kas ir visvairāk atkarīgas no viena piegādātāja kā Baltijas valstis un Polija.

Ceturtkārt, ES ir jāatvairojas un jāatjauno akmeņogļu un brūnogļu labā slava, jo ES ir bagātīgi to krājumi un tās ir lētas. Piektkārt, ES ir vajadzīga nodokļu un kredīta politika, lai atbalstītu jaunās tehnoloģijas un enerģijas emisiju ietaupījumus. <BRK>

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms es ļoti vēlētos pateikties *Laperrouze* kundzei un *Piebalga* kungam par visiem dokumentiem, kurus viņi ir iesnieguši.

Es nepiekrītu visām detaļām, bet priekšlikumi ir orientēti pareizā stratēģiskā virzienā: ir pareizi un nepieciešami vēlreiz koncentrēt uzmanību uz to, ka piegāžu drošība ir viens no centrālajiem jautājumiem. Mēs varbūt pagājušajā gadā esam veltījuši pārāk daudz uzmanības citiem enerģētikas politikas jautājumiem, un es esmu pateicīgs, ka piegāžu drošība ir atkal atgriezies uzmanības centrā.

Otrkārt, es esmu arī pateicīgs par to, ka ierosinātā nostāja ir tik niansēta. Kā jau ir sacīts, varam nepiekrīst pilnīgi visiem punktiem, bet ziņojums ir vispār pareizs pretēji tam, ko tikko ierosināja *Turmes* kungs. Viņam nav taisnība, uzskatot, ka ir iespējama vienkārša atbilde, viens risinājums šai milzīgajai, sarežģītajai problēmai.

Politiski vienmēr cenšas sniegt ātru, vienkāršu atbildi, kas apmierina ikvienu, taču tas tik tiešām nav iespējams. Diemžēl tas ir velnišķīgi grūti, un tādēļ atbildes ir tik dažādas. Mēs nevaram dot cilvēkiem solījumus un rīkoties tā, it kā mums būtu risinājums, un viss maģiskā veidā būs labi; pie visa cita cilvēki vienā dienā jutīsies smagi pievilti, kad viņi sapratīs, ka lietas tā nenotiek.

Šī nianse nozīmē, ka nav tikai viens enerģijas avots, bet drīzāk mēs vēl ilgi turpināsim strādāt ar vairākiem avotiem. Ir amorāli vienkārši atņemt kādu enerģijas avotu – manuprāt, ir bezatbildīgi vienkārši noraidīt kodolenerģiju. Tā ir daļa no risinājuma – protams, ne viss risinājums, bet ir jāsaprot, ka tai ir jādod ieguldījums. Es arī brīdinātu pret pārāk lielu paļaušanos uz gāzi – mēs tikko esam daudz dzirdējuši par atkarību, ko tā ietver.

Es arī domāju, ka mums ir jāsaprot, ka mēs nevaram vienkārši atsāties no akmeņoglēm – enerģijas avota, kas mums ir mūsu valstī un daudzās citās vietās Eiropā – un sacīt „akmeņogles rada CO₂, tādēļ tas nav risinājums”. Tas būtu bezatbildīgi. Mums ir vajadzīga arī niansēta atbilde uz jautājumu par dažādajiem maršrutiem un ceļiem. Kā *Rübig* kungs tikko sacīja, nav vienas atbildes par cauruļvadu – būtu kļūda izvēlēties tikai vienu; tā vietā mums ir jāatver dažādi maršruti un varianti. Neviens šodien nevar droši paredzēt, kas notiks pēc 10, 20 vai 30 gadiem.

Šajā sakarā ceļš, kuram mums jāsaka „jā”, ir viedie risinājumi. Ar viedu es domāju dažādu, atvērtu jauniem risinājumiem un mainīgu. Atbilde ir tehnoloģija. Atbilde ir ieguldījumi pētniecībā un gatavība pieņemt risinājumus, ko mēs šodien nevaram vēl saskatīt, un pavisam neizslēgt to vai citu variantu. Tā ir arī piekrišana ieguldījumiem.

Būtu liktenīga kļūda – un tā ir izdarīta dažos enerģētikas politikas lēmumos – dot pārāk maz iespēju manevriem un pārāk mazu atbalstu tiem, kam reāli ir nauda ieguldījumiem, proti, uzņēmumiem. Vai kāds tiešām tic, ka mēs, dalībvalstis, valsts vai Kopiena spēš atrisināt ieguldījumu problēmu? Nē, tas ir privātais sektors, kam tas būs jādara.

Atanas Papanicolas (PSE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, vispirms es vēlētos uzsvērt konstruktīvās diskusijas Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā par *Laperrouze* kundzes ziņojumu un īpaši norādīt uz viņas ieguldījumu mērķa un visaptverošā ziņojuma sagatavošanā.

Es vēlos īpaši pievērst uzmanību ziņojumā iekļautajiem priekšlikumiem, kas ir formulēti tā, lai atspoguļotu tās problēmas, ar kurām saskaras valstis, ko visvairāk ietekmē ārējie enerģijas avotu piegādātāji, jo sevišķi gāzes piegādātāji.

Vispirms tiek atzīmēta Eiropas Parlamenta nozīme, aktīvi piedaloties jaunu energosavienojumu finansēšanā, jo sevišķi starp dalībvalstu gāzes un energoapgādes tīkliem. Tomēr es ar nožēlu atzīmēju, ka tikai EUR 20 miljoni ir piešķirti Komisijas projektam Bulgārijas Republikai un tās savienojumiem ar Grieķiju, lai gan Bulgārija ir viena no visvairāk cietušajām valstīm. Gāzes atradnes Čirenā, piemēram, kas atrisinātu krīzes problēmas ar minimālām piegādēm, vispār netiek pieminētas.

Otrkārt, ir iekļautas visas iespējas dienviņu gāzes koridora būvei, citiem vārdiem, papildus *Nabucco* projektam ir atzīmēti arī *South Stream* un *TGI* projekti. Ir atzīmēts arī ilgtermiņa plāns gāzes piegādēm no citām valstīm reģionā, piemēram, no Uzbekistānas un Irānas.

Treškārt, ir uzsvērtā sašķidrinātās dabasgāzes terminālu būves nozīme Eiropas Savienībā, kā arī tas, ka tiem jābūt pieejamiem visām dalībvalstīm uz solidaritātes principa pamata. Tas ir vēlreiz īpaši svarīgi Bulgārijai un Grieķijai šādu terminālu kopīgai izmantošanai.

Ceturtkārt, es aicinu Komisiju izskatīt iespēju paplašināt enerģētikas kopienu dienviņdastrumu Eiropā un citās kaimiņvalstīs ar mērķi izveidot kopēju tirgu visam reģionam. Kā referents par noteikumiem un nosacījumiem piekļuvei gāzes piegādes tīkliem es vēlos vēlreiz uzsvērt Trešās enerģētikas paketes nozīmi kopēja Eiropas enerģētikas tirgus izveidē un aicināt uz tās visātrāko iespējamo īstenošanu.

Nobeigumā es vēlos norādīt, ka ziņojums objektīvi apraksta arī kodolenerģijas nozīmi. Es uzskatu, ka pašreizējā pamatdirektīva par kodoldrošību kļūs par labu pamatu visu reaktoru stāvokļa analīzei Eiropas Savienībā un ne tikai no jauna uzbūvētajiem reaktoriem, un būs objektīvs pamats to drošības novērtējumam.

Ir skaidrs, ka politiski pamatoti lēmumi kā tie, kas pieņemti attiecībā uz Kozloduju, nevar būt ilglaicīgi pašreizējā enerģijas daudzveidības attīstībā Eiropas Savienībā. Es ceru, ka dalībvalstis spēs, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, pārskatīt jautājumu par slēgtajiem reaktoriem.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Laperrouze* kundzes ziņojums par enerģētikas politiku attiecas uz visām ES valstīm ļoti svarīgu jautājumu.

Es ļoti cienu viņu par padarīto darbu, taču situācija paliek ļoti nopietna. Mūsu valstu mokošā un katastrofālā situācija dienviņdastruma janvārī, tāpat arī prognozes, kas draud ar ievērojamu enerģijas trūkumu nākamajās divās desmitgadēs, norāda, ka enerģētikas politikai ir jābūt mūsu ārpolitikas visnozīmīgākajai daļai.

Tomēr nākotne ir drūma, komisār, jo mums trūkst vienprātības, solidaritātes un resursu. Solidaritātes ziņā tas varbūt neattiecas uz Komisiju, bet drīzāk uz dažām lielām Eiropas valstīm. Mēs nerunājam vienā balsī.

Es pilnīgi piekrītu *Swoboda* kungam, ka *Nabucco* ir liels apgrūtinājums Eiropas Savienībai. Piemēram, Krievijas *South Stream* cauruļvads, ko atbalsta šī valsts un dažas ES dalībvalstis, draud izspiest *Nabucco*, kas ir divas reizes lētāks un kas no savas puses darbojas saskaņā ar tirgus noteikumiem. Tā piegādes avotus Azerbaidžānā draud sagrābt tā konkurents, kas padara ieguldījumus tajā par bīstamiem un apšaubāmiem. Šādā veidā Eiropas Savienība droši vien zaudēs unikālo iespēju dažādošanai un lielākai drošībai ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, Otrais stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā ir ļoti savlaicīgs. Piegāžu drošību Eiropas Savienības austrumu daļai ir noteikti pārbaudījuši notikumi gada sākumā. Pēc trīs nedēļu krīzes kopš 20. janvāra dabasgāze atkal plūst uz Eiropu, taču jautājums paliek – cik ilgi? Lai varētu patiesi garantēt piegāžu drošību, mums ir jāapgūst gāzes strīda mācība. Ar to es domāju vispirms izmantojamo enerģijas veidu, piegādes avotu un piegādes maršrutu diversifikāciju. Aprēķini rāda, ka Eiropa patērē 500 miljardus kubikmetru gāzes gadā, un šis pieprasījums var pieaugt saskaņā ar dažām analīzēm pat par 30 % nākamajos 20 gados.

Jau ir radušās idejas par iespējamām alternatīvām. *Nord Stream* cauruļvads Krievijas gāzes transportam uz Eiropu jau tiek būvēts, un *Blue Stream* Turcijā ir gatavs; ir panākta ieinteresēto pušu vienošanās par *South Stream* būvi, Ukraina ir uzņēmusies *White Stream* radīšanu un ir arī daudz apspriests *Nabucco*, lai gan ar neskaidriem finanšu atbalsta avotiem. Jebkurā gadījumā paliek ievērojama atkarība no Krievijas. Lai gan *Nabucco* transportētu Āzijas gāzi, līdz šim – atšķirībā no *Gazprom* – Eiropa nav pat izteikusi piedāvājumu Baku. Ko varam darīt tagad? Daudzi var sacīt, ka šajā brīdī mēs varam cerēt, ka Eiropas komisāru un Krievijas delegācijas sarunas Maskavas augstākā līmeņa sanāksmē dos būtiskus rezultātus un veicinās ievērojamu progresu attiecībā uz gāzes cauruļvadiem, kā arī, ka nākotnē tas nebūs tikai Krievijas gāzes monopols, kas noteiks cenas.

Tas ir iespējams, bet no manas puses papildu tam visam – un tiešām pirms tā visa – es uzskatu, ka ceļš uz priekšu nozīmē izmantot mazāk un tīrāku enerģiju. Tieši tādēļ es pastāvu uz to, ka ir vajadzīgs Eiropas zaļš „jaunais kurss”, citiem vārdiem, vienošanās, kas vērsta uz ilgtspējīgu attīstību, vienlaikus stimulējot un izmantojot inovācijas vides nozarē. Pašreizējās globālās finanšu krīzes rezultātā arvien vairāk cilvēku apzinās to, ka ir vajadzīga jauna ekonomikas organizācijas loģika. Arvien vairāk cilvēku apzinās, ka, lai izklūtu no globālās krīzes, ir vajadzīgs svaigs dzinējspēks ar dzinēju, kas, darbojas uz jauniem organizatoriskiem principiem. Arvien vairāk cilvēku atzīst vajadzību pēc paradigmas nobīdes. Zaļais „jaunais kurss”, citiem vārdiem, jauna ekonomikas organizācijas loģika, kas pamatota uz inovācijām vides tehnoloģijā un ko atbalsta starptautiskie kapitāla tirgi, kļūs par stūrakmeni arvien lielākam skaitam ekonomikas glābšanas un stimulēšanas programmu, arī starp Eiropas Savienības dalībvalstīm. Mums ir vajadzīgs šis stimulē, jo pagājušajā gadā bezdarbnieku skaits Eiropā pieauga par 1,7 miljoniem. Eiropas zaļais „jaunais kurss”, ja tas saņemtu zaļo gaismu, varētu fundamentāli ietekmēt Eiropas nākotnes enerģētikas politiku. Liels paldies.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dāmas un kungi! Eiropas Savienība pašlaik importē 50 % no enerģijas, ko tā patērē, un šī proporcija pastāvīgi pieaug. Eiropas Savienības atkarība no parasto enerģijas avotu importa un no ierobežota piegādātāju skaita nopietni apdraud mūsu drošību, stabilitāti un labklājību.. Šis stratēģiskais pārskats par Eiropas Savienības enerģētikas politiku, tāpēc, manuprāt, parādās īstajā laikā. Es uzskatu, ka mērķis „trīs reizes 20”, kas jāsasniedz līdz 2020. gadam, ir pareizs no drošības, ekonomiskā un ekoloģiskā viedokļa. Tomēr šī mērķa sasniegšana prasa kopīgu pieeju visā Eiropas Savienībā, vienotu gan pašā Savienībā, gan attiecībā uz ārpusi. Kopējās enerģētikas politikas izstrāde prasa, lai tiktu pabeigta Lisabonas līguma ratificēšana un iesniegts priekšlikums par šādu kopēju enerģētikas politiku.. Iekšējā tirgū ir vajadzīgs skaidrs un stabils tiesiskais regulējums, un galvenokārt ir jāpabeidz enerģētikas sistēmu integrācija visā Eiropas Savienības teritorijā.

Savstarpējās solidaritātes klauzula paliks tikai tukši vārdi, ja mēs nesavienosim šīs enerģētikas sistēmas. Jāpastiprina arī visu vietējo enerģijas resursu izmantošana, no enerģijas taupīšanas, palielinot atjaunojamās enerģijas avotu proporciju, līdz plašākai kodolenerģijas izmantošanai. Nav vajadzības uzsvērt, ka finanšu ieguldījumi mūsu vietējā enerģētikas nozarē nodrošinās atdevi ekonomiskās izaugsmes atjaunošanās veidā. Runājot par ārējām attiecībām enerģētikas jomā, jāsaņem, ka šis aspekts arī prasa daudz lielāku dažādību nekā līdz šim.. Ir vajadzīgs daudz intensīvāks dialogs ar ražotājvalstīm, tranzīta valstīm un citām patērētāju valstīm. Jāpalielina sadarbības ar Tuvo Austrumu, Vidusjūras reģiona un Ziemeļāfrikas valstīm. Tas jā dara saistībā ar Barselonas procesu - Vidusjūras reģiona valstu savienību. Dialogā jāiesaista arī kandidatvalsts Turcija, un, manuprāt, ir būtiski meklēt daudz efektīvāku pieeju tādām valstīm kā Irāna. Nobeigumā es vēlos apsveikt mūsu referenti *Laperrouze* kundzi par, manuprāt, lielisko un līdzsvaroto ziņojumu.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) *Lai gan mēs jau 2006. gadā sākām runāt par kopējas enerģētikas politikas vajadzību*, katra ES dalībvalsts ir atbildīga par drošu energoapgādi. Tomēr dalībvalstu solidaritāte ir būtiska visas ES izdzīvošanai. ES nekavējoties jāpieņem iedarbīgi tiesību akti, lai palīdzētu pārvarēt energoapgādes krīzes vai vispār no tām izvairīties. Komisija ierosina ES energoapgādes drošības un solidaritātes rīcības plānu, kura vissvarīgākie aspekti ir infrastruktūras izveide un enerģijas avotu dažādošana. Es priecājos, ka starp infrastruktūras projektiem, kam jāklūst par ES energoapgādes drošības prioritāti, ir starpsavienojumu plāns Baltijas jūras baseina valstīm, kas novērsīs problēmas energoapgādes ziņā nedrošajās teritorijās, kas vēl arvien atrodas ES.

Es vēlos lūgt Komisijai visāda veida atbalstu energosavienojuma celtniecībā starp Lietuvu un Zviedriju un Lietuvu – Polijas enerģētikas tīklu savienojuma izveidē. Šajā jautājumā mums diemžēl ir vajadzīga arī politiska griba. Tomēr, atgriežoties pie Eiropas Savienības pamatprincipa – solidaritātes – un tās pielietojuma enerģētikas jomā, rodas šaubas par šī principa nākotni. Mēs debatējam par trešo tiesību aktu paketi par enerģētiku, ietverot ES iekšējā elektroenerģijas un gāzes tirgus un Energoregulatoru sadarbības aģentūras izveidi. Tai pašā laikā Vācija un Krievija izveido Krievijas – Vācijas Enerģētikas aģentūru. Kā tas saskan ar ES dalībvalstu solidaritāti, kopējo enerģētikas politiku un energoapgādes drošību?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāri! Šajās debatēs es vēlos pievērst jūsu uzmanību trim jautājumiem.

Pirmkārt, Krievija arvien vairāk izmanto energoresursu piegādi, galvenokārt gāzi, spēcīgai politiskai ietekmei. Pēdējais gāzes konflikts starp Krieviju un Ukrainu ne tikai radīja lielus ekonomiskus zaudējumus daudzās ES valstīs, bet ar ES laipnu atļauju tas vēlreiz padarīja Ukrainu ekonomiskā ziņā stipri atkarīgu no Krievijas. Ir grūti iedomāties, ka Ukrainas tautsaimniecība spētu pastāvēt, ja gāzes cena ir vairāk nekā 400 ASV dolāri par 1000 kubikmetriem.

Otrkārt, ir jāved sarunas par jaunu partnerības nolīgumu starp ES un Krieviju, kas saturētu arī enerģētikas aspektu, bet tam jā satur arī skaidrs noteikums, ka Krievija neizmanto energoresursu piegādi politiskai ietekmei un ka Krievijas piegādātāji būs atbildīgi par zaudējumiem, kas radīsies no pārtraukumiem energoapgādē.

Treškārt un visbeidzot, Eiropas Savienībai, izmantojot finanšu līdzekļus un Eiropas Investīciju banku, ir galvenokārt jāatbalsta ieguldījumi gāzes nozarē, kas patiešām dažādotu gāzes piegādi ES un radītu reālu iespēju importēt gāzi no citām valstīm, nevis Krievijas, tādos kā *Nabucco* gāzes cauruļvads.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Mēs nekad nepanāksim ne energoapgādes drošību, ne oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu par 80 % līdz 2050. gadam, ja mēs turpināsim atklāti ignorēt gan energoapgādes drošības jautājumu, gan būtisko vajadzību pēc Eiropas augstsprieguma līdzstrāvas (HVDC) starpsavienojuma. Tas ietver HVDC līniju uz Ziemeļāfriku: viedos elektroenerģijas tīklus visā Eiropā un Ziemeļāfrikā..

Tā kā man bija izdevība pagājušajā nedēļā pašam būt klāt un novērot satraucošo saules siltumenerģijas darbību Grenādā un Seviljā un tā kā nedēļas nogalē es izlasīju par Hārvarda universitātes profesora *Michael McElroy's* ideju atbrīvot Amerikas Savienotās Valstis no 750 miljardu ASV dolāru ikgadējā rēķina par naftas importu, tādējādi uzvarot cīņā par energoapgādes drošību ASV un vienlaicīgi glābjot planētu, tad es sev jautāju: par ko mēs vēl debatējam? Mēs zinām atbildes.

Viedais elektrotīkls ļaus saules, vēja un hidroenerģijas ražotai elektroenerģijai līdzsvarot energodrošības tīklu. Ja pie Īrijas rietumu krasta nepūtīs vējš, tad saule spīdēs Spānijā vai arī vējš pūtīs pie Ziemeļāfrikas rietumu krasta, kā arī tur spīdēs saule.

Īsi sakot, ko saule nozīmē Spānijai, to – vējš Īrijas rietumu krastam. Mūsu valstu regulatori uzelpos, jo viņu vienīgais darbs no šī brīža būs gādāt, lai būtu gaisma un lai mūsu mājas un biroji būtu apsildīti vislielākā enerģijas pieprasījuma laikā.

Mēs vairs nedrīkstam ļaut saviem pilsoņiem būt par kīlniekiem ne enerģētikas politikai, ne svārstīgām naftas cenām. Vēja enerģija var sacensties ar ogleņiem, naftu un gāzi, un šis kurināmais neko nemaksā. Jā, mūsu uzdevums ir radīt jaunu enerģētikas nozari – enerģētikas nozari, kas balstīsies uz atjaunojamo elektroenerģiju.

Es beidzu ar populāro izteicienu „tas maksā vai veselu pasauli”, ko mēs, angļu valodas pratēji, brīvi un nepiespiesti lietojam pārnēstā nozīmē, bet ko tagad jāuztver burtiski. Ja mēs nekavējoties neatteiksimies no savas pilnīgās atkarības no fosilā kurināmā, tad tas mums, kā mūsu salīdzinoši vērtējošie zinātnieki klimata jomā ir daudzkārt ar pieaugošu neatlaidību norādījuši, maksās veselu pasauli globālās sasilšanas dēļ.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) *Priekšsēdētājas kundze! Kā Ārlietu komitejas „ēnu referents” es vēlos apsveikt Laperrouze kundzi par ziņojumu, kas dod plašu ieskatu Eiropas Savienības enerģētikas problēmās, ieskaitot vajadzību pēc kopējas enerģētikas politikas.*

Ziņojumā ir arī ļoti skaidri norādīts, kā mums jārikojas, lai izpildītu uzdevumu panākt energoapgādes drošību. Es atzinīgi vērtēju arī to, ka kodolenerģijai šajā ziņojumā ir ierādīta vieta, ko tā pelnījusi, un ka tā ir parādīta kā vajadzīgs enerģijas avots.

Jo īpaši tagad pēc gāzes krīzes ir arī skaidrs un labi parādīts, ka mums jādažādo enerģijas avoti. No otras puses, turpmāk mums ir jāstrādā pie vairāku alternatīvu koridoru, enerģijas koridoru, izveides, un ne jau viena koridora izveides uz citu rēķina. Mēs visi tikai iegūsim no konkurences.

Es vēlos pievērst jūsu uzmanību diviem jautājumiem. Pagājušā gada oktobrī es ievēroju Parlamentā, ka *Nabucco* enerģētikas projekts vēl arvien ir „dūmi bez uguns”. Es tad aicināju Eiropas Komisiju apņēmīgi rīkoties. Mēs tagad varam sacīt, ka Komisija šajā ziņā nepārprotami rīkojas. Izpratne par šīs rīcības nozīmi ir acīmredzama, jo īpaši tagad pēc gāzes krīzes.

Tomēr ir jāsaprot, ka, neraugoties uz rīcību un pasākumiem ceļā uz lielāku energoapgādes drošību, ir vajadzīgas vēl lielākas pūles, ietverot nopietnus politiskus pasākumus, lai mēs varētu saskatīt gaismu tuneļa galā.

Otrais jautājums skar enerģijas uzkrāšanas spējas. Es vēlos jums pastāstīt, ka Bulgārijā būtu bijusi nolemta bojāejai, ja tai nebūtu bijuši gāzes rezerves krājumi vismaz 20 dienām Čīrenas gāzes krātuvē, ko pagājušajā gadā paplašināja par vienu trešdaļu no tās ietilpības, it kā valdība būtu zinājusi, kas gaidāms.

Tāpēc jau otro reizi šodien es vēlos uzsvērt savu galīgo neizpratni par to, kāpēc Komisija pilnīgi ignorē projektu, ko ierosināja Bulgārija, par šīs gāzes krātuves paplašināšanu. Tas bija mūsu vienīgais glābiņš, un man šķiet, ka mums jāatbalsta līdzīgi projekti visās citās valstīs.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) *Priekšsēdētājas kundze! Šī gāzes krīze un finanšu krīze spiež mūs ātri un pragmatiski rīkoties, neņemot vērā individuālas intereses un ekonomiski nepamatotas idejas, tādas kā Nord Stream cauruļvads.*

Otrais enerģētikas stratēģiskais pārskats nedod vēlamo pievienoto vērtību. Vairāki jautājumi, kas minēti šajā pārskatā, saskaras ar nopietnām realizācijas grūtībām. ES pilsoņi un ekonomika prasa ātrus un īpašus lēmumus un rīcību, kas nodrošinās samērā zemas un stabilas enerģijas izmaksas nākamā 15 gadu laikā, lēmumus, kas novedīs pie visievērojamākajiem ietaupījumiem, kādi vien iespējami rūpniecībā, transportā un mājāsaimniecībā, lēmumus, kas lielā mērā mazinās ES ekonomikas atkarību no ogleņderāžu importa un nodrošinās pareizu to piegādi, lēmumus, kas mūs pēc iespējas ātrāk novedīs pie īpašu pasākumu programmas un plāna izstrādes, kuri balstīsies uz pētniecību un izpratni par to, kā šos plānus finansēt un īstenot. Šo

ekonomisko pasākumu rezultātā CO₂ emisijas tiks samazinātas un birokrātiskā tirgošanās ar emisiju kvotām – tik izdevīga tirgotājiem, bet ne ekonomikai – nebūs vajadzīga.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Mani aizkustina vārdi „vieds” un „inteliģents”, kas lielā mērā pieder pie šīm debatēm, jo risinājumi, kurus mēs izmēģinām un izmantojam Parlamentā, lai samazinātu enerģijas patēriņu nedarbojas, un tie nav ne viedi, ne arī pārāk inteliģenti. Piekodināt bērniem izslēgt aparatūru nav nekāds risinājums. Es vēlos, kaut tas būtu risinājums, jo tas nozīmētu, ka es kontrolēju situāciju. Mums ir vajadzīgas visas tās lietas, par ko citi runāja, sensori un citi tehnoloģiski jauninājumi, kas atvieglos ikviena cilvēka dzīvi, jo palīdzēs sasniegt energoefektivitātes mērķus.

Šīvakara debates ir ļoti piesātinātas: tās ir par klimata pārmaiņu jautājumiem, apgādes drošību, dalībvalstu solidaritāti un arī par ekonomisko izaugsmi – un tas mums pašlaik ir galvenais jautājums -, un par to, kā labāk izmantot energoresursus.

Valsts, no kuras es nāku, Īrija, izmanto naftu gandrīz 60 % no mūsu enerģijas vajadzībām un to visu importē. Tādējādi ir skaidrs, ka mums ir īpaša problēma. Mums ir jāsamazina atkarība, mums ir jāattīsta vietējie resursi un, kā jau minēju, jāuzlabo energoefektivitāte. Nepārprotami dalībvalstu starpsavienojumu jautājums ir būtisks, jo īpaši perifērijas valstīs..

Īrijas atkarība ir īpaši liela – 91 % no mūsu vajadzībām tiek importēts. Tā ir satriecoša proporcija, un lai gan mēs neesam piedzīvojuši gāzes problēmas, par ko runāja citi kolēģi, nedz arī aukstumu un šausmas, ko pieredzēja citas dalībvalstis, mēs uzzinājām, to vērojot, cik svarīgi ir darīt kaut ko, lai risinātu dažādu enerģijas veidu kombinēšanas jautājumu un energoapgādes nedrošības jautājumu.

Tādējādi visi šī ziņojuma jautājumi un mutiskie jautājumi ir mums ārkārtīgi svarīgi.

Jo īpaši ir jārisina zemes lietošanas jautājums. Zviedrijas mežkopības pieredze Īriju varētu interesēt, jo mēs neesam attīstījuši mežkopības nozari.

Tomēr galvenais jautājums ir līdzsvars starp pārtikas ražošanu un degvielu ražošanu.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Saprātīgas un visaptverošas Kopienas politikas izstrāde enerģētikas nozarē ir loģisks solis un nepieciešama intervence. Uz to norāda Komisijas priekšlikums un *Laperrouze* kundzes ziņojums.

Eiropas Savienība piešķirs pievienoto vērtību iniciatīvām, ko izstrādājušas dalībvalstis. Naftas krājumi ir ierobežoti, un Eiropas Savienība un Norvēģija 2007. gadā apmierināja tikai 30 % no iekšējā pieprasījuma. Eiropas Savienības atkarība no naftas importa netieši palielina mūsu atkarību no politiski nestabilām valstīm vai tādām valstīm, kuras kā iespējami partneri enerģētikas jomā izraisa lielu geostratēģisku saspīlējumu, kā mēs to nesen redzējām Krievijā.

Šo iemeslu dēļ ir stratēģiski svarīgi novirzīt pieprasījumu no naftas uz alternatīvajiem enerģijas avotiem, bet ir arī ģeogrāfiski svarīgi rūpīgāk izpētīt Dienvidamerikas un Āfrikas tirgus, kas pašlaik paplašinās un kuros lielu ieguldījumu varētu sniegt Eiropas Savienības-Brazīlijas un Eiropas Savienības-Āfrikas partnerība.. Šim nolūkam varētu izmantot Ibērijas reģionu – Spāniju un Portugāli, no kurienes es nāku – kā svarīgu platformu loģistikai un vairumtirdzniecībai Eiropas teritorijā.

Attiecībā uz pamatvajadzību palielināt energoefektivitāti ir svarīgi garantēt pienācīgu to nozaru sinerģiju, kas var dot ieguldījumu lielākā energoefektivitātē. Tikai pieņemot globālu un saskaņotu pieeju starp Kopienas politiku un dalībvalstu politiku kohēzijas, lauksaimniecības un transporta jomās, mēs spēsim izstrādāt stratēģiju ar ilgtermiņa redzējumu.

Saikne starp enerģētiku un teritoriālo kohēziju ir nenoliedzama tādā ziņā, ka tā ietekmē iespējamās ilgtermiņa risinājumus visos Eiropas Savienības reģionos, tostarp visnošķirtākajos un attālākajos reģionos..

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) *Laperrouze* kundze! Es vēlos jūs jo īpaši apsveikt par labo darbu, ko esat paveikusi savā aktuālajā un savlaicīgajā ziņojumā.

Mēs vēl īsti nespējam pateikt, cik daudz Eiropas valstis un to pilsoņi zaudēja gāzes krīzē. Tiešie zaudējumi vienai pašai Bulgārijas ekonomikai, ko smagi ietekmēja strīds starp Ukrainu un Krieviju, ir vairāk nekā 230 miljoni eiro bez jebkādam kompensācijām.

Krīzei sekojošais ārkārtas stāvoklis izraisīja daudz jautājumu. Diemžēl būtiskais jautājums par enerģētisku atkarību sasniedz kritisku stāvokli, kad vien iestājas politiska krīze un politisks antagonisms starp Krieviju

un Ukrainu. Daudzi cilvēki vēl atceras situāciju pirms trim gadiem, kad šīs abas valstis nespēja vienoties par cenām. Tad mums solīja kopēju Eiropas enerģētikas politiku, bet trīs gadi ir pagājuši, un šķiet, ka nekas nav mainījies.

Tagad mēs vaicājam sev, vai mēs esam gatavi vienotajam enerģētikas tirgum, vai arī divpusējos nolīgumos virsroku ņems individuālas intereses? Vai mēs esam darījuši pietiekami daudz, lai savienotu Eiropas Savienības dalībvalstu gāzes piegādes tīklus, vai arī mēs arvien mazāk sliecamies izveidot rezerves krīzes situācijām? Ko mēs darām attiecībā uz *Nord Stream* un *South Stream*, un *Nabucco*?

Es priecājos dzirdēt, ka pret kodolenerģiju attiecas tāpat kā pret citiem enerģijas avotiem. Nesamazinot drošības apsvērumus, ir laiks pārskatīt savu attieksmi pret kodoliekārtām Eiropā bez turpmākiem politiski motivētiem lēmumiem.

Mums ir vajadzīga kodolenerģija, un tā darbotos kā nopietns šķērslis citām krīzēm, kas varētu rasties. Nav nejaušība, ka krīzes kulminācijā Bulgārijas Parlaments lūdza Eiropas partneriem atsākt debates par slēgto Kozlodujas kodolreaktoru darbības atjaunošanu, jo kompetentas iestādes ir pierādījušas, ka tie ir droši. Mēs ceram uz jūsu pretimnākšanu.

Lēmumi ir grūti, bet nespriedīsim pārāgri un priekšlaicīgi tos nenorakstīsim. Komisāra kungs! Es vēlos griezties pie jums ar šādiem vārdiem. Vēl tikai pirms dažām dienām, kad Eiropas Komisija piešķīra Eiropas Attīstības plāna resursus, valsts, kas bija vissmagāk skarta, saņēma vismazāk resursu. Šovakar es neesmu dzirdējis jūs pieminam, ka Bulgārija būtu 100 % atkarīgo valstu sarakstā, kam vajadzīga īpaša palīdzība. .

Kādi ir šo resursu piešķiršanas kritēriji un mehānismi? Man būs grūti tos izskaidrot Bulgārijas un Eiropas pilsoņiem. Mums acīmredzot ir arī jāpieliek vairāk pūļu trešajai tiesību aktu paketei par enerģētiku un jāpaātrina tās ieviešana. Kā lekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas loceklis es esmu daudz strādājis, lai aizsargātu patērētāju energoapgādi, bet, lūdzu, saprotiet, ka ir svarīgāk vispirms nodrošināt enerģiju.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Es vēlos uzsvērt, ka Eiropas Savienībai ir vajadzīga ārējā enerģētikas politika, lai sarunās ar galvenajiem ražotājiem visas 27 dalībvalstis varētu runāt vienā balsī. Tas ir vienīgais veids, kā Eiropas Savienība var panākt pieņemamas cenas naftas un gāzes importam, kā arī garantēt energoapgādes drošību. Energoapgādes avotu dažādošanai jābūt vienai no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem. Tomēr es vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, ka Krievijas gāzes cauruļvada projekts *South Stream* nedod nekādu ieguldījumu dažādošanā, tā kā piegādes avots paliek tieši tas pats – Krievija. Turklāt lielās izmaksas par šī cauruļvada celtniecību beigsies ar gāzes cenas palielinājumu, cenas, ko Eiropas patērētājiem būs jāmaksā.

Tāpēc, manuprāt, Eiropas Savienībai steidzami jārikojas, lai iekļautu turpmākajos nolīgumos ar Krieviju un Ukrainu dažas visaptverošas klauzulas par savstarpējo atkarību enerģētikā, kas noteiktu skaidri formulētus pienākumus un efektīvus mehānismus dažādu problēmu steidzamai risināšanai. Stratēģiskai partnerībai starp Eiropas Savienību un Krieviju un jaunajai Austrumu partnerībai ir jābūt mērķim, kas jāīsteno.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Enerģētikas politika un ārpolitika pašlaik vairāk nekā jebkad ir nesaraujami saistītas. Ņemot vērā nesenos notikumus, mēs saprotam, ka vajadzīga kopēja ES enerģētikas politika attiecībā uz gāzes piegādi Viduseiropai un Austrumeiropai, bet tā kā tas ir viens no jauninājumiem Lisabonas līgumā, man ar nožēlu jāsaka, ka šis punkts debatēs par Līguma ratifikāciju netika pietiekami uzsvērts.

Īrijā mums ir 12 dienas gāzes piegādei jebkurā laikā. Sešdesmit procentus no mūsu elektroenerģijas ražo ar importētu gāzi, bet ES vidējais rādītājs ir ap 40 %. 28. janvārī Komisija beidzot publicēja priekšlikumu paātrināt darbu pie ES enerģētikas infrastruktūras deficīta problēmas risināšanas, piešķirot šim nolūkam daļu no ekonomikas atveseļošanai paredzētajiem 5 miljardiem eiro.

Tas, ka Komisija ietvēra elektroenerģijas starsavienojumu starp Īriju un AK starp prioritārajām finansējuma jomām saskaņā ar Eiropas ekonomiskās atveseļošanas paketi, ir atzinīgi vērtējams notikums. Tas vēl vairāk uzsver, ka, visām 27 dalībvalstīm strādājot kopīgi, mēs varam panākt pārmaiņas, kas vajadzīgas, lai garantētu energoapgādes drošību.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Priekšsēdētājas kundze! Abus svarīgos dokumentus, kurus mēs šodien apspriežam, - Komisijas rīcības plānu un ziņojumu par to - laika ziņā šķir nesenie gāzes piegādes pārtraukumi, kurus izraisīja parastie ziemas strīdi starp Krieviju un Ukrainu. Tāpēc ziņojums ir vairāk saistīts ar realitāti, tiecoties

palielināt mūsu iekšējo solidaritāti un veicināt apspriežamā plāna īstenošanu, tādējādi gūstot mācību no pēdējās krīzes.

Personīgi es uzskatu, ka bez atbalsta gāzes importa transporta ceļu dažādošanai aicinājums veicināt iekšējā enerģētikas tirgus izveidi ar pašreizējiem tiesību aktiem un pārskatīt visu gāzes uzkrāšanas problēmu ir galvenais ziņojuma panākums. Tomēr priekšlikums ļaut Krievijai pilnīgi iesaistīties *Nabucco* projektā ir apšaubāms, jo visi zina, ka *Nabucco* projekts bija iecerēts kā alternatīva Krievijas gāzei un ka tāpēc Krievija jau dara visu iespējamo, lai to iznīcinātu.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Dāmas un kungi! Nesenā gāzes krīze ir parādījusi, cik svarīga ir kopēja ES enerģētikas politika.. Turklāt Slovēnija ir atklājusi, ko nozīmē 100 % atkarība no Krievijas gāzes. Simtiem uzņēmumu bija jāpārtrauc ražošana un jāmaksā saviem darbiniekiem tikai 60 % no algas.

Es atzinīgi vērtēju to, ka solidaritātei ir vadoša nozīme ES dalībvalstu attiecībās. Ja mēs nebūtu saņēmuši ārkārtas gāzes piegādi no Vācijas caur Čehijas Republiku uz Slovēniju, māsasaimniecības būtu bijušas riskantā situācijā. Esmu pārliecināta, ka nodrošināt pastāvīgu energoapgādi ir būtiska vispārēja prioritāte. Vajadzību apmierināšana galvenokārt ar neatjaunojamiem enerģijas avotiem ir sākusi ņemt virsroku pār vides apsvērumiem.

Mums ir jāceļ drošākas kodolspēkstacijas un tajā pašā laikā, izmantojot struktūrfondu līdzekļus, jānodrošina lauku kopienas savienot enerģētikas, ūdens un biotehnoloģiju izmantošanu, tādējādi stiprinot enerģijas bāzes dažādošanu.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Pēdējā, bet, protams, ne vienīgā gāzes piegādes krīze nozīmē, ka mēs arvien no jauna atgriežamies pie šī svarīgā resursa apgādes drošības.

Teritoriālā ziņā mēs Eiropā neesam sliktā situācijā. Mums gandrīz visapkārt ir gāzes avoti. Ziemeļāfrika, Tuvas Austrumi, Vidusāzija un Krievija. Problēmu rada tas, ka Eiropai nav vienota gāzes tirgus. Tāpēc Eiropai nav vairāk vai mazāk vienotas cenas. Es vēlos norādīt, ka Amerikas Savienotajās Valstīs ir vienots tirgus un ka tajā cena par 1000 kubikmetriem gāzes ir mazāka par 200 ASV dolāriem. Eiropā mēs maksājam ap 400 ASD dolāriem. Tas ir tāpēc, ka mums nav infrastruktūras, kas ļautu gāzi pārsūtīt no vienas valsts uz otru.

Visbeidzot par *Nabucco* cauruļvada jautājumu. Ir pēdējais laiks piešķirt tam prioritāti un finanšu līdzekļus, lai tas beidzot tiek īstenots.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Man ir trīs jautājumi komisāram Piebalgam.

Pirmkārt, *Nabucco* var kļūt par ķīlnieku Turcijas pievienošanās sarunām, kā to esam uzzinājuši no premjerministra Erdogana. Vai mēs sakarā ar dienvidu koridoru izskatām arī *White Stream* (Kaspijas jūra-Gruzija-Melnā jūra-Ukraina-Rumānija) projektu?

Otrkārt, vai pārskatītajā Gāzes direktīvā jūs paredzat obligātas 90 dienas gāzes uzkrāšanai visām dalībvalstīm?

Treškārt, jūs esat iesnieguši iespaidīgu 3,5 miljardu eiro vērtu paketi enerģētikas infrastruktūrai. Vai jūs paredzat, ka Padomē varētu rasties kādi šķēršļi? Jo tā tomēr ir jāpieņem Padomei. Esmu dzirdējis, ka četras dalībvalstis iebilst pret to. Un kā Eiropas Parlaments, kam arī tā jāpieņem, var palīdzēt, lai to pieņem, cik ātri vien iespējams?

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Gāzes krīze, ar ko mēs nesen saskārāmies, radās starp Ukrainu un Krieviju, bet tā diemžēl skāra dažas Eiropas Savienības dalībvalstis. Šī krīze vēlreiz parādīja, ka Eiropas Savienība ir lielā mērā atkarīga no viena gāzes piegādes avota. Tāpēc, manuprāt, partnerības izveidošana ar Krieviju dod labumu visai Eiropas Savienībai, bet tai pašā laikā es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir nekavējoties jāierosina projekti, kas ļauj rast alternatīvus risinājumus nolūkā novērst krīžu sekas, kas varētu atgadīties tuvākā vai tālākā nākotnē.

Turpinot šo domu, es uzskatu, ka divi projekti, *Nabucco* un *South Stream*, ir jāņem vērā kopā ar citiem projektiem. Šajā gadījumā es ar to domāju naftas atradnes Ziemeļjūrā un atradnes, kam vajadzētu būt Melnās jūras kontinentālajā šelfā. Ņemot vērā to, ka laika gaitā visāda veida krājumi izsīks, es uzskatu, ka mums jāiegulda līdzekļi zinātniskos projektos, kas spēj atklāt alternatīvus enerģijas avotus, tādējādi garantējot nākamo paaudžu attīstību.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Nesenā gāzes krīze liek mums vēl vairāk pievērst uzmanību alternatīviem enerģijas piegādes ceļiem un resursiem, attīstot transporta infrastruktūras un izveidojot starpsavienojumus..

Pašreizējos apstākļos ir jāpaātrina *Nabucco* projekts, jo tas spēj palīdzēt sasniegt Eiropas Savienības mērķus dažādot ne tikai ceļus, bet jo īpaši piegādes avotus no trešām valstīm. Ir jāveicina tranzīta ceļi caur kaimiņvalstīm, pabeidzot projektus, kuru mērķis ir savienot Rumānijas tīklu ar Ungārijas un Bulgārijas tīkliem.

Tai pašā laikā es uzskatu, ka *South Stream* projekts nedos nekādu labumu Eiropai, tāpēc ka tas neizmanto alternatīvus avotus, kā prasīts ziņojuma stratēģiskajā pārskatā. Tomēr mums ir mūsu pašu enerģijas avoti. Viena maza hidroelektrostacija nav dzīvotspējīga vai efektīva, bet simtiem tūkstošu hidroelektrostaciju no Alpiem līdz Karpatiem vai no Balkāniem līdz Tatriem vai Pirenejiem nozīmē enerģētisku neatkarību..

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Šis bija patiešām saistošas debates, kas atklāja uzskatu dažādību par enerģētiku un šī jautājuma svarīgumu, ko tas arī pelna. Bet, manuprāt, šīs debates neapšaubāmi parāda, ka referents ir atradis pareizo samēru. Tiesa, mēs ikviens redzam sīkākos aspektus atšķirīgi. Nav vienkāršu risinājumu, nav sudraba lodes, kas visu atrisina.

Es vēlreiz vēlos apsveikt referenti par to, ka viņa ir pacentusies ziņojumā atspoguļot visus viedokļus, tai pašā laikā skaidri atbalstot Komisijas otro stratēģisko enerģētikas pārskatu..

Daudzi no jums runāja par plaša mēroga tīkliem. Plaša mēroga tīklu uzskata par burvju līdzekli. Protams, tam ir lielas iespējas, bet šis tīkls ir arī liels izaicinājums. Kādam par šo tīklu jāmaksā, un, kā jūs zināt, mēs meklējam līdzsvaru starp finansiālu pieejamību, energoapgādes drošību un ilgtspējību. Tāpēc, ja mēs patiešām vēlamies izveidot šo plaša mēroga tīklu, ekonomikas atveseļošanas plāns ir pirmais mazais solis šajā virzienā.

Ekonomikas atveseļošanas plāns var novest pie burvju loka, kad mēs teiksim: „Mums ir vajadzīgs šis, mums ir vajadzīgs tas, bet tas ir jāpaveic rūpniecībai.” Jā, mēs atbalstām rūpniecību ar dažādiem stimuliem, bet, ja tam nesešos publiskais finansējums un Eiropas finansējums saskaņā ar mūsu politiskajām prioritātēm, šis plāns nebūs veiksmīgs.

Ir vēl arī citi jautājumi, kurus vēlos uzsvērt, atkārtojot *Paparizov* kunga sacīto. Es vēlos pateikt, ko Eiropai nozīmē trešā iekšējā tirgus pakete. Vispirms mums būs Eiropas regulatoru sadarbības aģentūra. Tā atrisinās daudzus jautājumus. Otrkārt, Eiropas mēroga organizācija pārvaldes sistēmu operatoriem. Šie abi jautājumi ir būtiski saistīti ar energoapgādes drošību, tai pašā laikā neatņemot dalībvalstīm suverenitāti enerģētikā.

Tādējādi, ja šo paketi tagad pieņems, mēs panāksim lielu virzību uz priekšu. Ja to atliks, mēs zaudēsim dzinuli energoapgādes drošībai. Tāpēc, manuprāt, ir jāisteno ekonomikas atveseļošanas plāns un trešā enerģētikas pakete.

Pēdējos jautājumus es parasti atceros vislabāk, tāpēc es īsi uz tiem atbildēšu, jo tie nepārprotami attiecas uz problēmām, ko mēs apspriedām. Ko apspriež Padome? Manuprāt, ir galvenokārt divi jautājumi.

Viens no tiem ir par to, vai mums vispār ir jāpiešķir publiskais finansējums enerģētikai. Nedaudzas valstis vēl arvien uzskata, ka ir pareizi, ka finansējums nāk no rūpniecības, bet tas rada problēmas, jo rūpniecībai ir grūti finansēt dārgus projektus, kuru peļņa nav prognozējama.

Nākamais jautājums skar „taisnīgu peļņu manai valstij”. Es varu norādīt, ka uz manu valsti īpaši neattiecas šis ekonomikas atveseļošanas plāns, tāpēc ir labi, ka par šo problēmu bija daudz jautājumu. Es skaidroju, ka jebkurš starpsavienojums ar Baltijas valstīm palīdz arī manai valstij. Tādējādi šo jautājumu vēl arvien aplūko no „savas valsts viedokļa, no savas taisnīgās peļņas viedokļa”.

Es uzskatu, ka, atbalstot šāda veida pasākumu, mēs speram pirmos soļus pretī Eiropas publiskajam finansējumam. Tas varētu radīt vislielākās grūtības, bet es uzskatu, ka Padome ļoti centīsies, lai mūsu priekšlikums tiktu apstiprināts, jo, manuprāt, tas ir līdzsvarots, pat ideāls ikvienas dalībvalsts vajadzībām.

Par *Nabucco* projektu. Mēs noteikti dodam priekšroku tranzītam caur Turciju. Mēs pie tā pašlaik strādājam, mēs esam noorganizējuši starpvaldību konferenci, lai martā noslēgtu starpvaldību nolīgumu un projektu atbalsta nolīgumu. Tam vajadzētu dot pietiekamu juridisku un regulējošu skaidrību, lai veiktu ieguldījumus *Nabucco* cauruļvadā. Ja tas neizdosies, mēs meklēsim alternatīvas. Alternatīvas pastāv, bet Turcija ir mūsu prioritārais ceļš, un es uzskatu, ka tas dos labumu arī Turcijai.

Mēs izskatām gāzes uzkrāšanas jautājumu, bet ne visiem būs vajadzīgas 90 dienas, jo daudz kas ir atkarīgs no importa. Ja kāda valsts ražo gāzi, tai nav vajadzīgi tik lieli krājumi, tāpēc ir jābūt daudz labāk pielāgotai proporcijai, kas garantē energoapgādes drošību un ir pietiekama krīzes gadījumā. Tāpēc mēs vēl arvien meklējam pareizo proporciju gāzes uzkrājumu priekšlikumam.

Es vēlreiz vēlos pateikties jums par šīm debatēm. Tās bija ļoti sīvas debates, bet es uzskatu, ka visi aspekti tika apspriesti un mums tikai cītīgi jāturpina strādāt, lai īstenotu tos aspektus, par kuriem esam vienojušies, un tos priekšlikumus, par kuriem vienojamies Parlamentā. Es vēlreiz gribu pateikties Parlamentam par lielo atbalstu Eiropas enerģētikas politikas izstrādei.

GERARD ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs! Mums bija ļoti saistošas debates. Es piekrītu, ka par daudz ko, ja ne par gandrīz visu, ir atbildīgs mūsu kolēģis, atbildīgais komisārs par enerģētiku,

Tomēr visam, ko jūs pieprasījāt – energoapgādes drošībai, lielākai efektivitātei, viedajiem tīkliem, decentralizētajiem tīkliem, plaša mēroga tīkliem, mikrotīkliem, virtuālo elektrostaciju darbībai – ir vajadzīgas IKT. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs pieliktu visas pūles iegūt šos viedos līdzekļus, lai praksē iemiesotu Energoefektivitātes komitejas politiku. Ekonomikas un tehnoloģiju ziņā mēs esam uz pareizā ceļa, un tā ir arī – man tas jāuzsver – lieliska uzņēmējdarbības iespēja. Ja mēs dabūsim IKT, kas nodrošina energoefektivitāti, tad mēs radīsim daudzas nozares, nodrošināsim lielu izaugsmi un daudzas darbavietas. Šī iemesla dēļ mums jāturpina ieviest viedo celtniecību, viedo apgaismojumu un viedo transportu. Tikai tad, ja mēs praksē pielietosim iespējas, ko dod pētniecība, mēs būsime ne tikai mazāk atkarīgi, jo mēs būsime efektīvāki, bet mēs arī radīsim jaunas rūpniecības jaudas.

Es sniegtu jums tikai vienu piemēru, lai parādītu jums, kā tas varētu darboties. Kā jūs zināt, mēs pieņemsim gaismas diodes ar augstu lietderības koeficientu – izslavētās gaismas emisijas diodes (*LED*) – , kas jau šodien par 30 % samazinās enerģijas patēriņu apgaismošanā un līdz 2025. gadam – par 50 %. Pateicoties pētniecībai Eiropā, mēs jau esam pārvirzījušies vienu soli uz priekšu. 2007. gadā, pateicoties Eiropas Pētniecības pamatprogrammai, mēs izstrādājām organiskos gaismstarotājus (*OLED*) – organiskās gaismas emisijas diodes –, kuru lietderības koeficients ir par 50 % lielāks nekā gaismas emisijas diodēm. Eiropas pētniecība ir devusi rezultātus, un gan dalībvalstu, gan reģionālajai politikai ir jāiemieš šie rezultāti praksē.

Esmu dzirdējusi kritiku par to, ka eiro atveseļošanas plāns neparedz efektivitāti. Tomēr, ja es šo plānu esmu izlasījusi pareizi, tad es redzu, ka 1 miljards eiro ir piešķirts energoefektivitātei ēkās. Jūs visi esat Parlamentā galvojuši, ka tas ir pareizais ceļš. 5 miljardi eiro ir atvēlēti nepiesārņojošiem automobiļiem, lai tie turpmāk nebūtu atkarīgi no benzīna, kā tas ir šodien, 1 Miljards eiro ir piešķirts viedajai apstrādes rūpniecībai, lai tā patērētu mazāk laika un mazāk enerģijas.

Mēs esam uz pareizā ceļa, un es uzskatu, ka ar Parlamenta palīdzību un lielu spiedienu dalībvalstīs mums izdosies ne tikai nodrošināt šos līdzekļus, bet arī pielietot tos praksē. Tad energoefektivitāte būs ne tikai vārdos, bet arī darbos.

Anne Laperrouze, *referente*. – (*FR*) Priekšsēdētājas kundze, Reding kundze, Piebalga kungs, dāmas un kungi! Pateicos jums par ārkārtīgi vērtīgajiem ierosinājumiem. Tie parāda, cik plaša ir enerģētikas joma, un to, ka enerģija ir pamatvajadzība.

Mūsu debatēs un ziņojumā, kas turklāt atspoguļo diskusijas, kuras notika mūsu starpā dažādās politiskās grupās, es ievēroju plašu vienprātību jautājumā par vajadzību sekmēt tīklus un starpsavienojumus, izmantot informācijas un komunikācijas tehnoloģijas un pārveidot tīklus viedajos tīklos – kā Reding kundze tikko skaidroja –, stiprināt attiecības ar ražotājvalstīm un tranzīta valstīm – tas bija īpaši Ārlietu komitejas un mūsu referenta Dimitrakopoulos mērķis –, kā arī panākt vienošanos par energoefektivitāti, enerģijas taupīšanu un atjaunojamās enerģijas attīstību.

Nobeigumā gribu teikt, ka esam panākuši vienprātību par energoefektivitātes uzlabošanu, atjaunojamās enerģijas attīstību, enerģijas avotu un piegādes līniju dažādošanu, dialoga pastiprināšanu ar ražotājvalstīm, bet arī par to, ka jānodrošina, lai visas 27 dalībvalstis runātu vienā balsī, un galvenokārt par to, ka jāievieš pārmaiņas savā dzīvē. Visi šie aspekti ir svarīgs veids, kā garantēt kopējo energoapgādes drošību, pēc kuras mēs visi ticamies.

Viedokļu atšķirības, protams, attiecas uz dažādu enerģijas veidu struktūru. Kādiem ir jābūt enerģijas avotiem? Es vēlos atbildēt saviem kolēģiem no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, kā arī citiem deputātiem, kas uzstājās pret kodolenerģiju. Es vēlos teikt, ka mums jābūt uzmanīgiem.

Visā teiktajā ir bijis ļoti daudz pārspīlējumu. Es uzskatu, ka mēs esam izvirzījuši ļoti augstus mērķus 2050. gadam. Ir minēts CO₂ emisiju samazinājums par 80 % un runāts par 60 % atjaunojamās enerģijas

proporciju. Ir gluži skaidrs, ka liela daļa līdzekļu ir piešķirta atjaunojamajiem enerģijas avotiem. Šajā ziņojumā ir atzīts, ka kodolenerģija arī pieder pie dažādu enerģijas veidu kombinācijas.

Tāpēc es vēlos beigt, vienkārši atgādinot jums par mērķi panākt CO₂ koncentrāciju 450 ppm, kas ir noteikts, lai garantētu temperatūras celšanos ne vairāk par 2°C. Es vēlos jums atgādināt, ka paziņotajos mērķos 9 % ir atvēlēti kodolenerģijai, 54 % - energoefektivitātei, 35 % - atjaunojamajiem enerģijas avotiem un 14 % - ģeoloģiskajai oglekļa uztveršanai un uzglabāšanai.

Tas viss ir paredzēts 2030. gadam. Tādējādi kodolenerģija pieder pie dažādu enerģijas veidu kombinācijas, tāpat kā ogles. Es neesmu ogļu atbalstītāja. Es neesmu kodolenerģijas atbalstītāja, bet mums ir vajadzīga pēc iespējas plašāka enerģijas avotu izvēle. Man nepatīktu, ja 2050. gadā es varētu izdarīt izvēli tikai starp oglēm un kodolenerģiju.

Priekšsēdētājs. – Pateicos jums, *Laperrouze* kundze. Varat būt pārliecināta, ka jūsu enerģiju Parlaments māk novērtēt.

Kopējās debates tiek slēgtas.

Balsošana par *Laperrouze* kundzes ziņojumu notiks rīt.

Saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu es esmu saņēmis rezolūcijas priekšlikumu debašu beigās par *Remek* kunga jautājumu, uz kuru bija jāatbild mutiski⁽¹⁾.

Balsošana notiks trešdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Alin Lucian Emanuel Antochi (PSE), rakstiski. – (RO) Solidaritātei starp Eiropas Savienības dalībvalstīm enerģētikas nozarē ir jāklūst par galveno mērķi visas Eiropas, reģionālā un divpusējo sarunu līmenī. Patiešām, stratēģija, ko pieņem katra dalībvalsts, nedrīkst ietekmēt citu dalībvalstu intereses enerģētikā, un tai jāatbilst Eiropas Savienības vispārējām energoapgādes drošības interesēm.

No šī viedokļa uzdevumam uzlabot Kopienas tiesisko regulējumu, kas vērsts uz savstarpēju atkarību enerģētikā ES robežās, un jaunu normatīvo aktu izstrādei, kam jāpārvalda Eiropas Savienības attiecības ar enerģijas piegādātājiem ārpus ES un tranzīta valstīm, jākalpo par efektīvu instrumentu Eiropas drošības politikas izstrādes procesā. Jaunajiem likumiem jānodrošina juridiska ierobežojuma mehānismi, kam jānostiprina sadarbība enerģētikas nozarē un jāattīsta dzīvotspējīga konkurence Eiropas enerģētikas tirgos.

Ir svarīgi veicināt centienus, kuru mērķis ir palielināt ES ieguldījumus pārrobežu struktūru dažādošanā, stimulēt alternatīvus, netradicionālus enerģijas veidus vietējā līmenī un uzlabot infrastruktūras spēju sekmēt savienojumu ar jauniem enerģijas avotiem. Eiropas Savienībai ir nopietni jāņem vērā vajadzība veicināt dalībvalstu privāto enerģētikas nozari, kas jau izjūt globālās ekonomiskās krīzes sekas.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Varētu teikt, ka janvāra krīze enerģētikā pamazām kļūst par ikgadēju rituālu. Jo bargāka ir ziema, jo lielāka ir pārliecība, ka Krievijas Federācija pārtrauks gāzes piegādi Eiropas valstīm. Tāpēc, ņemot vērā vēl vienu gāzes konfliktu, kura upuri bija Eiropas Savienības valstu pilsoņi, jo pārsteidzošāks ir fakts, ka kanclere *Angela Merkel* vēl arvien atbalsta priekšlikumu par *Nord Stream* gāzes cauruļvada celtniecību par Kopienas līdzekļiem.

Eiropas Komisijai tagad jāsaņem plāns par enerģijas avotu dažādošanu. Jāiegulda līdzekļi jaunu pārvades tīklu celtniecībā, tīklu, kas apietu neuzticamus enerģijas resursu eksportētājus, tādus kā Krievijas Federācija. Viena no grozījumiem, ko es iesniedzu sakarā ar *Laperrouze* ziņojumu, mēs uzsvērām, ka ir svarīgi atbalstīt *Nabucco* gāzes cauruļvadu, kas pašlaik ir vienīgais pasākums, kurš dažādos enerģijas avotus un gāzes tranzīta ceļus, neiesaistot Krieviju. Prioritātei jābūt arī gāzes starpsavienojumu izveidei, kas nodrošinās savienojumus starp sistēmām un ātru gāzes rezervju pārvadi turpmāko krīžu gadījumā.

Tomēr mūsu tirdzniecības nolīgumiem jāpamatojas uz īpašu „enerģētikas drošības klauzulu”, kas nodrošinātu uzņēmējdarbības ētiku šajā nozarē.

⁽¹⁾ Skat. protokolu.

Eiropai un pārējai pasaulei, kas veic uzņēmējdarbību civilizētā veida, ir svarīgi, lai Krievijas Federācija ratificē Enerģētikas hartas līgumu. Manuprāt, tikai vienotas Eiropas kopēja bezkompromisa nostāja spēs pārliecināt Kremli pieņemt šādu lēmumu.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Enerģētikas jautājumi mūsdienās ir vislielākais izaicinājums. Gāzes krīze, ar ko ES saskārās janvārī, nebija pirmā ES vēsturē. Eiropā ir valstis, kas ir par 100 % atkarīgas no Krievijas, un to starpā ir arī Lietuva, kas 2009. gadā slēgs savu kodolspēkstaciju. ES jāveic papildu pasākumi, lai krīze neatkārtotos. Ir jārada trūkstošais savienojums enerģētikas ķēdē, un mums ir arī jānostiprina direktīva par gāzes piegādes drošību un jāizveido ES mēroga koordinācijas mehānisms, kam jāreaģē uz tāda veida krīzēm. Ir svarīgi, lai būtu pietiekamas enerģijas krājumu rezerves dalībvalstīs, kas ir visvairāk atkarīgas no energopiegādēm.

Krīze starp Krieviju un Ukrainu nav tikai savstarpējas uzticības krīze, bet arī geopolitiska krīze. Abām valstīm jāuzņemas atbildība par to, ka dalībvalstis nesaņēma gāzi. Savukārt Eiropai jādažādo enerģijas avoti un jāuzlabo apgādes drošība. Eiropai jārikojas izlēmīgi, jo atrisinājums šai enerģētikas krīzei, ko izraisīja pārtraukums gāzes piegādē no Krievijas, ir tikai pagaidu risinājums.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), rakstiski. – (RO) Es vēlos pateikties *Laperrouze* kundzei par šo ziņojumu un sacīt, ka es atbalstu vairākumu no tā secinājumiem. ES jābūt godkārigai cīņā pret klimata pārmaiņām, un tas nozīmē, ka nedrīkst nerēķināties ar kodolenerģiju un atjaunojamajiem enerģijas avotiem.

Elektroenerģijas un dabas gāzes vienotā tirgus izveides process ir jāpaātrina. Tas prasa starpsavienojumus. Es tāpēc atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas priekšlikumu piešķirt 1,5 miljardus eiro starpsavienojumu projektiem. Turklāt visām dalībvalstīm ir jāatbilst kritērijiem, kurus starpsavienojumiem noteica Barselonā.

Ir jāuzlabo arī energoefektivitāte, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs. Rumānijai, piemēram, ir liels enerģijas taupīšanas potenciāls, un es vēlos, lai šī iespēja tiktu izmantota.

Krievijas-Ukrainas krīze ir vēlreiz uzsvērusi vajadzību pēc kopīgas ES pieejas. Es atbalstu ziņojuma secinājumus, tostarp punktu par nolīguma starp ES, Krieviju un Ukrainu parakstīšanu.

Tomēr es nepiekrītu apgalvojumam, ka *South Stream* projekts ir svarīgs ES energoapgādes drošībai tikpat lielā mērā kā *Nabucco* projekts. *South Stream* ir projekts, kas konkurē ar *Nabucco* projektu. un neapmierina visas vajadzības dažādot energoapgādes avotus, lai garantētu ES energoapgādes drošību. Tāpēc es ierosinu turpmāk veltīt vairāk uzmanības šī projekta statusam, kas tam piešķirts dažādos EP dokumentos.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Dāmas un kung!

Šodien mēs Eiropas Parlamentā apspriežam vienu no vissvarīgākajiem ziņojumiem, par ko esam debatējuši šajā plenārsesijā. Mēs šajā ziņojumā varam redzēt galvenos enerģētikas politikas aspektus, ko vēlamies īstenot visā Eiropas Savienībā, tādus kā dalībvalstu rīcības plāni ārkārtas situācijās, enerģētikas drošības klauzula, piegādes avotu dažādošana un kodolenerģijas saglabāšana dažādu enerģijas veidu kombinācijā.

Tas viss parāda, cik elastīga ir mūsu politika un rīcība un cik ātri tās var pielāgot pašreizējām situācijām. Manuprāt, vienai no ES prioritātēm pēc gāzes krīzes šā gada sākumā ir jābūt tirdzniecības, asociācijas, partnertattiecību un sadarbības nolīgumu ar ražotājvalstīm un tranzīta valstīm regulējumam, lai ieviestu rīcības kodeksu un noteiktu sekas par nolīgumu nepildīšanu.

Turklāt energoapgādes avotu dažādošanai, izveidojot starpsavienojumus starp dalībvalstīm, ieviešot jaunus piegādes ceļus, tādus kā *Nabucco*, un ceļot sašķidrinātās dabas gāzes (SDG) termināļus, ir jāklūst par kārtējiem projektiem, kurus finansē Komisija. Visbeidzot es vēlos apsveikt *Laperrouze* kundzi par ziņojumu, un es ceru, ka to atbalstīs liels mūsu kolēģu vairākums. Pateicos par uzmanību.

Alexandra Dobolyi (PSE), rakstiski. – (HU) 2009. gada pirmajās nedēļās Ukraina pret ES dalībvalstīm izturējās kā pret ķīlniecēm, jo tās vadītāji uzsāka strīdu par gāzes piegāžu cenu, norēķinoties ar Maskavu.. Kijeva savā rīcībā balstījās uz cerībām, ka tradicionālā pretkrieviskā noskaņojuma dēļ Rietumeiropā un Austrumeiropā to atbalstīs vairākums ES dalībvalstu. Acīmredzot tas bija politiski nepareizs solis.

ES beidzot ir jāizlaužas no pašas radītā burvju loka. Pie tā pieder enerģētikas fobija, ar kuru saskaņā mums jāpacieš krievi, jo viņi var aizgriezt gāzes krānu.. Šis nepareizais viedoklis var novest pie kļūdainām sekām. Šis jautājums attiecas ne tikai uz enerģētiku.

Ja Eiropas Savienības ilgtermiņa mērķis ir partnerattiecības ar Krieviju, kas pamatojas uz demokrātiju, nodrošinot milzīgu tirgu, kas attīstās un spēj arī turpmāk attīstīties, tad tai ir jāspēj paredzēt, ka ekonomiskais un politiskais smaguma centrs var pamatoti pārvietoties uz Krieviju.

ES aktīvi un ticami jāliek saprast, ka tā ir ieinteresēta redzēt mūsdienīgas Krievijas parādīšanos. ES izturēšanās, kas izpaužas uzmundrinošos vārdos, bet smacējošā, neatsaucīgā un nosodošā rīcībā, ir lemta neveiksmei..

Kopējas enerģētikas politikas un ārpolitikas trūkums, nostumjot enerģijas izmantošanas dažādošanu otrajā plānā un dodot priekšroku zināmām vēsturiskām pārestībām un komerciālam izdevīgumam, padara Eiropas Savienību viegli ievainojamu.

Vienota ES liktu Maskavai apstāties un padomāt, jo tā iepriekš nav redzējusi kaut ko tādu. Redzot valstis iesaistāmies mainīgā politikā, tik liela valsts kā Krievija var tomēr viegli uzspiest savu gribu.

Runa ir par daudz ko vairāk nekā enerģētika.

András Gyürk (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Stratēģiskais enerģētikas pārskats sniedz labu kopsavilkumu par visiem pasākumiem, kas ir obligāti Eiropas Savienībai, lai samazinātu atkarību no ārējiem enerģijas avotiem.. Pārtraukumi gāzes piegādē pirms dažām nedēļām padarīja dažus priekšlikuma punktus īpaši savlaicīgus..

Mēs varam tikai piekrist vajadzībai izstrādāt Kopienas noteikumus par gāzes rezervēm uz jauniem pamatiem. Turklāt, nosakot obligāto krājumu daudzumu, manuprāt, ir svarīgi stiprināt Kopienas solidaritātes mehānismus un Kopienas noteikumus, kas saskaņoti ar Lisabonas līgumu..

Ir ieteicams, lai enerģētikas pārskatā, ko veica Komisija, būtu nosauktas infrastruktūras, kuru izveide ir visu dalībvalstu interesēs. Atzinīgi var vērtēt to, ka priekšlikumā ir uzsvērts, ka papildus gāzes tranzīta dienvidu koridoram Viduseiropas un Dienvidaustrumu Eiropas gāzes cauruļvadu starpsavienojumi ir svarīgs mērķis. Šis sākotnēji ar Ungārijas naftas un gāzes uzņēmumu MOL saistītās iniciatīvas lielā nozīme ir tajā apstākļi, ka projektā iesaistītajām valstīm būs vieglāk nekavējoties sniegt savstarpēju palīdzību, ja rastos pārtraukumi gāzes piegādē. Tiklu savienojumi stimulēs arī konkurenci reģionā.

Mēs uzskatām, ka Eiropas Komisijas lēmums novirzīt daļu no ES fondu atlikuma enerģētikas infrastruktūrām ir pareizs. Tomēr mazāk pozitīvs ir tas apstāklis, ka visneaizsargātākās dalībvalstis saņems mazāku finansējuma daļu savām infrastruktūrām, nekā tās vēlējas. Taču izreklamēto saistību dēļ vajadzētu piešķirt iespaidīgāku finansiālo palīdzību un izrādīt lielāku solidaritāti no Kopienas puses.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) „Kad nelaime notikusi, tad polis ir gudrs” Šo veco parunu, kas nav pārāk glaimojoša maniemi tautiešiem, var attiecināt uz visu Eiropas Savienību. Nepatīkamā krievu-ukraiņu gāzes konflikta pieredze 2009. gada janvārī bija vajadzīga, lai energoapgādes drošības jautājums kļūtu par vissvarīgāko jautājumu visai Eiropas Savienībai.

Mēs nevaram aizbaidīties ar to, ka Lisabonas līgums, kas ietver paziņojumus par solidaritāti enerģētikā, nav ratificēts. Viss, kas ir vajadzīgs, ir politiska griba un objektīva pēdējās krīzes analīze, lai rakstītu nākotnes scenārijus un atbrīvotu Eiropas Savienību no tādām problēmām kā tā, ko izraisīja gāzes piegādes blokāde, kas veda caur Ukrainu. Gan Komisijas paziņojums, gan *Laperrouze* kundzes ziņojums vērš uzmanību uz to, kā pārvarēt ārkārtas situācijas, uz tādiem līdzekļiem kā rezervju palielināšana, pārvades tīklu izveide, kas nodrošinās tehnisko pieejamību. Šie ir jautājumi, par kuriem nav domstarpību. Grūtāk būs vienoties par ilgtermiņa stratēģiju, kam būs jāietver reālistiska nostāja pret Krieviju, jo tā pašlaik ir galvenā jēlnaftas un gāzes piegādātāja Eiropai.

Savstarpēja atkarība, kā esam uzzinājuši, negarantē piegāžu nepātrauktību un attiecības, kas pamatojas uz racionāliem ekonomiskiem priekšnoteikumiem. Acīmredzamā politisku apsvērumu ieviešanā liek pārvarēt naivitāti. Visgrūtāk attiecībās ar mūsu austrumu kaimiņiem būs izskaust tendenci slēgt divpusējus nolīgumus, un tas būs Kopienas energoapgādes drošības un enerģētikas solidaritātes politikas panākumu vai neveiksmju īstais mērs.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi!

Es vēlos pateikties ziņojuma sagatavotājiem par viņu vispusīgajiem centieniem un par šī svarīgā jautājuma izvērsanu par debašu galveno tematu. Tāpat kā referente es uzskatu, ka Eiropas Savienībai enerģētikas stratēģijā ir ļoti svarīgi izvēlēties kopējus ilgtermiņa mērķus. Pasākumi enerģijas taupīšanai ir paši galvenie, lai krasi samazinātu energopatēriņu.

Eiropas mēroga problēmas nevar atrisināt atsevišķas valstis. Lai garantētu energoapgādes drošību Eiropā, Eiropas Savienībai jāiegulda līdzekļi kopējā galvenā tīkla un kopējā enerģētikas tirgus izveidē, kā arī labākas koordinācijas nodrošināšanā.

Ziņojumā pārāk liela uzmanība ir veltīta kodolenerģijai kā vienai no nākotnes galvenajām Eiropas ieguldījumu jomām. Ņemot vērā kodolenerģijas risku un trūkumus, tā ir īsredzīga un kaitīga politika. Ziņojumā nav pievērsta pietiekama uzmanība atjaunojamajiem enerģijas avotiem.. Konkurētspējīgai Eiropai, kas balstās uz ilgtspējīgu enerģijas izmantošanu, ir jācenšas palielināt atjaunojamās enerģijas proporciju līdz 80 % līdz 20050. gadam. Daudzi pētījumi, tostarp Vācijas Aerokosmiskā centra un *Heinrich-Böll-Stiftung ERENE* pētījumi, rāda, ka jaunu un tīru enerģijas veidu ieviešana būs tehniski un ekonomiski iespējama.. Tagad trūkst tikai politiskās gribas..

Marian Złotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) *Laperrouze* kundzes ziņojumā ir skarts jautājums, kas ir sevišķi svarīgs ikvienam Eiropas pilsonim, jo īpaši gāzes krīzes laikā, ar ko mums nesen bija jāsaskaras. Mums visiem jādod savs ieguldījums, lai sekmīgi sasniegtu augstos mērķus, ko ierosina Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats, proti, energoapgādes ilgtspējību, konkurētspēju un drošību.

Es gribu uzsvērt mūsu energoresursu drošības uzlabošanas lielo nozīmi. Mums jāveic pasākumi, lai dažādotu enerģijas avotus un enerģijas piegādes ceļus. Mums jāatbalsta ieguldījumi infrastruktūrā un jaunās tehnoloģijās, kas patērē mazāk enerģijas, lai mēs varam veiksmīgi sasniegt „20-20-20” mērķus.

Pašlaik vairāk nekā jebkad dalībvalstīm jāizrāda solidaritāte un jāsadarbojas, lai garantētu enerģijas rezervju drošību. Tai pašā laikā šai jaunajai stratēģijai ir jāveido pamati ES ekonomiskai izaugsmei.

Es vēlos jums atgādināt Rumānijas un Melnās jūras reģiona ģeopolitisko nozīmi energoapgādes drošībā un energoapgādes resursu dažādošanā..

17. Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ietekme uz attīstību (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir **Jürgen Schröder** ziņojuma (A6-0513/2008) īss izklāsts Attīstības komitejas vārdā par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību (2008/2170(INI)).

Jürgen Schröder, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Mēs runājam par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ietekmi uz attīstību. „Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi” ir visai grūti izrunājama frāze, jo īpaši vācu valodā. Tā ir briesmīga frāze, un, bez šaubām, Vācijā ļoti maz cilvēku interesējas par šo tematu, lai gan nākamajos gados tas būs viens no vissvarīgākajiem tematiem. Par ko ir runa?

Kotonū nolīgumā ir teikts, ka līdz 2007. gada beigām jāslēdz ekonomisko partnerattiecību nolīgumi starp Eiropas Savienību un ĀKK (Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna reģiona) valstīm. Iemesls tam bija tas, ka jaunattīstības valstis, kas nepieder pie ĀKK valstu grupas, sūdzējās Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO) par to, ka Eiropas Savienība piešķir ĀKK valstīm īpašas privilēģijas.

Mums ir izdevies izveidot, vismaz daļā no Karību jūras reģiona, šāda veida ekonomisko partnerattiecību nolīgumu, un mēs ceram, ka tas būs veiksmīgs. Manā ziņojumā ir teikts, ka šis nolīgums veidos jaunu pamatu sadarbībai attīstības jomā: mēs palīdzēsim viņiem palīdzēt sev. Mēs cenšamies savienot tirdzniecību ar attīstību, ar to es domāju tirdzniecības politiku un attīstības politiku. Ir radušās dažas domstarpības, jo īpaši šeit Parlamentā starp mūsu komiteju, Reģionālās attīstības komiteju, un Starptautiskās tirdzniecības komiteju, kas ir saistītas galvenokārt ar šī nolīguma saderību ar PTO noteikumiem un jo īpaši ar parlamentārās uzraudzības jautājumu.

Mans ziņojums sākotnēji ietvēra divus punktus – 5. un 17. –, kas attiecas uz parlamentāro uzraudzību. Pēc Starptautiskās tirdzniecības komitejas priekšsēdētāja lūguma un padoma es abus punktus pilnīgi svītroju un iesniedzu alternatīvu ziņojuma projektu bez šiem punktiem, par ko mēs balsosim ceturtdien. Neskaitot šos divus svītrotumus, mans ziņojuma projekts ir gluži tāds pats kā pirmais projekts.. Tas izklāsta gan ekonomisko partnerattiecību nolīgumu iespējas, gan riskus, un tas jo īpaši uzsver šo nolīgumu potenciālo pozitīvo ietekmi uz šo valstu iedzīvotājiem.

Pirms es beidzu, priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikt vēl vienu lietu: daži no mūsu kolēģiem ir vairākkārt apgalvojuši, ka cilvēkiem šajās ĀKK valstīs bija pārāk maz laika, lai noslēgtu šos nolīgumus. Tā nav taisnība, viņiem bija atvēlēts laiks no 2000. līdz 2007. gadam, un pēc tam viņiem bija vēl viens gads līdz 2008. gadam, un mums vēl arvien ir laiks. Mēs tomēr nesakām cilvēkiem šajās valstīs, ka viņi var to darīt, kad vien viņiem

tīk, jo laika nav palicis daudz. Tas ir ĀKK valstu iedzīvotāju interesēs, un tāpēc es aicinu Parlamenta deputātus balsot ceturtdien par manu ziņojumu, tostarp tos, kas sākotnēji bija nolēmuši balsot pret to. Tajā nav runāts par strīdu starp kreisajiem un labējiem, tajā ir runāts par palīdzību ĀKK valstīm, lai tās taptu pašapzinīgākas un pārredzamā nākotnē kļūtu par vienlīdzīgiem starptautiskās tirdzniecības partneriem.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Komisija atzinīgi vērtē *Schroeder* kunga ziņojumu, kas sniedz līdzsvarotu pārskatu par dažādiem viedokļiem, kuri izteikti par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību.

Dokumentus turpina izstrādāt. Mēs esam parakstījuši galīgo ekonomisko partnerattiecību nolīguma versiju ar Karību jūras reģionu, bet mēs esam veduši sarunas par pagaidu nolīgumiem ar ārvalstīm un reģioniem Āfrikā un pie Klusā okeāna. Šie pagaidu EPN nodrošina tirdzniecības režīmu, kas ir saderīgs ar PTO noteikumiem un saglabā svarīgas tirdzniecības preferences šīm valstīm. Pagaidu nolīgumi ir īslaicīgi, jo tos aizstās ar galīgiem reģionāliem EPN. Šo sarunu tempu noteiks attiecīgie reģioni, lai garantētu, ka šie mērķi un to nodrošinājums atbilst viņu integrācijas procesiem, iespējām, vajadzībām un politiskajām prioritātēm.

Tai pašā laikā desmitā Eiropas Attīstības fonda plānošana ir pārvirzījies uz priekšu. Vairākums reģionālo un valstu programmu ir parakstītas. Gatavojoties EPN noslēgšanai, šajās programmās ir paredzēts ievērojams atbalsts, lai palīdzētu mūsu Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna (ĀKK) partneriem pēc iespējas labāk izmantot nolīgumus: tiešs atbalsts nolīgumu īstenošanai un netiešs atbalsts, lai izveidotu infrastruktūru un ražošanas jaudu.

Komisija atzīst, ka attīstības finansējumam ir būtiska nozīme. Tai pašā laikā mēs atzinīgi vērtējam to, ka ziņojumā ir apliecināts, ka attīstības mērķi un nolīgumu rezultāti ir daudz plašāks jautājums par finansiālo atbalstu. Mēs arī atzīstam reformu būtisko nozīmi attīstības mērķu sasniegšanā ĀKK reģionos, kā izklāstīts ziņojuma 14. punktā. Tas ietver arī fiskālo reformu un pārmaiņas ieņēmumu sistēmās. Reformas kompensē pārmaiņas nodokļu bāzē, pateicoties liberalizācijai, un ir pašas par sevi vērtīgi pasākumi, kas nodrošina ilgtspējīgu publisko finansējumu ĀKK valstīs.

Vēl viens būtisks mērķis ir reģionālās ekonomikas integrācijas atbalsts ĀKK. Pagaidu nolīgumi vēl neietver visas ĀKK valstis. Tieši tāpēc šie nolīgumi ir pagaidu, līdz tiks noslēgti galīgie nolīgumi. Galīgie nolīgumi būs elastīgi un visaptveroši.

Tirdzniecības piegāžu jaudas palielināšana un iesaistīšanās preču un pakalpojumu nozarēs palielina tirdzniecības nolīguma ekonomisko vērtību. Komisija uzskata, ka protekcionisms nav saprātīga politiska izvēle. Tomēr mēs atzīstam, ka aizsardzība – likumīgu pasākumu izmantošana, lai aizsargātu jutīgas nozares un jaunas ražošanas nozares, – ir pamatots un būtisks politisks līdzeklis. Tieši tāpēc EPN ir elastīgi un satur jo īpaši izņēmumus un saistību priekšrocības ĀKK pusei, kā ir pieprasīts ziņojumā. Runājot par ES, jāsaprot, ka mūsu tirgi ir pilnīgi atvērti ĀKK valstu produkcijai, notiek pastiprināta sadarbība, lai izpildītu tehniskos un veselības standartus un atvieglotu tirdzniecību. ĀKK valstis atvērs savus tirgus pakāpeniski, saglabājot izņēmumu iespēju.

Komisija neuzskata, ka mūsu saistības ar EPN procesu beidzas ar nolīgumu parakstīšanu. Tas ir tikai pastiprināta dialoga, rūpīgas īstenošanas, uzraudzības un ietekmes novērtējuma sākums, jo īpaši ietekmes uz attīstību. Visam tam tiks izmantotas iestādes, kas izveidotas, lai īstenotu nolīgumus, lai nodrošinātu pārredzamību un parlamentāriešu un pilsoniskās sabiedrības līdzdalību.

Komisija tāpēc atzinīgi vērtē *Schröder* kunga ziņojumu un noteiktā laikā sniegs izvērstu atbildi uz ierosinātajiem jautājumiem.

Priekšsēdētājs. – Šis jautājums tiek slēgts.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Kader Arif (PSE), rakstiski. – (FR) Ceturtdien Parlaments dos savu slēdzieni par *Schröder* kunga ziņojumu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN). Es būšu ārkārtīgi vīlies, ja mūsu iestādes pirmais balsojums par šo ļoti tehnisko un augstākā mērā politisko tematu (jo visa mūsu attiecība ar ĀKK valstīm nākotnē ir likta uz spēles) beigtos ar *Schröder* kunga ziņojuma pieņemšanu. Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa nebalsos par šo tekstu, jo tas nekādā ziņā neatspoguļo ne eiropiešu intereses, ne mūsu ĀKK partneru intereses attiecībā uz EPN un veidu, kādā tiek vestas sarunas par tiem.

Pretstatā referenta nostājai PSE grupa ir iesniegusi rezolūcijas priekšlikumu, kas atkal izvirza attīstību kā EPN galveno prioritāti, kas noraida sabiedrisko pakalpojumu liberalizāciju un jebkuras sarunas par Singapūras jautājumiem vai pakalpojumiem pret ĀKK valstu gribu, kas veicina reģionālo integrāciju, kas pieprasa lielu finansiālu atbalstu, lai uzlabotu ĀKK valstu ekonomiku līdz standartlīmenim, un kas ņem vērā šo valstu īpatnības un neaizsargātību, vienalga, vai tās ir vismazāk attīstītas valstis, vai citādas.

Tie ir nosacījumi, kas padarīs EPN par pieņemamiem nolīgumiem.. Diemžēl mēs esam vēl tālu no tā.

18. Neskartās teritorijas Eiropā (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Gyula Hegyi ziņojuma (A6-0478/2008) īss izklāsts Vides komitejas un Sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par neskartajām teritorijām Eiropā (2008/2210(INI)).

Gyula Hegyi, referents. – (HU) Aptuveni 46 % no pasaules sauszemes daļas var uzskatīt par dabisku vidi, par teritoriju, ko nav skārusi civilizācija. Eiropā tomēr neskartā daba veido tikai 1 % no visas teritorijas. Mums ir jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka nākamajām paaudzēm tiek saglabāta vismaz palikušī neskartā teritorija, šis 1 %. Tas ir mana ziņojuma mērķis, un es ceru, ka pastiprināta neskarto zonu aizsardzība tiks iekļauta ES tiesību aktos. Eiropas kultūrā ir divējāda izpratne par neskarto dabu. No vienas puses, to uzskata par vietu, no kuras jābaidās un jāizvairās, kur mūs gaida briesmoņi un nezināmas briesmas, kā attēlots daudzās tautas pasākās. No otras puses, to redz kā pievilcīgu un patīkamu vietu, kas dod mums īslaicīgu patvērumu no pilsētnieciskās un rūpnieciskās civilizācijas spriedzes.

Angļu valodā rakstītā literatūra par šo jautājumu nošķir aizsardzības jēdzienu, t.i., pareizu dabas izmantošanu, no saglabāšanas jēdziena, citiem vārdiem, dabas aizsardzību no jebkuras cilvēku darbības. Šīs filozofiskās debates neietilpst manā ziņojumā, bet protokola vajadzībām es gribu norādīt, ka es uzskatu ilgtspējīgu attīstību par ideālu risinājumu. Neskarto dabu nevar ielēgt bankas depozītu seifā kā kaklarotu vai akciju sertifikātu paketi. Mums ir tiesības atklāt tās vērtības. Mums ir jāaizsargā daba, bet cilvēkiem darbojoties tajā..

Eiropas teritorija ir pārāk maza, lai tajā būtu zonas, kas nav pieejamas tās pilsoņiem. Dabas atklāšana un sastapšanās ar apstākļiem, kuros cilvēce dzīvoja pirms civilizācijas, māca cieņu pret dabu un var kalpot par pamatu augstvērtīgam tūrismam. Tai pašā laikā šīs teritorijas ir ārkārtīgi jutīgas pret vides pārmaiņām, ko izraisa cilvēki – piemēram, pret motorizētiem transportlīdzekļiem, ķīmiskām vielām un klimata pārmaiņām – un svešu augu un dzīvnieku sugu parādīšanos. Mums jāuzmanās, lai šo vietu apmeklētāji neapdraud neskarto dabu, un tāpēc visāda veida tūrisms jāuzrauga dabas aizsardzības speciālistiem. Ilgtspējīga tūrisma attīstība ir jāsavieno ar šo teritoriju aizsardzību, un visi ienākumi jāatvēlē neskartās dabas aizsardzībai.

Neskartās teritorijas ir patvērumi daudzām sugām, tādām kā brūnais lācis, vilks un lūsis, kas nespēj izdzīvot pat nelielā mainītos apstākļos. Eiropā vēl arvien ir daudz sugu, kas gaida, lai tās atklāj un apraksta. Daudzas no tām dzīvo augsnē vai pūstošā koksne un ir ļoti jutīgi pret pārmaiņām. Šīs netraucētās teritorijas ir ļoti piemērotas evolūcijas un dabā notiekošo pārmaiņu pētniecībai.. Neskartās zonas ir parasti daļa no *Natura 2000* tīkla, bet tās prasa stingrāku aizsardzību. Manā ziņojumā tāpēc ir aicinājums Komisijai sadarboties ar dalībvalstīm, lai atzīmētu kartē vēl saglabājušos neskartos reģionus Eiropā un izstrādātu stratēģiju to stingrākai aizsardzībai. Ir jānosaka vēl neskarto teritoriju dabas vērtības un dzīvotņu īpatnības un jānodrošina to turpmākā aizsardzība. Speciālisti ir man devuši padomu, ka mums nav jādomā par jauniem tiesību aktiem, bet ka mums ir jāievieš specifiskāka un stingrāka neskarto zonu aizsardzība *Natura 2000* regulās. Tā kā *Natura 2000* finansēšana ir visādā ziņā pretrunīga un ir izsaukusi daudz pelnītas kritikas, mums noteikti būs jāmaina attiecīgās regulas nākamajā Parlamenta sasaukumā, vēlākais jaunajā budžetā. Tā varētu būt arī laba iespēja izstrādāt juridisku definīciju un stingrāk aizsargāt neskartās teritorijas.

Kāda vieta manā valstī, Agtelekas stalaktītu alas, arī ir atzītas par neskartu teritoriju. Daļa no šīs vietas atrodas kaimiņvalsts Slovērijas teritorijā. Es būtu ļoti laimīgs, ja Ungārijas un Slovērijas dabas aizstāvji veiksmīgi sadarbotos, lai izveidotu aizsargājamo teritoriju tīkla (ATT) parku, jo ATT parki ir attīstījuši veiksmīgu Eiropas mēroga sistēmu neskarto teritoriju aizsardzībai.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Bioloģiskās daudzveidības zuduma novēršana ir Eiropas Savienības un Komisijas prioritāte. Tas ir gluži burtiski jautājums par dzīvības nākotni uz zemes. Tomēr, neraugoties uz bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas lielo nozīmi, progress šajā jomā šodien ir niecīgs.

2008. gada decembrī Komisija pieņēma pirmo visaptverošo progresu novērtējumu gan Eiropas Kopienas, gan dalībvalstu līmenī. Neraugoties uz pozitīvi vērtējamām notikumiem pēdējos gados, – piemēram, *Natura 2000* tīklu – bioloģiskā daudzveidība ES ir nepārtraukti apdraudēta dzīvotņu izpostīšanas, piesārņojuma, klimata pārmaiņu un invazīvo sugu ietekmes dēļ. Komisijas secinājums ir, ka pastāv liela varbūtība, ka mēs nesasniedzim 2010. gada mērķi apstādināt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un ka turpmāk būs vajadzīgas intensīvas pūles gan dalībvalstu, gan ES līmenī.

Ņemot to vērā, Komisija atzinīgi vērtē Parlamenta pastāvīgo atbalstu centieniem aizsargāt Eiropas bagātīgo un daudzveidīgo dabas mantojumu. Mēs ļoti atzinīgi vērtējam *Hegyi kunga* iniciatīvu šīs svarīgās rezolūcijas par neskartajām teritorijām Eiropā izstrādē.

Es vēlos sākt ar vispārīgu piezīmi par to, ka Komisija daudzus no jautājumiem, kas uzsvērti ziņojumā, jau risina.

2008. gada decembrī, piemēram, Komisija pieņēma paziņojumu „Ceļā uz ES stratēģiju par invazīvajām sugām”. Mēs arī esam uzsākuši vispārēju apceri par ES bioloģiskās daudzveidības politikas nākotni un gaidām Eiropas Parlamenta devumu šajos jautājumos. Ir noteikti jāaplūko tādi jautājumi kā stratēģijas īstenošanas uzlabošana un saikne starp bioloģisko daudzveidību un klimata pārmaiņām.

Ir svarīgi arī sniegt paskaidrojumu par vienu jautājumu ziņojumā. Notiek pastāvīgs tiesību aktu par dabu efektivitātes vērtējums – tā sauktie 17. panta ziņojumi –, bet pašlaik nav nekādu plānu grozīt tiesību aktus, un galvenais uzvars tiek likts uz efektīvu pašreizējo aktu īstenošanu.

Pievēršoties neskarto teritoriju tematam, gribu teikt, ka Eiropa ir bieži apdzīvota un ka tikai 1-2 % no visas teritorijas neskar cilvēku iejaukšanās. Tomēr, lai gan neskartās teritorijas ir mazas, to zinātniskā un kultūras vērtība ir augsta. Tās var būt par simbolu Eiropas sadarbībai un integrācijai, kā tas ir Vācijas Bavārijas un Čehijas Bohēmijas mežu pārrobežu nacionālā parka gadījumā.

Vairākums šo teritoriju jau ir daļa no *Natura 2000* tīkla. Taču šis ziņojums mūs iedvesmo vēlreiz paraudzīties uz ES mežonīgajām un pusmežonīgajām teritorijām un apsvērt, vai nav gadījumu, kad ir vajadzīgi papildu pasākumi no Eiropas puses, lai aizsargātu šīs īpašās vietas. Komisija ir pasūtījusi vairākus pētījumus un sadarbojas ar Čehiju kā ES prezidentvalsti. 2009. gada maijā Prāgā notiks konference. Šī konference piedāvās platformu tādu jautājumu izskatīšanai, kas attiecas uz neskartajām teritorijām Eiropā, un noteiks pasākumus to aizsardzības nodrošināšanai.

Ļaujiet man beigt, apliecinot, ka Komisija saprot to, ka Eiropas dabas ainava ir ilgas cilvēka darbības rezultāts. Tādas dzīves telpas jēdziens, kas līdzsvaro dabas vajadzības ar cilvēka vajadzībām, ir tādas nostājas rezultāts, kas ir pamatā *Natura 2000*. Mēs, protams, negrasāmieš pārvērst pašreizējās ainavas mežonīgā dabā, bet mums ir sabiedrības priekšā jāaņem pasākumi saglabāt pēdējās vēl neskartās teritorijas Eiropā.

Šī iemesla dēļ Komisija uzskata, ka Eiropas Parlamenta rezolūcija ir savlaicīga. Tā dod apsveicamu ieguldījumu Prāgas konferencē. Liels paldies referentam..

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Runājot par Reglamentu, es vēlos protestēt pret 45. panta 2. punkta pārmērīgi lielu un brīvu piemērošanu, ar kuru saskaņā notiek šīs svarīgās debates.

Šajā brīdī es ceļos runāt, tāpēc ka es būtu gribējusi izteikties par *Hegyi kunga* lielisko darbu, sagatavojot ziņojumu, un patiešām man ir kolēģi, kas runā par jautājumiem, kurus neapspriež manā galvenajā komitejā vai citu kolēģu galvenajās komitejās, un plenārsēdē man liedz tiesības dot savu ieguldījumu to risināšanā.

PPE-DE grupā mums bija nikni un karsti strīdi, gan darba grupas, gan grupas līmenī, par 45. panta 2. punkta jautājumu skaitu mūsu darba kārtībā pagājušajā nedēļā. Es patiešām nevēlos, lai šo pantu steidzami izskata no jauna. Es zinu, ka tas ir pants, ko noteicis Parlaments un ko parakstījušas dalībvalstis, bet, manuprāt, mūsu labo gribu ļaunprātīgi izmanto, iekļaujot darba kārtībā daudz punktu – vissvarīgāko punktu mūsu darba kārtībā –, par kuriem mums arvien biežāk neļauj debatēt.

Priekšsēdētājs. – *Doyle kundze!* Mēs labprāt ņemtu vērā jūsu paziņojumu, bet es jums atgādināšu, ka 45. panta piemērošana ir Priekšsēdētāju konferences kompetencē un ka tajā balsis tiek vērtētas, tādējādi lielām grupām un jo īpaši jūsējai, ir liela vara, lemjot par to, kas ir pieļaujams plenārsēdē saskaņā ar tādu un tādu pantu.

Mani tas skar tāpat kā jūs. Man jāsaka, ka mēs, iespējams, esam pārgājuši no pārāk lielas iecietības uz pārāk lielu stingrību, bet patiesība ir, protams, kaut kur vidū.

Tomēr neraizējieties! Mēs liksim attiecīgajām personām izskatīt šo lietu.

Jums jāgriežas arī pie savas grupas priekšsēdētāja, dāmas un kungi. Tad jūsu doma tiks vislabāk saprasta.

Jautājums tiek slēgts.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. Es biju ēnu referents šim ziņojumam par neskarto dabu Eiropā, un es vēlos apsveikt savu kolēģi Gyula Hegyi kungu par viņa darbu.

Es vēlos runāt par diviem jautājumiem.:

Vispirms mums patiešām ir jāturpina atzīmēt kartē pēdējās neskartās teritorijas Eiropā. Protams, to nevar izdarīt, nedefinējot jēdzienu „neskarts”. Tāpēc es mudinu Eiropas Komisiju rīkoties šajā jautājumā.

Otrkārt, es vēlos runāt par šī ziņojuma galveno jautājumu, proti, cilvēku klātbūtni un tūrismu. Cilvēku klātbūtni nedrīkst izslēgt, gluži otrādi, cilvēki ir jāiepazīstina ar viņu valsts dabas skaistumu, lai to labāk saglabātu. Mums šajās teritorijās ir jāatbalsta ilgtspējīgs tūrisms un jāmāca šo vietu pārvaldniekiem, kā saglabāt un aizsargāt neskarto dabu.

Tāpēc es pievienojos šīs sfēras galveno NVO lūgumam un rosināšu Eiropas Komisiju sniegt dažas pamatnostādnes par neskarto teritoriju saglabāšanu Eiropā.

Magor Imre Csibi (ALDE), rakstiski. – Neskartā daba dažādiem cilvēkiem var nozīmēt atšķirīgas lietas. Es personīgi uztveru neskarto dabu kā cilvēku darbības neskartu teritoriju, kur valda dabas procesi. Tāpēc es uzskatu, ka tūrisma veicināšana neskartajās teritorijās ir pretrunā terminam „neskartā daba”. No otras puses, es piekrišu, ka ilgtspējīgs tūrisms, ja to pareizi vada, var dot vietējām kopienām ekonomisku stimulu dabas un kultūras mantojuma saglabāšanai.

Tomēr pieprasījuma palielināšanās pēc neskartās dabas tūrisma apdraud tieši tās vērtības, ko meklē tūristi un var paātrināt traušo ekosistēmu bojāeju. Risinājums varētu būt daļas neskarto teritoriju atvēršana augstas kvalitātes ilgtspējīgam tūrismam, kas nelabvēlīgi neietekmētu šo teritoriju aizsardzības mērķus. Tūrisma pasākumi jāatļauj tikai ar stingriem nosacījumiem, tādiem kā ierobežots tūristu skaits dienā, un pamatojoties uz sīki izvērstu ilgtspējīga tūrisma plānu, kas atbalsta dabas aizsardzības iniciatīvas un veicina atbildīgu neskartās dabas baudīšanu. Tūrisma plāni un tūrisma aģentūru pasākumi jānovērtē, izmantojot rūpīgus pārbaudes mehānismus, kas īpaši paredzēti neskartajām teritorijām. Tā mērķis ir likt tūristiem un tūrisma aģentūrām saprast, ka neskartā daba nozīmē ne tikai brīvību, bet arī pienākumus.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), rakstiski. – (RO) Dabas bagātības ir jā saglabā nākamajām paaudzēm. Šajā ziņā Rumānija ir viena no valstīm, kurā ir liela floras un faunas daudzveidība. Lai sasniegtu minēto mērķi, Eiropas Savienībai tomēr ir jāpalielina Kopienas finansējums, kas paredzēts neskartās dabas aizsardzības pasākumiem. Tāpēc Komisijai jāpiešķir lielākas summas no Lauku attīstības fonda vides aizsardzības projektiem Eiropas lauksaimniecības nozarē, ar skaidri formulētu mērķi finansēt neskartās dabas aizsardzības pasākumus.

No otras puses, Eiropas Komisijai jāievieš skaidru noteikumu pakete finansiāla atbalsta sniegšanai to vietējo kopienu projektiem, kas atrodas šo teritoriju tuvumā, tā lai pieļautu regulētus tūrisma veidus teritorijās, kas paredzētas aizsardzībai, un dotu ekonomisku labumu attiecīgajām vietējām kopienām.

Turklāt Komisijai jāveicina pārrobežu sadarbība starp dalībvalstīm dabas aizsardzības projektu īstenošanā neskartajās teritorijās, kas atrodas divās vai vairākās valstīs.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas bioloģiskā daudzveidība ir visdārgākais mantojums, ko varam atstāt nākamajām paaudzēm. Es atzinīgi vērtēju un atbalstu šo ziņojumu par Eiropas neskartajām teritorijām. Es vēlos pievērst jūsu uzmanību satraucošajam stāvoklim teritorijā ar visbagātīgāko bioloģisko daudzveidību Eiropā, Donavas deltai. Šo deltu pastāvīgi pakļauj agresīvai rīcībai – malumedniecībai, nelegālām ekonomiskām interesēm un visbeidzot, kas ir ne mazāk svarīgi, neregulētam tūrismam. Viens no vislielākajiem agresijas iemesliem Donavas deltā ir informācijas trūkums par deltas populācijām un lauku iedzīvotājiem, kas dzīvo pie Donavas pietiekām, kuras plūst cauri Rumānijai.

Es vēlos izmantot izdevību un, pamatojoties uz šo ziņojumu, aicināt Komisiju un Padomi pēc iespējas ātrāk apsvērt īpašus pasākumus darba grupas izveidei, kas varētu pārbaudīt situāciju Donavas deltā un izstrādāt

efektīvas izglītojošas programmas par vidi, kuras būtu paredzētas iedzīvotājiem, kam ir tieša ietekme uz šīs teritorijas bioloģisko daudzveidību, kā arī ieviest bioloģiskās daudzveidības aizsardzības standartus.

Tai pašā laikā neskartās dabas aizsardzību Eiropas Savienībā, jo īpaši Donavas deltas teritorijā, nevar panākt, neieviešot līdzīgus pasākumus ES kaimiņvalstīs. Tāpēc es mudinu Komisiju un Padomi paātrināt dialogu un īpašu pasākumu īstenošanu kā daļu no attiecībām ar šīm valstīm.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Paturot prāta to, ka nebūs iespējams izpildīt saistības, ko uzņēmāmies 2007. gadā, pieņemot rezolūciju vai apturot bioloģiskās daudzveidības zudumu līdz 2010. gadam, neskarto teritoriju aizsardzība, veicot stimulēšanas, attīstības un finansēšanas pasākumus, kļūst par prioritāti, ņemot vērā klimata pārmaiņas un tūrisma negatīvo ietekmi..

Priekšlikums radīt sistēmu Eiropas neskartās dabas atzīmēšanai kartē palīdzēs noteikt bioloģisko daudzveidību un neizpostītas teritorijas, kuru aizsardzība no dalībvalstīm prasīs vairāk uzmanības un lielas pūles. Informācijas kampaņas, kuru mērķis ir veicināt plašas sabiedrības izpratni par neskartajām teritorijām, augstas kvalitātes ilgtspējīga tūrisma politika, un Putnu un Dzīvotņu direktīvu īstenošana ir tikai daži no instrumentiem, kas palīdzēs mums aizsargāt šīs teritorijas.

Eiropā ir jau astoņi nacionālie parki, tostarp Retezata nacionālais parks Rumānijā. Šie parki ir daļa no aizsargāto teritoriju tīkla (ATT). Šis tīkls atbild par neskarto teritoriju pārvaldību un apvieno valsts iestādes un vietējās tūrisma aģentūras, kas ir iesaistītas ilgtspējīga tūrisma attīstības nodrošināšanā. Eiropas Komisijai ir jāatbalsta šī iniciatīva un jāsadarbojas ar šo tīklu, lai apmainītos ar informāciju un labu praksi.

19. Programma vispārējas nozīmes un darbījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Luis Queiró* ziņojuma (A6-0501/2008) īss izklāsts Transporta un tūrisma komitejas vārdā par programmu vispārējas nozīmes un darbījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei (2008/2134(INI)).

Luís Queiró, referents. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Līdz šim vispārējas nozīmes un darbījumu aviācija nav bijusi Eiropas līmenī īpaši aplūkota. Šī ziņojuma lielā politiskā nozīme ir izskaidrojama ar to, ka šī ir pirmā reize, kad Komisija un Parlaments izskata aviācijas darbību laikā, kad tā uzrāda paātrinātu izaugsmi gan pēc apjoma, gan ekonomiskās nozīmes.

Skatīti runā paši par sevi: vienā pašā darbījumu aviācijā mazie un vidējie uzņēmumi, kas strādā šajā nozarē, strauji vairojas, Uzskata, ka nākamajā desmitgadē lidaparātu skaits dubultosies līdz 3500, un ikgadējais apgrozījums ir vairāk nekā 25 miljardi eiro. Tieši vai netieši tas rada 154 000 darbavietas visā Eiropā. Kopā ar vispārējas nozīmes aviāciju, kurā, kā rēķina, ir starp 30 000 un 50 000 lidaparātu, šī nozare pārstāv ap 9 % no visas reģistrētās gaisa satiksmes un uzrāda visstraujāko izaugsmi Eiropā, divreiz straujāku nekā visas pārējās satiksmes izaugsme.

Darbījumu aviācijas segments piedāvā svarīgas sociālas un ekonomiskas priekšrocības, nodrošinot elastīgus lidojumus no punkta uz punktu, tas palielina pilsoņu mobilitāti, uzņēmumu ražīgumu un reģionālo kohēziju.

Vispārējas nozīmes aviācijas nozare sniedz būtiskus pakalpojumus dažādās jomās no meklēšanas-glābšanas aviācijas līdz ugunsdrošības pasākumiem, satiksmes regulēšanai, kartogrāfijai un izpircu un sporta aviācijai. Tā ir arī svarīgs profesionālās meistarības avots visai aviācijas nozarei.

Man ir jāpiemin arī šī rūpniecības nozare Eiropā, kuras tirgus daļa pasaulē piedzīvo nepārtrauktu izaugsmi un pašlaik sastāda 16 % un kura tāpēc ir jāatbalsta.

Runājot par ziņojumu, es piekrītu nepieciešamībai, ko savā paziņojumā uzsvēra Komisija, izpētīt šīs nozares īpašās vajadzības un noteikt tās galvenās problēmas. Pirmais jautājums ir saistīts ar datu vākšanu un pamatojas uz vajadzību sniegt politisku lēmumu pieņemējiem pietiekami daudz datu un statistiskas informācijas, lai viņiem rastos labāka izpratne par šo nozari un viņi varētu to pienācīgi regulēt. Otrais jautājums attiecas uz proporcionalitātes principa piemērošanu šīs nozares regulējumā. Galvenais jautājums ir, vai noteikumi, kas ir paredzēti, lai pārvaldītu darbījumu aviācijas darbību, būs piemēroti, lai ekspluatētu vienkāršākus un mazākus, bieži vien vienmotora lidaparātus.

Mēs atbalstām Komisijas ieceri piemērot proporcionalitātes principu, gan izstrādājot noteikumus, gan tos īstenojot, vienmēr paturot prātā vajadzību nebūt nevērīgiem pret drošības apsvērumiem. Tas, piemēram,

attiecas uz konkrētu noteikumu par derīgumu lidojumam pielāgošanu, kurus jau pieņēmusi Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EADA), pie darījumu aviācijas nepiederošu lidaparātu ekspluatācijai vai uz īpašu noteikumu piemērošanu vienkāršotām drošības un pasažieru drošības pārbaužu procedūrām darījumu aviācijā.

Trešais punkts attiecas uz piekļuvi lidostām un gaisa telpai. Diagnoze jau ir noteikta: šiem lidaparātiem parasti ir apgrūtināta piekļuve lielām lidostām, un tiem sāk rasties tādas pašas problēmas arī reģionālās un sekundāras nozīmes lidostās. Risinājumi ir dažādi no pašreizējās jaudas izmantojuma optimizācijas līdz varbūt laika nišu regulu pārskatīšanai. Ir arī jāstimulē ieguldījumi mazās un vidēja lieluma lidostās, lai nodrošinātu lielāku skaitu starpsavienojumu starp dažādiem Eiropas reģioniem un pilsētām.

Attiecībā uz jautājumu par gaisa telpas caurlaidības spēju mēs uzsveram reformu lielo nozīmi saistībā ar Eiropas vienoto gaisa telpu un SESAR (Eiropas vienotās gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības pētījumi) kopuzņēmumu, un mēs vēlreiz atgriežamies pie vajadzības neuzspiest pārmērīgas navigācijas aprikojuma prasības maziem lidaparātiem, bet vienmēr ievērot drošības standartus.

Ceturtais un pēdējais punkts attiecas uz vides ilgtspējību šajā darbības jomā. Lai gan mazu lidaparātu CO₂ emisijas ir zemākas, tomēr ir jāveicina pētniecība, izstrāde un jauninājumi ne tikai saistībā ar kopuzņēmuma *Clean Sky* un projekta *CESAR* (Ekonomiskie mazie gaisa kuģi) iniciatīvām, bet arī ar mazāk piesārņojošiem motoriem un tīrāku degvielu.

Es vēlos beigt, priekšsēdētāja kungs un komisāre, izsakot cerību, ka šis ziņojums dos reālu pamatu turpmākiem likumdošanas un regulēšanas pasākumiem, kurus varētu izstrādāt šai nozarei. Tā ir Transporta un tūrisma komitejas vēlēšanās, aicinot Komisiju ziņot 2009. gada beigās par sasniegto progresu ziņojumā ierosinātajos jautājumos. Attiecībā uz rītdienas balsojumu es sagaidu, ka šo vēlēšanos apliecinās lielais vairākums Parlamenta deputātu.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Komisija atzinīgi vērtē šo ziņojumu un pateicas referentam un komitejai par lielisko darbu.

2008. gada janvārī Komisija pirmo reizi publicēja paziņojumu par vispārējo un darījumu aviāciju. Tam 2008. gada aprīlī sekoja ļoti pozitīvs Padomes secinājums un tagad – šis svarīgais Parlamenta ziņojums.

Vispārējā un darījumu aviācija ir svarīgs ES aeronavigācijas nozares sektors, kura vērtība ir 2,3 miljardi eiro ik gadu. Tas daudz iegulda pētniecībā un izstrādē un strauji attīstās. Vairāk nekā divas trešdaļas no visiem lidaparātiem, kas sertificēti ES, pieder šim sektoram.

Vispārējā un darījumu aviācija galvenokārt aptver mazus un vidēja lieluma uzņēmumus. Tā ir arī ļoti daudzveidīga nozare. Regula jāpiemēro nozares specifikai, tomēr nepazeminot drošuma vai drošības standartus. Mēs priecājamies, ka Parlaments savā ziņojumā atbalsta proporcionalitātes jēdzienu.

Tuvākajā nākotnē mums savi centieni jāvēlta trim galvenajām jomām: kopīgu ES drošības standartu izstrādei vispārējai aviācijai, nekomerciālās aviācijas integrācijai Eiropas nākamās paaudzes gaisa satiksmes pārvaldības (GSP) sistēmās un nozares negatīvās ietekmes uz vidi mazināšanai.

Komisija ir iecerējusi nākamajā gadā ierosināt vairākus ES īstenošanas noteikumus, kas nodrošinās vienādu drošības līmeni nekomerciālajā aviācijā. Kā uzsvērts jūsu ziņojumā, mums jāgādā, lai tie ne tikai nodrošina pienācīgu drošības līmeni, bet ir arī proporcionāli un neuzliek nevajadzīgu slogu uzņēmumiem.

Mēs turpināsim attīstīt arī nākamo Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības (GSP) sistēmu, skaidri izprotot, ka gaisa telpa ir kopīgs labums, kam jābūt pieejamam visiem lietotājiem drošā veidā. No vispārējās aviācijas viedokļa Eiropas vienotajai gaisai telpai un SESAR būs vislielākā nozīme, drošā veidā atvieglojot piekļuvi gaisai telpai un lidlaukiem. Šīs tehnoloģijas pavērs ceļu jauniem, Eiropā vēl neredzētiem pakalpojumiem.

Un beidzot, kas ir ne mazāk svarīgi, neraugoties uz nepārtraukto tehnoloģisko progresu, vispārējā un darījumu aviācija ietekmē vidi, un tāpat kā visai aviācijas nozarei tai jādod savs ieguldījums šīs ietekmes samazināšanā. Arī šajā jautājumā proporcionalitāte būs svarīgs princips, kas jāievēro.

Komisija ar prieku gaida sadarbību ar Parlamentu saskaņā ar ziņojumu un sniegs atskaiti par panākto progresu.

Priekšsēdētājs. – Jautājums tiek slēgts.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. punkts)

Bogdan Golik (PSE), rakstiski. – (PL) Sākumā es vēlos pateikties *Luís Queiró* par viņa ziņojumu par tematu, kas ir tik svarīgs transporta nākotnei Eiropā.

Es vēlos uzsvērt vispārējās un darījumu aviācijas attīstības jautājuma un šī sektora lidaparātu ražošanas nozares nozīmi. Lai gan risinājumi, ko ierosina Komisija neievieš radikālas likumdošanas pārmaiņas un var šķist šodien maznozīmīgi, to ietekmi uz aviācijas nākotni, ņemot vērā tirgus liberalizāciju un gaisa pārvadājumu nozares attīstību Polijā, nevar pārvērtēt.

Komisijas mērķis ir sekmēt šīs aviācijas nozares attīstību, vienkāršojot pašreizējās regulatīvās procedūras, pielāgojot noteikumus jaunām gaisa satiksmes pārvaldības formām un pārskatot tās, lai nodrošinātu proporcionalitāti.

Ir acīmredzams, ka šī iniciatīva pelna pilnīgu atbalstu. Tomēr ir jāuzmanās, lai politikas formulēšanas un īstenošanas procesā, plānojot un optimizējot jaudas, tiktu ņemtas vērā visu kategoriju gaisa telpas izmantotāju un aviācijas infrastruktūru vajadzības. Lai sekmētu turpmākās reformas, vispārējās un darījumu aviācijas vajadzībām ir jāizveido Eiropas mēroga datu vākšanas pamatsistēma. Galu galā tā būs vajadzīga arī, lai atvieglotu šīs nozares piekļuvi ārzemju tirgiem, atbalstot jaunu, konkurētspējīgu tehnoloģiju izstrādi, tajā pašā laikā gādājot, lai dabīgās vides aizsardzības principi tiktu ievēroti.

Louis Grech (PSE), rakstiski. – Es šo ziņojumu vērtēju atzinīgi, jo tas tiecas saskaņot un ieviest lielāku skaidrību vispārējās un darījumu aviācijas noteikumos Kopienas līmenī. Šis ir civilās aviācijas visātrāk augošais segments Eiropā, un tas dalībvalstīm dod daudzus sociālus un ekonomiskus labumus. Tomēr, lai to izmantotu pēc iespējas labāk, mums jāievieš pienācīgs regulējums. Pašlaik, piemēram, trūkst ticamu datu par šo nozari, un šis trūkums ir steidzami jānovērš pārvaldības, drošuma un drošības dēļ.

Komisijai skaidri jānodala lielu komerciālu lidaparātu ekspluatācija no privātu lidmašīnu ekspluatācijas. Tiesību aktiem jābūt proporcionāliem riskam, ko rada dažāda veida aviācija, un jāņem vērā izmaksu slogs, ko šie akti tiem uzliek.

Turpmākajam regulējumam jābūt stimulējošam un nozari veicinošam, nevis ierobežojošam.

Bažas varētu radīt tas, ka uz lielāko daļu vispārējās un darījumu aviācijas neattiecas Komisijas direktīva, kas iekļauj aviāciju siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības shēmā. Ņemot vērā nozares straujo izaugsmi, manuprāt, ir kaut kādā veidā jākompensē tās ietekme uz vidi.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Laikā, kad mēs nepārtraukti dzirdam vārdu „krīze”, nav viegli runāt par vispārējās un darījumu aviācijas stabilo nākotni. Tāpēc es pateicos *Luís Queiró* par pūlēm sagatavot ziņojumu par šo tematu. Apsveicu. Esmu pārliecināts, ka gaisa transports var būt dzinulis, kas iedarbinās pasaules un Eiropas ekonomiku. Mēs atceramies, ka tikai pirms 106 gadiem brāļi Raiti veica pasaulē pirmo lidojumu ar vadāmu lidaparātu, kas aprīkots ar dzinēju (lai gan tas nolidoja tikai 40 metrus). Tas bija īstas aviācijas sākums.

Šodien aviācija ir augsti attīstīta nozare, kas izgatavo lidaparātus, kuri ir aprīkoti ar daudziem arvien labākiem instrumentiem. Aviācija ietver arī visu sarežģīto navigācijas jomu un lidojumu vadību, uz zemes izvietotas lidostas infrastruktūru, drošības sistēmu utt. Mums jāzina, ka Eiropā vispārējā un darījumu aviācija ekspluatē aptuveni 50 000 lidaparātu, un gandrīz četras reizes vairāk mazu lidaparātu un planieru tiek lietoti sportam un atpūtai. Šie skaitļi runā paši par sevi.

Šo iemeslu dēļ pienācīgas jaudas nodrošināšana Eiropas gaisa telpai un lidostām ir ļoti svarīgs jautājums. Es vēlos pievērst jūsu uzmanību reģionālo lidostu nozīmei ES satiksmes kohēzijas nodrošināšanā. Protams, runājot par gaisa transporta attīstību, mēs nedrīkstam aizmirst problēmas, kas saistītas ar dabīgo vidi,

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Debates par aviācijas nozari ir bieži izkropļotas. Aizspriedumainā veidā galvenā uzmanība tiek pievērsta emisijas problēmām, kas rodas no gaisa satiksmes, bet cilvēki nav gatavi saskatīt tās iespējas. Acīmredzot aviācija un gaisa satiksme rada emisijas, bet ir tikpat acīmredzami, ka tām pieder nākotne. Tas attiecas uz komerciālo gaisa transportu un darījumu un vispārējo aviāciju.

Lai gan ES iekšējā tirgus tiesību akti galvenokārt attiecas uz komerciālo gaisa transportu, ir vērts norādīt, ka vispārējās un darījumu aviācijas jautājumi parādās arvien biežāk saistībā ar tādām jomām kā klimata politika, vides aizsardzība un aviācijas drošība. Ja ņemam vērā pieaugošo darījumu aviācijas nozīmi, mums noteikti jāpievērš uzmanība šīm nozarēm un jāgarantē to konkurētspēja.

Es vēlos izteikt bažas attiecībā uz uzņēmējdarbības apstākļiem aviācijā. Mazas un vidēja lieluma lidostas ir būtiskas gan vispārējai, gan darījumu aviācijai. To celtniecība un modernizācija ir jāveicina, un dalībvalstis jāmudina ieguldīt līdzekļus tajās. Nepārtrauktā darījumu aviācijas izaugsme tomēr arvien vairāk pārslogo pašreizējās lidostas.

No klimata aizsardzības viedokļa mēs varam teikt, ka nozare brīvprātīgi izstrādā oglekļa kompensācijas mehānismu, lai gan mazāki lidaparāti nav iekļauti emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā. Tas ir visas gaisa satiksmes attīstības potenciāla pierādījums. Kopienai jādarā viss iespējamais, lai veicinātu novatoriskāku un energoefektīvāku, un videi nekaitīgāku lidaparātu pētniecību. Mērķis nedrīkst būt nekas cits kā gaisa satiksme, kas nerada emisijas..

20. Nediskriminācija, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Anna Záborská* ziņojuma (A6-0492/2008) īss izklāsts Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti (2008/2118(INI)).

Anna Záborská, referente. – (SK) Vai es drīkstu vispirms sirsnīgi pateikties visiem kolēģiem par palīdzību, kad gatavoju savu patstāvīgo ziņojumu. Balsojums Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā bija plašu diskusiju un pielāgojumu rezultāts.

Vīrieši un sievietes, kas šodien ir iesaistījušies paaudžu solidaritātes tīklu izveidē, pelna atzinību. Viņu apņēmība ir liels ieguldījums dalībvalstu un Eiropas bagātībā un vispārējās interesēs. Diemžēl šis ieguldījums nav iekļauts valstu statistikā un pārskatos. Šī iemesla dēļ vīrieši un sievietes tiek pakļauti slēptām diskriminācijas formām. Vīriešiem un sievietēm ir tiesības brīvi izvēlēties piemērotu un patīkamu nodarbošanos. Sabiedrības pienākums ir nodrošināt izvēles brīvību un nediskriminēt nevienu nodarbošanos tikai tāpēc, ka tā nepieder pie oficiālajā darba tirgū iekļautajiem nodarbošanās veidiem.

Šis ir īss mana patstāvīgā ziņojuma kopsavilkums par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti. Šī ziņojuma temats ir pamatā diskusijām par Eiropas nākotni un nodarbinātību dalībvalstīs. Lai gan šis ir diezgan tehnisks ziņojums, tajā ir rodams arī cilvēciskais aspekts. Tajā ir kaut kas mums visiem domāts, jo ikviens no mums dzīvo plašākā vai šaurākā ģimenes un sociālo attiecību lokā, kurā esam personīgi iesaistīti. Paaudžu solidaritātes jēdziena attiecināšana tikai uz bērnu aprūpi ir nepareiza interpretācija. Paaudžu solidaritāte ietver arī atbildību pret mūsu vecākiem un vecāka gadu gājuma cilvēkiem un rūpēšanos par apgādājamiem cilvēkiem..

Paaudžu solidaritāte nozīmē arī mācīt pilsoņiem cienīt dzīvību un cilvēka cieņu un aizsargāt vidi. Tas ir galvenokārt jautājums par sociālo taisnīgumu. Tas ir Eiropas nākotnes un tās iedzīvotāju kopējo interešu pamats. Cilvēkresursu pārvaldītāji piekrīt, ka cilvēka spējas var pielīdzināt universitātes zinātniskajam grādam. Tāpēc pret šo vērtību ir atklāti jāizrāda atzinība.

Eiropas Savienībai ir jānodrošina politisks pamats, lai sasniegtu šo mērķi. Sievietes ir pirmās, kas dod ieguldījumu paaudžu solidaritātē, tādējādi piedaloties sociālo attiecību izveidē. Tāpēc šis ziņojums ir veltīts galvenokārt sievietēm. Ekonomisti lieto matemātiskus modeļus, lai uzsvērtu mājāsaimniecības darba vērtību. Ilggadīga ekonomistu un demogrāfu pētniecība liecina, ka sieviešu ieguldījums iekšzemes kopproduktā varētu būt vēl lielāks, ja tajā ieskaitītu viņu neapmaksāto darbu. Šī apstākļa ignorēšana nozīmē turēties pie pagātnes idejām. Mums jālūkojas uz nākotni, lai visām sievietēm un visiem vīriešiem radītu apstākļus, kas ļautu tiem iesaistīties paaudžu solidaritātē neatkarīgi no to sociālā stāvokļa.

Eiropas Savienībai jārikojas, ja tā uztver nediskrimināciju un vienlīdzīgas iespējas nopietni. Mana politiskā grupa, Eiropas Tautas partija (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, lepojas ar atbalstu nediskriminācijas politikai, kas tiecas pēc vispārēja labuma un ciena vīriešu un sieviešu atšķirības, un uzskata, ka abi dzimumi papildina viens otru. Dāmas un kungi! Es vēlos arī norādīt, ka šis ziņojums ir radies, plaši konsultējoties ar daudzām sieviešu nevalstiskajām organizācijām. Savā ziņojumā es esmu ņēmusi vērā trīs no Parlamenta sadarbības grupām: *ATD Quart Monde*, ģimenes un bērnu aizsardzības grupu un aprūpētāju grupu. Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja vienprātīgi pieņēma šo ziņojumu. Dāmas un kungi! Es vēlos aicināt jūs ļaut mums turpināt šo sadarbību un balsot rīt par *FEMM* komitejas rezolūcijas priekšlikumu.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Manuprāt, *Záborská* kundzes darbs ir ļoti svarīgs, jo viņas risinātais temats ir viens no vissvarīgākajiem mūsu sabiedrībā.

Atkarības jautājums turpmāk kļūs arvien svarīgāks demogrāfiskās novecošanās dēļ bet arī vīriešu un sieviešu līdztiesības jautājuma dēļ, jo bērnu un apgādājamo cilvēku aprūpi galvenokārt veic sievietes.

Tāpēc jāisteno pasākumi, kas palīdz sievietēm pievienoties darba tirgum vai palikt tajā, uzlabojot ģimenes dzīves apstākļus, jo īpaši tos, kas veicina līdzsvaru starp profesionālo un privāto dzīvi..

Attiecībā uz situāciju apgādājamo aprūpē komisija jau ir ierosinājusi šādus pasākumus. Jautājums par maternitātes vai paternitātes atvaļinājumu apgādājamo ģimenes locekļu aprūpei bija iekļauts Eiropas sociālo partneru apspriedē par darba, privātās un ģimenes dzīves savienošanu. Komisija pēta arī apgādājamiem vecāka gadu gājuma cilvēkiem sniegto pakalpojumu kvalitāti un aizsardzību pret sliktu izturēšanos, kā arī jautājumu par to, kas jāveic Eiropas mērogā sadarbībā ar dalībvalstīm, lai paātrinātu infrastruktūras un pakalpojumu attīstību un modernizāciju.

ES kohēzijas politika ar Eiropas Sociālā fonda starpniecību turpinās līdzfinansēt valstu un vietējas iniciatīvas. Saskaņā ar atvērto koordinācijas metodi sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas jomā īpaša uzmanība tiek veltīta pensiju shēmu uzlabošanai, jauniem darba veidiem, pārtraukumiem profesionālajā karjerā un apgādājamo cilvēku ilgtermiņa aprūpei.

Mēs pie tā strādājam un ar nepacietību gaidām ciešu sadarbību ar parlamentāriešiem. Mēs vēlamies apsveikt Parlamentu par ļoti svarīga darba veikšanu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos izteikt komentāru par to, ka šajā ziņojumā, kuru Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja pieņēma ar absolūtu balsu vairākumu, ir arī alternatīvs priekšlikums, ko iesniedza daži deputāti. Rīt mūs aicinās balsot, izvēloties starp šo priekšlikumu un priekšlikumu, ko iesniedza Parlamenta komiteja. Viens priekšlikums atspēko otru. Mēs nevaram runāt par šo alternatīvo priekšlikumu plenārsēdē, mēs nevaram arī uzklaut deputātus, kas to iesniedza, un mēs nevaram sniegt savu atzinumu par to. Tā ir kļūda jaunajā Reglamentā, kas jums jāpatur prātā.

Priekšsēdētājs. – Jā, *Panayotopoulos-Cassiotou* kundze, tas, ko iepriekš teicu *Doyle* kundzei, attiecas arī uz šo jautājumu.. Mēs piemērojam 45. pantu, kas patiesībā nosaka ļoti stingru runāšanas laika ierobežojumu, jo tikai referents var prasīt vārdu.

Mēs ievērojam Priekšsēdētāju konferences norādījumus, kas nolēma, ka uz šo tematu attiecas šis īpašais pants. Mūsu Reglaments, protams, ir jāuzlabo, lai tas pieļautu lielāku elastību un ilgākas debates, bet jūs sapratīsiet, ka grozīt Reglamentu šovakar nav manā kompetencē. Tāda ir atbilde uz jūsu komentāru.

Jautājums tiek slēgts.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Corina Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Diskriminācija dzimuma dēļ vēl arvien diemžēl ir realitāte pat Eiropas Savienības dalībvalstīs. Šis fakts attiecas ne tikai uz privāto sektoru, kurā deviņas desmitdaļas no lielāku uzņēmumu direkciju locekļiem ir vīrieši, bet arī valsts sektorā, kurā sievietes arī ir mazākumā.

Tomēr Lisabonas stratēģijas mērķis ir nodrošināt, lai 60 % darbspējīgu sieviešu varētu strādāt. Bez tam, mēs nedrīkstam aizmirst, ka viens no lielākajiem izaicinājumiem Eiropā vidējā termiņā un ilgtermiņā ir demogrāfiskā situācija. Eiropas Savienība saskaras ar lielāku iedzīvotāju vidējā vecuma palielināšanos nekā citi pasaules reģioni, Turklāt iedzīvotāju pieaugums ir tikai 0,4 %, kas nozīmē, ka Eiropas Savienībai būs tai pašā laikā jātiecas galā ar darbspējīgo iedzīvotāju skaita samazināšanos un novecojošu sabiedrību.

Tātad izvēle starp karjeru un ģimeni nedrīkst būt kategoriska vai obligāta, un ir jābūt iespējai līdzsvarot šos abus dzīves aspektus.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Viena no Eiropas Savienības galvenajām vērtībām ir jebkāda veida diskriminācijas novēršana. Bez diskriminācijas novēršanas, arī starp vīriešiem un sievietēm, mēs esam atbildīgi par aktīvu pasākumu īstenošanu, lai mudinātu sievietes izvēlēties profesionālu karjeru. Viena no jomām, kurā sieviešu ir daudz mazāk nekā vīriešu, ir zinātniskā pētniecība. Turklāt sievietes ir ne tikai skaitliskā mazākumā, bet arī mazākumā vadības hierarhijā: jo augstāks ir hierarhijas līmenis, jo mazāka tajā ir sieviešu proporcija.

Tādējādi sabiedrība laupa sev svarīgas iedzīvotāju daļas radošo potenciālu. Lielā konkurence pētniecībā, tai raksturīgā ģeogrāfiskā mobilitāte, kas saistīta ar zinātnisko darbu, kā arī karjeras uzsākšana samērā vēlu padara to grūti savienojamu ar ģimenes dzīvi.

Es izmantoju diskusijas par šo tematu, lai uzsvērtu vajadzību ieviest īpašu politiku, kuras mērķis ir panākt līdztiesību starp vīriešiem un sievietēm akadēmiskajās profesijās. Šai politikai jāņem vērā laba prakse Eiropas mērogā, tāda kā dubultkarjeras veicināšana, universitāšu un pētniecības institūtu mudināšana ieguldīt līdzekļus bērnu aprūpes centros, kā arī ātrāka akadēmisko amatu piešķiršana sievietēm..

Zita Gurmai (PSE), rakstiski. – (HU) Eiropas Savienības dalībvalstīm ir jāatbalsta demogrāfiskā atjaunošanās, iekļaujot savus pasākumus pārskatītajā Lisabonas stratēģijā izaugsmei un darbavietām saskaņā ar līdztiesības politiku starp vīriešiem un sievietēm. Līdzsvars Eiropas Savienībā ir atkarīgs no solidārām attiecībām starp paaudzēm, kas ir daudz sarežģītākas nekā jebkad agrāk: jaunieši turpina dzīvot savu vecāku mājā ilgāku laiku, un arvien vairāk ir pieņemts, ka šiem vecākiem jā rūpējas arī par saviem novecojošiem radniekiem. Šo pienākumu nasaista ir jānes galvenokārt jaunajai un vidējai paaudzei, jo īpaši sievietēm. Šī iemesla dēļ līdztiesība starp sievietēm un vīriešiem, t.i., plašā nozīmē vienādas iespējas, ir pamatnosacījums, lai izveidotu jaunas paaudžu solidaritātes formas.

Attiecībā uz ģimenes pienākumiem, t.i., ģimenes dzīves un darba savienošanu, līdztiesības jautājums starp vīriešiem un sievietēm ir ļoti svarīgs, lai Eiropas ģimenes iegūtu jaunu stimulu.. Ir arī ļoti svarīgi garantēt pienācīgas kvalitātes un apjoma bērnu aprūpi tiem, kas vēlas uzsākt algotu darbu, reizē audzinot bērnus. Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa dara visu, ko var, lai nodrošinātu Barselonas procesa mērķu sasniegšanu, un tāpēc ar sarūgtinājumu norāda, ka šis mērķis nav iekļauts Čehijas prezidentvalsts programmā.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – Paldies, priekšsēdētāj!

Šis ziņojums ir svarīgs, lai demonstrētu un likvidētu diskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti.

Ir skaidrs, ka sievietes, kas izvēlas pārtraukt darba attiecības un rūpēties par saviem jaundzimušajiem bērniem tiek diskriminētas. Viņām bieži vien ir grūti atgriezties darbā un baudīt iepriekšējās iespējas, viņas netiek paaugstinātas darbā, un viņas zaudē ienākumus un sociālā nodrošinājuma pabalstus.

Turklāt vīrieši un sievietes, kas ilgāku laiku paliek mājās, lai rūpētos par veciem cilvēkiem vai maziem bērniem, bieži ir zaudētāji ekonomiskā ziņā, jo viņiem nav ienākumu un viņu darbu nevar pārvērst IKP, lai gan tas ir svarīgs darbs. Šo darbu politikas veidotāji un visa sabiedrība bieži vien ignorē. Cilvēki nolūkojas no augšas uz tiem, kas izvēlas palikt mājās un nevis strādāt, jo tiem šķiet, ka šie cilvēki neko nedod sabiedrībai.

Dāmas un kungi

ES ir jasekmē politika, kas novērstu šo diskriminējošo domāšanas veidu un sniegtu cilvēkiem, kas izvēlas palikt mājās, lai rūpētos par ģimenes locekļiem, vairāk atvaļinājuma iespēju un atbalsta. Šī politika jāfinansē no valsts līdzekļiem, lai mazinātu iespēju darba devējiem diskriminēt savus darbiniekus.

Pateicos!

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Šodienas Eiropa saskaras ar nepieredzētām demogrāfiskām pārmaiņām. Ja Eiropa vēlas mainīt iedzīvotāju samazināšanās tendenci, mums ar ES un dalībvalstu politikas palīdzību visos iespējamajos veidos jāatbalsta ģimenes un jāļauj sievietēm un vīriešiem savienot ģimenes dzīvi un darbu, bet tā, lai pienākumi, kas saistīti ar māju un ģimeni, tiktu vienādi sadalīti starp vīriešiem un sievietēm.

Es visnotaļ atbalstu alternatīvo priekšlikumu Eiropas Parlamenta rezolūcijai par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti, kura ir reālistiskāka par iepriekšējo ziņojumu.

Man īpaši jāuzsver mērķis radīt aprūpes politiku, kas būtu līdzsvarota dzimumu ziņā. Nevienlīdzību aprūpes darbā bieži vien rada tādu augstas kvalitātes pakalpojumu trūkums, kurus cilvēki varētu atļauties un kuri būtu pieejami dalībvalstīs, un sievietēm tāpēc nemainīgi jāziedo savas iespējas piedalīties sociālajā, ekonomiskajā un politiskajā dzīvē.

Tas viss ļauj saglabāt nevienlīdzību mājas un ģimenes pienākumu sadalē starp vīriešiem un sievietēm, parasti piespiežot sievietēm izvēlēties elastīgāku darba organizāciju vai atteikties no darba, lai gan tas ietekmē viņu karjeru, kā arī uzturēt vēl arvien pastāvošo starpību starp sieviešu un vīriešu darba algu un nevienlīdzību tiesībās uz pensiju..

Es piesardzīgi izturos pret Čehijas prezidentvalsts ieteikumu padarīt bērnu kopšanu par „pilnvērtīgu alternatīvu profesionālajai karjerai”. Esmu pārliecināta, ka šī ieteikuma īstenošana iemūžinās tradicionālo darba dalīšanu starp vīriešiem un sievietēm..

Pasākumiem, kas ir plānoti Lisabonas stratēģijā, ir svarīga loma līdztiesības ieviešanai darba dalīšanā starp sievietēm un vīriešiem: to mērķim bez nodarbinātības palielināšanas, jauninājumu veicināšanas un ražīguma celšanas ir jābūt dzimumu diskriminācijas novēršanai, kas attīstījies laika gaitā. ES.

Zita Pleštinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Aprūpe ir gadsimtiem bijusi sieviešu darba lauks. Šodien vairākums no vecākās paaudzes sievietēm ir tās ideālās mātes, kas pavadīja jaunību, rūpējoties par bērniem, un šī bērnu un mājas aprūpe neatspoguļojas viņu pensijās. Daudzas no viņām nesaņem pienācīgu pensiju par šo sociāli vērtīgo darbu viņu aktīvās dzīves laikā, un tas rada viņām lielāku nabadzības risku. Tas ir arī iemesls tam, kāpēc jaunas sievietes atliek iespēju kļūt par mātēm un dod priekšroku profesionālajai karjerai.

Savās daudzajās runās Parlamentā esmu vienmēr uzsvērusi, ka mātām un tēviem, kas brīvi izvēlas audzināt bērnus vai rūpēties par veciem vai apgādājamiem ģimenes locekļiem, nav jācieš no diskriminācijas. Es pazīstu daudzas ģimenes, kuru radnieki ir invalīdi un kuras dara šo grūto darbu ar lielu drosmi, par spīti šķēršļiem, kas tiem pastāvīgi jāpārvar.

Šajā runā es vēlos uzslavēt priekšlikumu, ko izteica referente *Anna Záborská* kundze, kas iesaka atzīt ne tikai tradicionālos algota darba veidus, bet tos daudzos darba veidus, kas nedod nekādu peļņu, kurus veic ģimenēs ka daļu no paaudžu solidaritātes. Šis darbs tiek atspoguļots IKP, ja ģimene kādu nodarbina. Tomēr tas nenotiek, ja tikai viens no vecākiem veic šo darbu.

Es, ceru, ka šis ziņojums iedvesmos dalībvalstis pieņemt pasākumus ģimenes politikas uzlabošanai ES.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Laikā, kad Eiropā ir dziļa ekonomiska krīze, kuras patieso apjomu varētu būt grūti novērtēt, var gaidīt, ka dzimstība izjutīs haosa negatīvo ietekmi uz darba tirgu, tā kā daudzas sievietes atteiksies no bērnu dzemdēšanas, jo tās baidās zaudēt darbu un materiālo līdzekļu samazināšanās, kas vajadzīgi, lai aprūpētu un audzinātu bērnus.

Šādos apstākļos ikvienas dalībvalsts pienākums ir veicināt dažādām paaudzēm paredzētus pasākumus, tādus kā „paaudžu tilta” centrus, kur vecāka gadu gājuma pieaugušajiem tiek maksāts, lai tie rūpētos par bērniem un audzinātu tos. Šie „paaudžu tilta” centri, kas veiksmīgi darbojas dažās dalībvalstīs, ļaus sievietēm, kas dzemdējušas bērnu, drīzāk atgriezties darbā, tai pašā laikā atvieglojot vecāka gadu gājuma pensionāriu atgriešanos darbā.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Dažās pēdējās desmitgadēs Eiropas Savienības dalībvalstu iedzīvotāji ir arvien vairāk novecojuši. Sievietēm kļūst arvien grūtāk sekmīgi līdzsvarot profesionālo un personīgo dzīvi. Tāpēc tagad dalībvalstīm ir vēl svarīgāk uzlabot dzimstību un pievērst pienācīgu uzmanību ģimenēm. Šajā jomā Eiropas Savienība varētu dot netiešu ieguldījumu un palīdzēt dalībvalstīm reformēt politiku. Es uzskatu, ka „neredzamā darba” atzīšana ir viens no svarīgajiem soļiem, ko varētu spert šajā jomā.

Mēs nevaram ignorēt arī to, ka arvien vairāk aktīva vecuma cilvēku aprūpē bērnus un tuvus novecojušus radniekus, tai pašā laikā radot viņiem nedrošu situāciju. Tāpēc ir jo īpaši svarīgi, lai Komisija ieviestu praktiskas iniciatīvas oficiālai to prasmju atzīšanai, kas iegūtas, rūpējoties par bērniem un apgādājamiem cilvēkiem, un vadot mājāsaimniecību, lai šīs prasmes tiktu ņemtas vērā, atkal atgriežoties darba tirgū.

Šodien mums jādomā par visu to māšu nākotni, kas rūpējas par bērniem, kuri ir Eiropas nākotne, un jāpasargā tās no riska kādu dienu saņemt mazu pensiju un nokļūšanas nevienlīdzīgā situācijā salīdzinājumā ar citiem sabiedrības locekļiem.

21. Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā: inovāciju veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Malcolm Harbour* ziņojuma (A6-0018/2009) īss izklāsts Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā par publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā, lai: veicinātu inovācijas ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanā Eiropā (2008/21 39(INI)).

Malcolm Harbour, referents. – Priekšsēdētāja kungs! Ir īpaši labi, ka *Reding* kundze šovakar runās Komisijas vārdā, jo savā ziņojumā esmu pievērsies priekšlikumam, kas ar viņas palīdzību attīstījies vairāku gadu gaitā. Tas ir ārkārtīgi svarīgs priekšlikums, kas rada plašas iespējas visai Eiropas ekonomikai. Mana pirmā vēsts

komisārei šovakar ir pateicība par viņas pakalpojumiem un vadību šajā jautājumā, bet man jāsaka arī, ka šai iniciatīvai jābūt daudz labāk zināmai. Informācijas sabiedrības ģenerāldirektorātā tā ir plaši jāizplata – ko tas, manuprāt, ir sācis darīt –, jo tā ir tik svarīga, it īpaši ekonomiskajā situācijā, kurā esam pašlaik

Tādējādi par ko es tagad runāju? Lietas būtība ir tāda, ka valsts iestādes Eiropas Savienībā tērē milzīgas valsts naudas summas, pērkot produktus un pakalpojumus. Lēš, ka katru gadu publiskajam iepirkumam izdod 1 800 miljardus eiro. Cik daudz no šī iepirkuma patiesībā tiek tērēts to lielo uzdevumu jaunu risinājumu analīzei, izpētei un attīstības veicināšanai, ar ko valsts iestādes un sabiedrība saskaras katru dienu – labākai veselības aprūpei, labākai transporta organizācijai, klimata pārmaiņu izraisīto problēmu risināšanai, ēku energoefektivitātes palielināšanai? Izdevumi ES publiskajam iepirkumam, kas saistīts ar pētniecību un izstrādi, ir mazāki par 1 % no kopējā publisko iepirkumu budžeta.

Paturot prātā to, ka Lisabonas stratēģijā ir skaidri noteikts mērķis palielināt izdevumus pētniecībai un izstrādei līdz 3 %, mums šajā jomā ir lielas iespējas.

Tas arī ir mūsu uzdevums publiskā iepirkuma pirmskomercializācijas posmā. Mēs būtībā meklējam inteliģentas, uz pētniecību vērstas valsts iestādes, lai radītu novatorisku risinājumu pieprasījumu un pēc tam strādātu ar novatoriskiem uzņēmumiem, gan lieliem, gan maziem – bet jo īpaši ar maziem uzņēmumiem, kas no tā var gūt labumu –, lai izpildītu šīs prasības. Mēs vēlamies, lai šie inteliģentie klienti domātu par nākotni, būtu prasīgi, izvēlētos risinājumus, kuru komerciālā līmenī vēl nav, bet kurus ar valsts iestādes finansējuma palīdzību varētu izstrādāt vairākos veidos – lai finansētu pētniecību un izstrādi pirmajā dažādu konkurējošu ideju posmā un tad virzītu šos izstrādes risinājumus uz nākamo posmu uz dzīvotspējīgu produktu vai pakalpojumu, kuru var pārdot.

Labums no šī atbalsta uzņēmumam, jo īpaši mazam uzņēmumam, kā arī no komercializācijas atbalsta būs patiešām liels. Patiešām, kur tas jau ir uzsākts, mēs redzam to uzņēmumu pieredzi, kuru pētniecības un izstrādes pasākumi ir finansēti, pat tad ja tiem nav pats labākais risinājums, un kuri tad var turpināt darbu un izstrādāt citus produktus, kas dod ienākumus.

Tas ir saistīts arī ar otro Komisijas iniciatīvu, kas ir minēta manā ziņojumā, ar vadošā tirgus iniciatīvu, kur mēs meklējam valsts iestādes, kas varētu būt vadošās vairāku svarīgu tehnoloģiju jomās, kuras saistītas ar veselības un klimata pārmaiņu problēmām, ko izraisa transports. Ir pazīmes, kas liecina, ka veidojas integrēta politika, bet manā ziņojumā ir uzsvērts, ka mums vajadzīgs vairāk mācību, mums vajadzīga labākā prakse, un mums ir vajadzīga šī priekšlikuma ieteikšana un izplatīšana. Es ceru, ka komisāre un kolēģija to atbalstīs un ka Parlaments aizstāvēs šo risinājumu.

Nobeidzot – ja jūs dosiet man vēl nedaudz laika, jo tas ir zināmā mērā jautājums par Reglamenta piemērošanu – es vispirms gribu norādīt šajā pustukšajā Parlamenta sēžu zālē, ka man ir divi atzinumi – no *Sakalas kunga* no Juridiskās komitejas un *Podimata kundzes* no Rūpniecības komitejas. Žēl, ka viņiem nav atļauts izklāstīt šos atzinumus šeit, jo viņi sniedza vērtīgus ierosinājumus. Es vēlos pateikties arī savam ēnu referentam *Hasse Ferreira kungam* par kopīgo darbu, un arī viņš ir devis lielu ieguldījumu.

Un pašās beigās gribu teikt, ka šis ir risinājums, no kura daudz iegūs visi – sabiedrība, pilsoņi, valsts iestādes, uzņēmumi, novatori un Eiropas ekonomika.. Tāpēc tas ir tik svarīgs, un tāpēc, ja mēs vēlamies, lai valsts iestādes turpina ieguldījumus šajos ekonomiskās krīzes laikos, tas ir vēl svarīgāks nekā pirms dažiem mēnešiem, kad sāku darbu pie šī ziņojuma

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Es visnotaļ tam piekrītu, jo pirmskomercializācijas iepirkums kalpo diviem mērķiem. Tas uzlabo sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti, bet vēl jo vairāk tas paver iespējas rūpniecībai ieņemt vadošu lomu starptautiskajos tirgos. Tādējādi šī nauda tiek pareizi izlietota, jo īpaši krīzes laikā, kad mums jāpalīdz mūsu rūpniecībai iemiesot praksē pētniecības rezultātus un pēc iespējas labāk izmantot tehnoloģiskus risinājumus un jauninājumus.

Es priecājos, ka referents *Harbour kungs* kopā ar Komisiju atbalstīja to, ko tik ilgi gatavoja. Tomēr ir liela atšķirība starp gatavošanu un iemiestošanu praksē. Es patiešām, ceru, ka Parlamenta ziņojums kļūs par stimulu un svarīgu mūsu pētniecības un jauninājumu politikas elementu. Patiešām, liela publiskā sektora pieprasījuma pēc jauniem novatoriskiem produktiem un pakalpojumiem izraisīšana Eiropā var daudz ko mainīt, jo īpaši MVU, un tāpēc es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu. Es apsveicu *Harbour kungu* par viņa darbu.

Kādi ir nākamie konkrētie soļi, kas mums jāspēr? Es varu apliecināt, ka Komisija kā tūlītēju atbildi uz konkrētiem ziņojuma priekšlikumiem atbalstīs pasākumus, kas veicina pieredzes apmaiņu un izpratnes veidošanu, un izpētīs līdzekļus, kas varētu stimulēt iepircējus vairākās dalībvalstīs, lai kopīgi īstenotu pirmskomerciālos iepirkuma projektus.

Komisija jau ir izsludinājusi uzaicinājumu iesniegt projektu pieteikumus – *INTERREG*, jauninājumu (*CIP*) programmai un Septītajai pamatprogrammai –, lai atbalstītu valsts iestāžu tīkla izveidi pirmskomercializācijas iepirkumiem.

Es uzskatu, ka vidējā termiņā un ilgtermiņā valdībām un Eiropai jāiekļauj pirmskomercializācijas iepirkumus valsts ieguldījumu stratēģiskajā plānošanā. Manuprāt, labi būtu sākt ar ekonomikas atveseļošanas paketēm. No Komisijas puses es uzsveršu to paziņojumā, kas plānots šī gada marta sākumam, kurā es ierosināšu uzlabotu stratēģiju IKT pētniecībai, izstrādei un jauninājumiem Eiropai, tādējādi pirmskomercializācijas iepirkumi būs iekļauti šajā ziņojumā.

Kā jūs zināt, dažas dalībvalstis jau sākušas eksperimentus ar pirmskomercializācijas iepirkumu izmēģinājuma projektiem. Nākamajos mēnešos mēs ceram redzēt vairāk projektu, un es aicinu komitejas locekļus, kā arī Parlamenta deputātus atgriezties savās valstīs un pārrunāt ar ministriem un pašvaldībām pirmskomercializācijas iepirkumus. Mēs varēsim kaut ko mainīt tikai tad, ja strādāsim visi kopā. Ļoti pateicos par palīdzību šajā jautājumā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums tiek slēgts.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Jauninājumu veicināšana un zināšanu ekonomikas attīstība ir būtiskas, lai nodrošinātu augstas kvalitātes sabiedriskos pakalpojumus. ASV publiskais sektors tērē 50 miljardus ASV dolāru gadā pētniecības un izstrādes iepirkumiem, kas ir divdesmit reizes vairāk nekā ES, un tāpēc dalībvalstīm jāpilda saistības ieguldīt 3 % no IKP pētniecībā un izstrādē. Publiskais iepirkums ir stratēģisks instruments šī mērķa sasniegšanai.

Šodien ir daudz Eiropas pētniecības programmu, kuru rezultātus valsts iestādes ar publiskā iepirkuma palīdzību vēl nav izmantojušas. Pašreizēja prakse ES balstās uz ekskluzīvu izstrādi, kas nozīmē, ka katrs uzņēmums patur īpašuma tiesības attiecībā uz jaunajām idejām ko tas rada.

Lai gan pirmskomercializācijas iepirkums ievieš dažus vienkāršojumus, viss process ir ļoti prasīgs. Valsts iestādēm var daudz palīdzēt universitāšu un pētniecības institūtu līdzdalība. Dalībvalstīm iedvesmu jāsmēļas no Eiropas jauninājumu aģentūrām, kas piedalās pētījumos un izstrādē.

Man šķiet, ka, pamatojoties uz ierosinājumiem *Malcolm Harbour* ziņojumā, Komisija izstrādās visaptverošu, viegli saprotamu rokasgrāmatu, lai sniegtu jo īpaši mazajiem un vidēja lielumaņēmumiem, kā arī attiecīgajām iestādēm palīdzību publiskā iepirkuma īstenošanā.

Tikai dalībvalstīm cieši sadarbojoties publiskā iepirkuma jomā, mēs spēsim sekmēt jauninājumus un nodrošināt ilgtspējīgus augstas kvalitātes sabiedriskos pakalpojumus.

22. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

23. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.00)